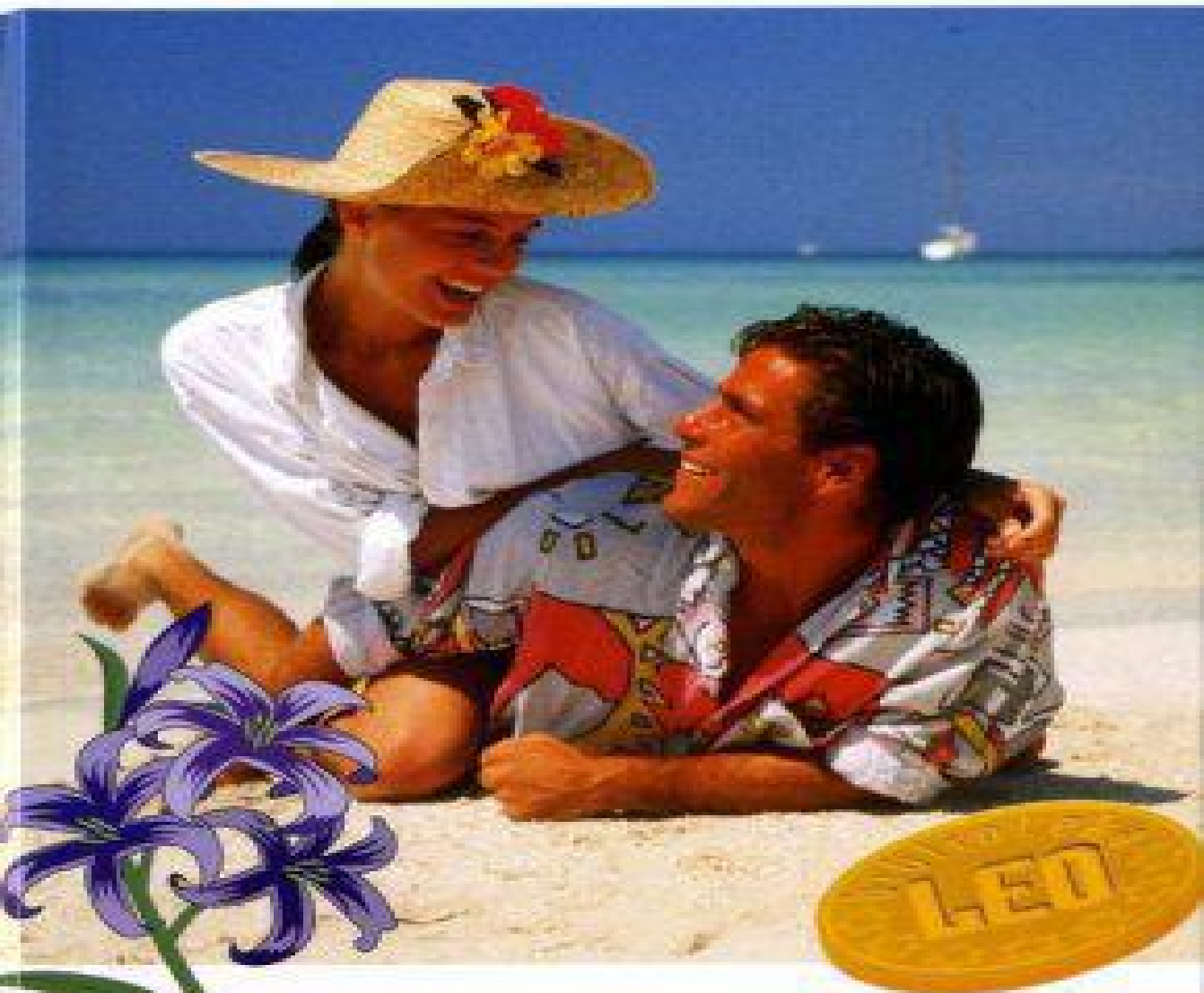

Sandra Brown

**TEMPERATURA
RASTE**

Nasi.. ornika San. I rown TEMPERA: ES RISING THIS TRA THE
BA^ VSLATIONIS PUBLISIII) »Y AKRANCI-MENT WITH MTAM
DELL PUBLISH N(. (iKOUi- A DIVISION OF RANDOM H(UIS1-. ..
Copyright © 1989 U' Sjihli.i Uiown s Naslov izvornika Sandra Brown
TEMPERATURES RISING THIS TRANSLATION IS PUBLISHED BY
ARRANGEMENT WITH THE BANTAM DELL PUBLISHING GROUP,
A DIVISION OF RANDOM HOUSE, INC. Copyright © 1989 by
Sandra Brown Biblioteka Leo Uredio Leonardo Marušić Prevela s
engleskoga Vesna Valenčić Lektorirala i korigirala Branka Perković-
Jardas Nakladnik LEO-COMMERCE d.o.o., Rijeka - Zagreb Tel.
051/625-476 01/615-0320 Zastupnik za BiH LEO-COMMERCE
d.o.o. Pilanska 1 BANJA LUKA Tel. 051/345-160 063/998-431
Priprema za tisak LEO-COMMERCE d.o.o. Tiskano u Hrvatskoj u
travnju 2008. CIP - Katalogizacija u publikaciji Sveučilišna knjižnica
Rijeka UDK 821.111(73)-31=163.42 BROWN, Sandra Ttemperatura
raste / Sandra Brown ; <prevela Vesna Valenčlc>. - Rijeka : Leo-
commerce, 2008. - (Biblioteka Leo) Prijevod djela: Temperatures
rising. ISBN 978-953-218-195-1 ISBN 978-953-218-195-1 Dragi
čitatelji! Od sveg vam srca zahvaljujem na zanimanju i entuzijazmu
što ste ih tijekom proteklog desetljeća pokazali za moje ljubavne
romane. Pričinjava mi golemo zadovoljstvo činjenica da je užitak što
sam ga osjećala tijekom pisanja bio zarazan. Očito dijelite moju
sklonost ljubavnim pričama koje uvijek imaju sretan završetak i u
nama ostavljaju topao unutarnji sjaj. Ništa se zapravo ne može
usporediti s uzbuđenjem što ga čovjek osjeća kad se zaljubljuje. U
svakom sam romanu nastojala prenijeti to uzbuđenje. Mjesta
događaja, likovi i zapleti se mijenjaju, ali stalna tema ostaje. Nešto u
svima nama uživa u ljubavnicima i njihovim neujednačenim
nastojanjima da pronađu ispunjenje i sreću. Zapravo, nastojanja čine
pola zabave! Postajala sam duboko upletena u život svakog para
zaljubljenih i njihovu jedinstvenu priču. Kao da posjećujem stare
prijatelje kojima sam pomogla da se nađu, često i sama ponovno
čitam njihove priče. Nadam se da ćete uživati u ovom novom izdanju
jedne od meni najdražih priča. Rujan 1992. SANDRA BROWN

Temperatura raste

7 7. poglavlje Kose oči. Glatka i sjajna kosa. Vitko tijelo. Scout Ritland je napravio mentalni sažetak svojih prvih dojmova o ženi koju je opazio na drugoj strani plesne dvorane. Bila je ljepotica, upadala je u oči. Između njih dvoje kretala se gomila svečano odjevenih sudionika proslave koji su se opijali od čestitanja samima sebi i punča od tropskoga voća što je čak i najukočenije uživatelje opuštao dovoljno da nagi pođu preskakivati valove Pacifika. Scout nije još dospio tako daleko, ali mu je ugodno zujalo u glavi. Zujanje je bilo glasno poput cvrkuta noćnih ptica u džungli koja okružuje uređeni prostor Coral Reefa, spektakularnog ljetovališta koje večeras ima svoje veliko otvorenje. Jaki je punč mogao suzbiti inhibicije, potisnuti moralna načela i izbrisati dotadašnje ideale po pitanju seksualne jednakosti. Očima mutnim od pijanstva i neuobičajenog šovinizma, Scout je zurio u ženu odje8 Sandra Brown venu u pripijenu bijelu haljinu. Bez imalo ju je ustručavanja, procjenjivao jedino kao seksualni objekt. Otok Parrish ima takav utjecaj na ljude. Mjesto, tek točkica u nizu točkica na zemljovidu južnog Pacifika, djeluje opojno. Mirisnog cvijeća, bengalskih smokava i kokosovih palmi ima u izobilju; pompoznosti Jenkija nema. Scout se prije samo nekoliko sati napokon prepustio dražima otoka. Prvi put otkako je prije nekoliko mjeseci stigao, pogledao je izvan mramornih zidova nježnoruži-častih boja hotela. Dosad je oduzimao tako mnogo njegova vremena, energije i razmišljanja da nije imao prilike uživati u neiskvarenom otoku i njegovim srdačnim stanovnicima. Posebno u jednoj stanovnici - ženi u bijelom. Dovraga, doista je prekrasna. Rezervirana. Čak i pomalo uznosita. Opazila je da zuri u nju, te mu uzvratila vlastitim hladnim procjenjivačkim pogledom. Zatim ga je, kao da je baš ništa na njemu ne može zanimati, posve ignorirala. Scout se zaintrigirao. Nije ju viđao u ljetovalištu tijekom gradnje, znači da nije zaposlenica hotela. Supruga nekog zaposlenika? To je bila veoma neugodna pomisao. Odbacio ju je zajedno s maločas ispražnjenom čašom. Ako je udana, gdje je njezin muž? Koji bi čovjek pri zdravom razumu dopustio takvoj ženi da slobodno prolazi prostorijom punom muškaraca koji su mjesecima odvojeni od doma i ognjišta? Ne, Scout nije vjerovao da je udana ili u nekoj čvrstoj

Temperatura raste

9 vezi. Nije se doimala »zauzetom«. Tko je onda ona, pitao se dok je nezainteresirano promatrao egzotična jela na jednom od stolova, istodobno pazeći da mu se žena ne izgubi iz vida. - Sjajan posao, gospodine Ritland - prokomentirao je netko u prolazu. - Hvala. Veliki dio hotela izgrađen je iznad vode mirne lagune. Scout je izgradio tu divotu, blisko surađujući s arhitektom. Zbog truda što ga je uložio, sad je uživao u svojem dijelu slave. Toliko se puta rukovao s ljudima, da je imao grčeve u prstima. Rame ga je boljelo od srdačnog tapšanja prilikom čestitanja za dobro obavljen posao. Opijen više uspjehom nego voćnim punčem, probijao se kroz mnoštvo. Njegov je cilj bila žena koja je stajala ispod jednog od visokih, lukom nadsvođenih prolaza prema van. Kad joj se približio, naglo se okrenula i pogledala ravno u njega. Scout se na mjestu ukočio. Brzo je uvukao zrak. Bademaste oči, lagano uzdignute u kutovima, nisu bile smeđe, kako je očekivao, već plave. Neonsko plave. Elektrizirajuće i zapanjujuće plave. - Scoute, kamo si krenuo? Drago mi je da sam te ulovio prije nego si otišao. Straga mu je netko uhvatio lakat i okrenuo ga. Zadržao je pogled na ženinim očima što je dulje mogao, a zatim je njegova glava nevoljko slijedila tijelo. — Ah, gospodine Reynolds. - Prihvatio je pruženu ruku. † 10 Sandra Brown - Corey — hotelski je magnat ispravio Scouta. -Obavili ste fantastičan posao. Jeste li se već umorili to slušati? Scout je odmahnuo glavom i nasmijao se. - Nikad. - Ne treba ni reći koliko smo zadovoljni. Govorim u ime svih u korporaciji. - Hvala vam, gospodine. — Scout nije mogao biti nepristojan prema čovjeku koji je potpisivao čekove za njegove povećane plaće, ali je ipak brzo pogledao preko ramena. Nestala je. Prokletstvo! - Pothvat nije bio jednostavan - govorio je Corey Reynolds. - Osobito kad se uzmu u obzir sve zapreke na koje ste naišli tijekom gradnje. Scout upita: - Mislite na stavove otočana prema radu? - Čovjek je kimnuo. - Oni doista ne razumiju značenje rokova ili pojam osamsatnog radnog dana - primijeti Scout. - Dodaci za prekovremeni rad nikad ih nisu odmamili od neke proslave, a imaju ih otprilike deset mjesečno. Međutim, to mi nije smetalo toliko koliko krađe. Još se jednom ispričavam zbog prekoračenja budžeta za materijal. - Niste vi krivi

što su stvari neprestano nestajale. Znam da ste na sve moguće načine pokušavali uhvatiti lopove. - Lukavi gadovi - ispod glasa reče Scout. - Čak sam četiri noći zaredom sjedio budan i čuvao stražu. One noći kad sam zaključio da je uzaludno i otišao na spavanje, ponovno su napali. Krajičkom oka opazivši bijelu boju, Scout je okrenuo glavu prema terasi. Ondje nije bilo ničega, osim mjese

Temperatura raste

11 čine i sparnog, mirisnog zraka. Je li još uvijek ondje, negdje u sjenkama tropskih vrtova? - ... sa sobom? - Ha? - Sto ga je gospodin Reynolds pitao? O, da. — Ne, nisam vidio otok, osim ovog područja ovdje. Mislio sam da bih mogao uzeti tjedan ili dva odmora prije nego se vratim kući. - Dobra ideja. Dajte si vremena za opuštanje prije vjenčanja. Pretpostavljam da se još uvijek kanite vjenčati. - Krajem idućeg mjeseca. Gospodin Reynolds se nasmiješi i upita: - Kako je gospođica Colfax? Corey Reynolds je upoznao Jennifer Colfax na jednoj večeri u Bostonu, gdje je Grupa Reynolds imala svoju upravu. Tada je ljetovalište Coral Reef bilo samo u nacrtima. Scoutu je bilo drago da se izvršni upravitelj sjeća imena njegove zaručnice. Uvijek je mogao računati s tim da će Jennifer ostaviti dobar dojam. - Njezina pisma kažu da je dobro - odgovorio je. - Još uvijek je lijepa? Scout se široko nasmiješio. - Veoma. Stariji se muškarac tiho nasmijao. - Vi ste momak pun povjerenja kad ste je tako dugo ostavili samu. - Sklopili smo dogovor prije nego sam otišao. Nisam baš mogao očekivati da će svake večeri sama sjediti kod kuće dok mene nema. Slobodno je mogla izlaziti, pod uvjetom da sve ostane na platonskoj razini. - Niste samo puni povjerenja, već i velikodušni. Ipak, znam da jedva čeka povratak svojeg zaručnika u Sjedinjene Države. 12 Sandra Brown Scout slegne ramenima. - Tijekom ljeta je nekoliko tjedana provela u Europi. A prodavaonica antikviteta njezine tete pobrinula se da ima posla. - O? - upita Reynolds s uljudnim zanimanjem. - Sto radi ondje? - Brlja je riječ koja mi pada na pamet. — Jennifer je često brljala, po svemu i svačemu - antikvitetima, glazbi, modi. - Moja žena također brlja. Kad ne kupuje - doda Corey Reynolds i nasmije se. Pijuckajući svoj punč, upita: - Ljupke su, zar ne? Scout je slijedio pogled gospodina Reynoldsa. Promatrao je jednu od otočnih djevojaka koje su za tu večer angažirane kako bi nosile kanapee. Na sebi je imala kratak sarong s cvjetnim uzorkom, vješto omotan oko svojega vitkog tijela. Poput većine otočanki, bila je sitna i veoma zgodna, sjajne crne kose, bistrih tamnih očiju i spremnog smiješka. - Mada sam zaručen i uskoro ću se oženiti - reče Scout - nije mi promaknulo da je jedno od prirodnih dobara otoka Parrish upravo njegovo ljupko žensko

stanovništvo. Reynolds je svoju pozornost vratio na Scouta. — Sto kanite radite ovdje na otoku dok se budete odmarali? - Opustit ću se. Pobjeći od kašnjenja, usporenih radnika i telefona. Poći ću u ribolov. Možda čak i u lov. Surfanje. Izležavat ću se na plaži i baš ništa neću raditi. — Nagne se naprijed i doda: — Ako me zarobi ljupka domorodačka djevojka nagih grudi, nemojte me tražiti. Corey Reynolds se tiho nasmijao i pljesnuo ga po

Temperatura raste

13 leđima. - Lopove jedan. Sviđa mi se vaš smisao za šalu. - Rukovali su se, a Corey Reynolds je još jednom pohvalio Scoutov građevinski uspjeh. - Vidjet ćemo se u Bostonu. Želim s vama razgovarati o nekim budućim projektima. Kako bi bilo da vi, ljupka Jennifer i ja uskoro pođemo na ručak? - Bilo bi nam veoma drago, gospodine. Hvala vam. Dok je gledao za starijim muškarcem, Scout je jedva uspijevaobu zdati svoje uzbuđenje. Nije želio postati dio Grupe Reynolds. Njegova se osobnost ne bi uklopila u korporacijski način života. Takvo bi okruženje gušilo njegovu kreativnost. Ali je svakako želio još jedan ugovor s Grupom, a činilo se da Corey Reynolds upravo to ima na umu. Projekt ljetovališta Coral Reef bio je prva Scoutova prilika da se probije u velike poslove. Znao je koliko je važno kapitalizirati svoj uspjeh dok oni koji donose odluke još uvijek misle na njega. Nakon razgovora s Coreyjem Reynoldsom još je više osjećao da ima razloga za slavlje. Uzeo je još jednu čašu punča sa srebrnog pladnja što ga je konobarica nosila naokolo, te prošao ispod luka i izišao na terasu. Vanjske zidove prostranog ljetovališta ukrašavale su povijuše bugenvilije, otežale od mnogih cvjetova jarkih boja. Nije se nimalo štedjelo prilikom dekoriranja hotela, unutra i vani. U neprocjenjivim orijentalnim žarama rasla je bujna paprat i ukrasne palme. Živica je obrezana do savršenstva. Poput divovskih krijesnica treperile su baklje u kamenim lanternama, strateški postavljenima duž vijugavih staza kroz vrtove. 14 Sandra Brown S glavne su terase široke, plitke stube vodile dolje do druge razine. Jedna je staza vodila lijevo prema bazenu na tri razine, umjetnom vodopadu i prelijepim vodoskocima. Druga je staza vodila do plaže, gdje je pijesak bio svijetla traka između dotjerane tratine i valova koji lagano zapljuskuju obalu. Sudionici zabave koji su tražili malo privatnosti izišli su iz plesne dvorane. Skupina Azijaca razgovarala je o poslu uz piće, za stolom na donjoj terasi. Ispod palme na tratini neki se par ljubio, nesvjestan svega oko sebe. Drugi je par šetao kroz pjenu valova, držeći se za ruke i još uvijek u večernjoj odjeći, a cipele su im visjele iz slobodnih ruku. U sredini mjesečinom osvjetljene ljepote stajala je samotna figura. Scout je, poput hipnotizirane osobe, pošao niza stubu prema njoj. Mjesečina na

njezinoj bijeloj haljini toliko ju je isticala u mraku da se doimala poput svjetionika. Stajala je nepomično, okrenuta prema oceanu, zureći preko vode kao da s nečim ili nekim komunicira na bezglasan i svet način. Nevjerojatna haljina, mislio je Scout dok joj se približavao. Jennifer je ne bi odobravalala. Kao ni mnoge druge žene iz Nove Engleske. Bila je posve jednostavna, ali izrazito seksi. Na jednom je boku imala visok prorez. Jedno joj je rame bilo posve golo. Lagani je povjetarac pripijao mekanu tkaninu uz nju, ističući joj dojke i V između bedara. Scoutove su misli bile upravo ono što je svećenicima osiguravalo posao. Na trenutak je osjetio krivnju, sjetivši se Jennifer. Ali

Temperatura raste

15 ona je na drugom kraju svijeta. Činilo se da je otok tako daleko od Jennifer i Bostona kao da je to neki drugi planet. Pravila i zakoni koji ondje vrijede, ovdje baš ničemu ne služe. Mjesecima je bez prestanka radio. Zavrijedio je jednu noć užitaka, nije li? Živio je u jednom od najegzotičnijih mjesta na zemlji, a nije imao niti jednu priliku kušati ono što nudi. Opravdanja su marširala njegovim mozgom, ali djelovao bi čak i bez njih. Mjeseci seksualne apstinencije, alkohol što ga je popio, tropsko okruženje, prelijepa žena, sve je to bila moćna kombinacija afrodizijaka kojoj nije mogao odoljeti. Kad je čula da joj se približava, okrenula je glavu i još ga jednom prodorno pogledala onim nevjerojatnim plavim očima. Kosu tamniju od noći skupila je u nisku pundu na zatiljku i ukrasila je dvama bijelim sljezovim cvjetovima. Njezin jedini nakit bio je par bisernih naušnica, a svaki je biser bio velik poput špekule. Bez obzira na to koliko su bili besprijekorni, njihova se svjetlucavost nije mogla mjeriti s njezinom kožom. Bila je mekana, glatka, nevjerojatno čista. Mnogo je kože bilo izloženo pogledima. Vrat. Prsa. Oblina jedne dojke. Noge. Nije nosila čarape, već samo sandale s visokim petama. Čak su i njezina stopala lijepa. Kao i njezine šake. U jednoj je držala malenu večernju torbicu od satena. Takva ljupkost, takva rijetkost, takvo savršenstvo. Scoutovo je tijelo pulsiralo od požude. Stajala je kraj jedne skulpture. Predstavljala je pogan¹⁶ Sandra Brown skog boga koji se vragolasto smiješio i imao pretjerani falus. Scout se sjetio dana kad su kip stavljali na predviđeno mjesto. Bio je glavna tema razgovora na gradilištu. Čulo se mnogo šala, svaka raskalašenija od prijašnje. Sad je mogao prisegnuti da se kip drsko cerio upravo njemu. Kao da je maleni vrag znao za njegovo tjelesno stanje, a to je kod njega izazvalo pakosno ushićenje. Kimnuo je prema idolu i obratio se ženi. - Vaš prijatelj? Nadao se najboljemu, ali je napola očekivao da će ga izgrditi. Srce mu se raširilo kad su se njezine usne, sjajne i obojene, rastvorile u smiješku koji je razotkrio zube jednako besprijekorne kao i sve ostalo. - On je svačiji prijatelj. On je bog erotike. Ah, dobro. Jezik neće biti zapreka. Ona govori engleski. S naglaskom, ali očaravajućim naglaskom. Glas joj je bio tih i promukao, te je podsjećao na valove. Scout se osmjehnuo. —

To sam trebao pogoditi. Kako se zove? Rekla mu je. Namrštio se. — Ta riječ ima najmanje dvanaest slogova, i sve su samoglasnici. - Otkako je stigao, naučio je nekoliko riječi ovdašnjeg dijalekta, ali sve su imale veze s gradnjom. »Vrati se na posao« nije ono što bi ovoj ženi želio reći. Ali čak i da je znao prave riječi, ne bi mogao reći ono što mu je na umu. Ovaj maleni momak nije nimalo bolji od mene po pitanju spolnog uzbuđenja. Tvrđ sam kao stijena i, duh, ti si razlog tomu. Tvoj stan, ili moj? Te se riječi nisu činile osobito prikladnima za uvodni razgovor. - Zovem se Scout Ritland. - Pružio joj je ruku.

Temperatura raste

17 Prihvatila ju je. Njezina je bila hladna, malena i mekana. - Chantal Dupont. - Povukla je ruku i dodala: - Drago mi je, gospodine Ritland - i okrenula se da pode. Scoutu je trebao trenutak da se oporavi od njezina očaravajućeg smiješka i dodira njezine ruke. Pribravši se, uhvatio je korak s njom kad je krenula jednom od šljunčanih staza prema rubu područja ljetovališta. - Hoćete li raditi u hotelu? - pitao je, nastojeći produljiti njihov razgovor. Dobacila mu je pogled koji je pokazivao da se zabavlja. — Teško, gospodine Ritland. - Sto ste onda radili na zabavi? - Pozvana sam. Bio je primoran uhvatiti je za ruku kako bi je zadržao. Okrenula se prema njemu. Mjesec je kroz krošnje bacao intrigantne sjenke na njezinu licu. - Nisam želio biti nepristojan - objasnio je. - Jasno da ste pozvani. Samo što vas nisam viđao ovdje, pa sam se pitao što - Nisam se uvrijedila - blago ga je prekinula. Zurio je u nju, opčinjen njezinim prelijepim licem, očima, ustima. Prsti su mu ostali obavijeni oko njezine nadlaktice. Nikad nije osjetio dodir mekše kože. Njezin se pogled spustio onamo i svratio mu pozornost na činjenicu da je još uvijek dodiruje. Sa žaljenjem ju je pustio. Tek nakon što je tu ruku spustio niz tijelo, shvatio je da u drugoj i dalje nosi čašu punča. - Jeste li za piće? - pitao je, osjećajući se pomalo smiješno. 18 Sandra Brown — Ne, hvala. — Ne mogu reći da vam to zamjeram. Jače je od brzog udarca mazge. Ovlaš mu se osmijehnuvši, posegnula je za čašom i prinijela je usnama. Promatrajući ga preko ruba, iskapila je čašu, a zatim je jezikom prešla po usnama, polizavši svaku kap. - Osim ako niste stvorili otpornost na to, gospodine Ritland. — Vratila mu je praznu čašu i sišla sa staze, ušavši u džunglu. Scout je zapanjeno zurio za njom. Tako mnogo alkohola, ispijenog tako brzo, oborilo bi s nogu većinu odrar slih muškaraca. Progutala je to kao da je riječ o majčinu mlijeku i još je na nogama. Ne samo to, već tamnom stazom kroz džunglu hoda tiho i vješto poput noćnoga grabežljivca. Lišće se jedva pomicalo dok je prolazila. Tek što je oblikovao tu misao, ona je kliznula kroz zastor od povijuša i nestala. Bacio je čašu na zaraslu stazu i pojurio za njom, probijajući se kroz gusto raslinje, ne obazirući se na svoj smoking. Neki mu je kukac poput projektila proletio kraj uha; zamahnuo je rukom kako bi ga

otjerao. - Chantal? - OuP. Naglo se okrenuo. Stajala je gotovo kraj njega, kao da se materijalizirala iz jednog stabla. Sad se već osjećao poput prave budale, te je nespretno odvezao leptir--kravatu. - Sto ste vi, nimfa ili tako nešto? Nasmijala se, a zvuk je bio nježan, uzbudljiv. — Obično sam ljudsko biće, od krvi i mesa, baš kao i vi. Otkopčao je gumb ovratnika svoje svečane košulje,

Temperatura raste

19 ali su mu se prsti tada zaustavili. Ponovno ga je opčinila njezina nevjerojatna ljepota. Pogledom je krenuo s vrha njezine glave, te prešao preko lica, duž gracioznog vrata, preko punih dojki, te dolje, do središta njezina zamamnog tijela. - Ljudsko biće, da. Od krvi i mesa, svakako. - Prešao je nekoliko koraka i zaustavio se točno kraj nje. - Ali baš kao ja? Ne. Ne, dovraga. Nikad ranije nisam vidio nekoga poput vas. Morao ju je ponovno dotaknuti kako bi se uvjerio da je stvarna. Najprije je dotaknuo oblinu njezine dojke, ono glatko ispučenje iznad dekoltea haljine, gotovo u ravnini ramena. Bilo ju je jednako divno dodirivati kao i gledati. Lagano ju je protrljao zglavkom kažiprsta. Potom je klizio vrškom prsta uz i niz njezin vrat, te stigao do prelijepo oblikovane jagodične kosti. Kad je rukom obavio njezin zatiljak, opustila se i lagano nagnula glavu unatrag, nudeći svoje usne prvom, kratkom milovanju njegovih. Voćni okus alkohola bio je sladak u njezinu dahu. Ispunio mu je glavu, uzbudio tijelo, zapalio strasti. Jezikom joj je milovao usne. Zastenjao je njezino ime, jednako očaravajuće kao i ona sama. Reagirala je tako da mu je zavukla ruke ispod sakoa i spustila ih na mišićavi zid njegovih prsa. Njegove su se usne rastvorile iznad njezinih, pritisnule, a zatim je silovito ljubile dok joj je drugom rukom obujmio struk. Bila je podatna poput vlažnog pijeska, prilagođava-jući svoje tijelo obliku njegovoga. Scout je osjećao čvrst 20 Sandra Brown pritisak njezinih dojki, predivnu mekoću njezine ženstvenosti, gipkost njezinih bedara. U glavi mu je eksplodirala žudnja. Jednu je ruku pomaknuo do njezine dojke i milovao je kroz haljinu. Osjetio je kako se ispod mekane tkanine njezina bradavica ukružuje pod kružnim pokretima njegova palca. Njegov je jezik gladno uronio u njezina usta. Neprestano je iznova kušao njezin okus, povlačeći jezik kako bi uživao u finoći njezinih usana, te ponovno uranjajući u tamne, slatke dubine njezinih usta. Srce mu je bolno lupalo u prsima. Njegovo je spolovilo, teško i tvrdo, pulsiralo sa svakim otkucajem srca. Ugnijezdio ga je između njezinih bedara. Rukom je obuhvatio njezinu stražnjicu i podigao je prema gore i prema sebi, pitajući se što će misliti o njegovu stanju i nadajući se da će pozitivno reagirati. Zastenjao je od zadovoljstva kad je osjetio kako je zavukla ruku između njihovih tijela u razini

struka, očito u potrazi za patentnim zatvaračem. Zato se zaprepastio kad je osjetio kako mu se nešto tvrdo i hladno zabilo u trbuh. Tek što mu je ta zapanjujuća spoznaja doprla do mozga, ona se oslobodila njegovih ruku i odmaknula se izvan dohvata. — Koji se vrag Pitanje se zaledilo na njegovim usnama kad je spustio pogled na pištolj čija je cijev bila uperena ravno u njegov pupak. Scout je blenuo u nju. - Sto se, dovraga, događa? - Uperila sam pištolj u vas, gospodine Ritland -mirno je ustvrdila svojim engleskim s očaravajućim

Temperatura raste

21 naglaskom. - I ukoliko ne učinite sve što vam kažem, spremna sam pucati u vas. Njezin je izraz lica bio smrtno ozbiljan, ali je Scoutu bilo teško doslovce shvatiti prijetnju. Mogao ju je opisati s mnogo različitih pridjeva, ali »opasna« nije jedan od njih. - Pucati u mene? Zbog čega? — pitao je i grohotom se nasmijao. - Jer sam vas poljubio? — Jer ste pogrešno zaključili da želim da me ljubite i pipkate kao nekakvu prostitutku s obale. Podbočio se. - Sto sam trebao misliti, nakon što ste me namamili ovamo? — Nisam vas namamila. — Vraga niste - rekao je, a njegov se bijes počeo raspirivati. - Vi ste slijedili mene. Nisam vas ohrabrivala. Njegov je smijeh zamro. - Nemojte preda mnom glumiti tu ozlojedenost, princezo. Željeli ste da vas slijedim. Vaše je odbijanje zapravo bilo nabacivanje. Sviđao vam se poljubac i sve ostalo - rekao je i iskosa pogledao njezine dojke i njihova isturena središta. - Ne možete se pretvarati da nije kad ja jasno vidim da jest. Oči su joj opasno zasjale, te se vojnički uspravila. -Ovdje nije riječ o vašim poljupcima. — Nego o čemu? - Uskoro ćete saznati. Okrenite se i počnite hodati. Još se jednom posprdno nasmijao i pogledao preko neprohodnog raslinja oko njih. - Oprostite zbog klišeja, ali ondje je džungla. - Hodajte, gospodine Ritland. 22 Sandra Brown - Vraga ću hodati. - Moram li vas podsjetiti da držim pištolj uperen u vas i da bi bilo mudro poslušati me? Usne su mu se izvile u arogantan osmijeh. - O, baš sam se prestrašio - izazovno je šapnuo. - Žena koja izgleda poput božice i ljubi se kao skupa kurva doista je opasna. Ali njezino oružje nije pištolj. Bijesno je viknula: — Kako se usuđujete Bacio se za pištoljem. Hrvali su se oko njega. Chantal je tiho, iznenađeno uzviknula kad joj je pištolj opalio u ruci. Stajali su ukočeno, s nevjericom zureći jedno u drugo. Zatim je Scout zateturao unatrag i spustio pogled na svoje bedro. - Nastrijelili ste me - rekao je, glupavo ustvrdivši očito. Zatim, bijesno: - Nastrijelili ste me! Doista ste me nastrijelili! Zakašnjeli je bol naglo nahrupio. Imao je snagu bacača prve lige čija je loptica silovito tresnula hvatača. Vidio je zvijezde svuda oko sebe. Blenuo je u svoju ranu, blenuo je u ženu, a zatim je zaurlao poput bijesne zvijeri i opet se bacio na nju. Ovog je puta bol osjetio u dnu lubanje. Srušio se na mekano tlo džungle. Iznad sebe

je, kroz krošnje, vidio obojena svjetla kako bljeskaju i pucketaju poput električnog kaleidoskopa. Zatim je nastupila noć i izbrisala sve ostalo.

Temperatura raste

23 2. poglavlje Chantal je bila užasnuta tako neočekivanim razvojem događaja. - Mon Dieu\ Zašto si ga udario, André? Čovjek koji se prišuljao iza Scouta sad je kleknuo kraj njega. - Bojao sam se da će te ozlijediti. - Snalazila sam se. Koliko je teško ozlijeđen? - Udario sam ga tek toliko da ostane bez svijesti. Kad je Chantal u čovjekovim očima opazila nesigurnost, ublažila je svoj kritički ton. - Znam da si tako postupio zbog zabrinutosti za mene. Hvala ti. Ali sad se za to moramo pobrinuti. Ona je također kleknula i nagnula se nad onesviještenog inženjera. Pretražila je njegove dostupne džepove, našla rupčić i njime napravila podvezu oko njegova bedra, iznad rane od metka. Njegova joj je krv zaprljala haljinu. - Obilno krvari. - Džip nije daleko. Nosit ću ga. Mladi je otočanin bio okretan i žilav, premda ne 24 Sandra Brown osobito visok, ni blizu Ritlandove visine. Uloživši znatan napor, podigao ga je na rame i, uz Chantalinu pomoć, nekako uspio ustati. - Ne izgleda da je tako težak. - Veoma je mišićav. Primjedba je navela Andréa da je radoznalo pogleda. Žurno je pogledala u stranu. Znala je da je Scout mišićav jer je milovala napete mišiće ispod njegove svečane košulje, osjetila snagu njegovih bedara i moć skrivenu vitkošću. Prije nego su krenuli kroz džunglu, pregledala je stražnji dio Scoutove glave, gdje se počela pojavljivati otekline. Zastenjao je dok je provlačila prste kroz njegovu gustu smeđu kosu. - Moramo požuriti, André — rekla je i izula svoje sandale visokih peta. - Oui. Bešumno su se kretali džunglom, premda ih nitko iz ljetovališta ne bi mogao čuti uz veselu verziju skladbe Yankee Doodle Dandy što ju je orkestar izvodio. Vatromet je još uvijek praskao iznad lagune, ista pirotehnika zahvaljujući kojoj se pucanj nije čuo. - Sjedit ću straga, s njim. - Kad su stigli do džipa, Chantal se popela na stražnje sjedalo. André je kraj nje smjestio Scoutovo mlitavo tijelo. Spustila mu je glavu u svoje krilo; noge su mu bile sklupčane u malenom prostoru između sjedala. André je sjeo za volan i upalio motor. Za nekoliko su sekunda bili na putu. Scout je ostao u nesvijesti, premda je zastenjao od bola kad god bi džip naletio na neku rupu, što se često

Temperatura raste

25 događalo. Chantal je zurila u njegovo lice, i nije joj se sviđalo koliko je blijedo. Njegova je brada djelovala neobično tamno na tom blijedilu. Otmica je bila planirana. Pucnjava nije. Kult muškosti, najprije Scoutov, a potom Andreov, rezultirao je nepotrebnim nasiljem koje joj se gadilo i plašilo je. Nastrijelila je čovjeka! Sto ako izgubi previše krvi i umre? Sto ako ne uspije izvaditi metak a da ne ošteti neki živac i on zauvijek ostane hrom? Sto ako ga uopće ne uspije izvaditi? Kako su kilometri prolazili, »što ako« pitanja postajala su užasnija. André je vozio pažljivo, radi ozlijeđenog putnika, ali i brzo, što je bilo nužno. Prijeći razdaljinu do druge strane otoka usred bijela dana bio je pravi izazov. Po mraku su ceste čista noćna mora s opasnim zavojima koji vijugaju kroz pošumljena brda i uz strme klisure što se ruše u ocean daleko dolje. André je jednom morao naglo zakočiti kako ne bi udario kozu koja je prelazila cestu. Scout je zastenjao i promrmljao neku prostotu. Zaštitnički, pokajnički, Chantal je stisnula njegovu glavu na svojim prsima. Hlače su mu se natopile krvlju. Bez razmišljanja izvukla se iz haljine, zgužvala je i pritisnula na ranu od metka. Nije se ni sjetila da su joj dojke nage sve dok Scout nije okrenuo glavu prema njoj. Licem je doticao njezine dojke. Na koži je osjećala čekinje njegove brade, a na bradavicama njegove usne. Uspaničena zbog osjeta koji su prostrujali njezinim tijelom, strgnula je sljezove cvjetove iz kose i raspustila je. Ravni, crni, teški pramenovi 26 Sandra Brown spustili su se preko njezinih dojki do struka, pokrivajući je poput tanke košulje. Kad su napokon stigli do mosta, André je zaustavio džip. On i Chantal su zajedno podigli Scouta. André mu je pridržavao glavu i ramena, a ona ga je držala za noge. Krenuli su preko lelujavog visećeg mosta. Stanovnici sela, instinktivno svjesni nevolja, počeli su izlaziti iz svojih koliba, premda je bilo usred noći. Baklje su se pojavile na drugoj strani mosta. Chantal je dovik-nula da im treba pomoć. Čim su stigli na drugu stranu duboke gudure, okružili su ih znatiželjni, brbljavi seljani. Pozvala je jednog od muškaraca da uhvati Scoutove noge. - Brzo ga donesite - rekla je brzim francuskim, a zatim potrčala uzbrdo ispred njih, prema kući koja je stajala zasebno od ostatka sela. Prešla je široku verandu, otvorila vrata i posegnula za najbližim fenjerom. Kad

ga je upalila, Ritlanda su već unosili kroz ulazna vrata. - Otraga. Brzo, brzo. Ranjenog su čovjeka stavili na dugi stol u nenamještenu prostoriju u stražnjem dijelu kuće koja se često rabila za medicinske hitnoće. Chantal je okrenula pacijentovu glavu u stranu i pregledala mu kvrgu na stražnjem dijelu glave. Bila je tvrda, ali se nije povećala. — Bit će mu dobro ako uspijem bez komplikacija izvaditi metak. - Glasno je razmišljala dok je tjeskobno grickala donju usnu. - I ako u međuvremenu ne izgubi previše krvi. Ako bedrena arterija... Treba odrezati njegovu odjeću dok se ja perem. Antiseptičnom je otopinom oribala šake i podlaktice, kako je gledala svojeg oca da čini, te stavila čistu bijelu

Temperatura raste

27 kutu preko gaćica, a jedino je u njima dotad bila. Nitko od seljana to nije opazio. Kad se okrenula, čovjek kojeg je otela ležao je nag na stolu. Otvorena, krvava rupa na njegovom lijevom bedru bila je odvratniji prizor. Rana je iziskivala hitnu pozornost. Njezin otac nije bio ondje, pa je, premda kirurgija nije njezino područje, mučan zadatak zapao nju. Laknulo joj je kad je vidjela da je domotkinja, koja je često pomagala njezinu ocu u tim postupcima, stigla i već je dezinfekcijskim sredstvom brisala Scouta, od koljena do rebra. Chantal je špricu napunila morfijem i ubrizgala ga u venu svojeg pacijenta. - Zasad mu ne mogu dati više -rekla je svima oko sebe. - André, molim te, ostani. Možda ćeš ga morati držati. Nikki, ti si zadužena za fenjere. Pobrini se da cijelo vrijeme imam dovoljno svjetla. — Oui, mademoiselle. Složila je komplet steriliziranih instrumenata, stavila ih nadohvat ruke i vezala masku preko donjeg dijela lica, rekavši ostalima koji su joj pomagali oko stola da učine isto. Zatim je Scoutove noge pokrila čistim ručnicima, ostavivši otvoreno područje na kojem je trebalo raditi. Da je barem njezin otac ovdje, pomislila je i uzela skalpel. Ali nije, a čovjekov je život na kocki. Ona će biti kriva, na više načina, ako on umre. Ovo je bio daleko najzahtjevniji kirurški postupak što ga je dosad izvela, te se užasavala mogućnosti da pogriješi i nanese mu trajnu 28 Sandra Brown štetu. Međutim, ako ne pokuša, on će sigurno umrijeti. Prije nego je dotaknula ranu, pomolila se kršćanskom Bogu. Zatim se, kako bi bila sigurnija, pomolila i bogovima za koje se vjerovalo da štite selo i njegove stanovnike. Ovo nije trenutak za vrijeđanje bilo kojeg božanstva. Scout je ležao na uskom krevetu u slobodnoj spavaćoj sobi kuće. Chantal je danima jedva izlazila iz te sobe. Stajala je uz njegov krevet, osluškivala njegove uzdisaje i stenjanje, brisala mu znoj, provjeravala ispod zavoja ima li znakova infekcije. Premda su se mnogi ponudili da će sjediti uz njega kako bi se ona mogla odmoriti, odbijala je. Muškarac koji je ležao ispod plahte zaokupljao joj je vrijeme i sve njezine misli. Sve su njezine molitve bile posvećene njemu. Davala mu je injekcije penicilina kako bi ga zaštitila od infekcije. Mučilo ju je što mu ne može dati više od jedne injekcije morfija protiv bolova. Kad bi počelo prestajati djelovanje

doze, kad bi Scout počeo bacakati glavu naokolo i nesuvislo mrmljati, kad bi mu kapci počeli treperiti i kad bi počeo mahati rukama, smirivala ga je lokalno fermentiranim alkoholom. Podigla bi mu glavu s jastuka i prislonila je na svoja prsa, te mu nagnula šalicu prema usnama, čiju je vlagu održavala maslacem. Alkoholno je piće polako kapalo u njegova usta dok sve ne bi ispio. Hladnom je vodom umivala njegovo znojno lice i tijelo.

Temperatura raste

29 Tijekom svega toga nastojala je ne misliti na njegovu privlačnost, te se usredotočiti na ozbiljnost stanja u kojem se nalazi. Dok mu je maslacem mazala usne, prisjećala se njegova poljupca, kako je bio vješt i slastan... i koliko će je mrziti zbog načina na koji ga je prevarila. Tada je počela sumnjati u ispravnost svojih postupaka. Ono što je učinila bilo je smiono, riskantno i zasigurno protuzakonito, ali nije imala drugog izbora. Čovjek postaje očajan kad mu oduzmu sve mogućnosti. Dok je sjedila uz bolesnički krevet i zurila u njegovo bradato lice, svim se srcem nadala da će Scout, nakon što mu objasni situaciju, razumjeti njezin očaj i smilo-vati joj se. Uvečer trećega dana shvatila je da nije pomaknuo svoju ozlijeđenu nogu. Počela se bojati da je oštetila neki živac dok je vadila metak, čvrsto usađen u mišiću. Kako bi to provjerila, ubola ga je iglom u nožni palac. Nije se samo trgnuo, već je naglo podigao koljeno prema prsima i vrisnuo psovku prije nego je ponovno opustio nogu. Chantal je zaključila kako je vrijeme da mu dopusti buđenje. Nekoliko je trenutaka zurio u strop. S mjesta na kojem je sjedila na stolici ravnog naslona, vidjela je da se pokušava orijentirati. Na koncu je duboko uzdahnuo i okrenuo glavu na jastuku. Opazio ju je kroz mrežu za zaštitu od komaraca. Trepnuo je. - Vi? - promuklo je izustio. - Chantal Dupont - rekla je, malo glasnije od šapta. 30 Sandra Brown On se ipak lecnuo. — Ne morate vikati. - Jezikom je ovlažio usne i očito osjetio okus pomade kojom ih je mazala. Ponovno ih je oprezno dotaknuo jezikom. -Gdje sam? - Zar se ne sjećate što se dogodilo? S naporom je odmahnuo glavom, ponovno se zagledao u nju i pokušao sjesti. Zastenjao je i pao natrag na jastuk. — Isuse - promuklo je izustio, podigavši ruku kako bi pokrio oči - glava mi se raspada. Sinoć smo sigurno imali divlju zabavu. Ne sjeća se. Ali sjetit će se, s vremenom. Čekala je. Vidjela je kako mu se tijelo odjednom ukočilo. Polako je spustio ruku s crvenih očiju. Opet ju je pogledao. Ovoga je puta ljutito zurio u nju. Brada stara tri dana davala mu je opasan izgled. - Ne ležim ovdje posve nag i mamuran zato što smo imali orgije, zar ne? Odmahnula je glavom, a zavjesa od crne kose blistala joj je na leđima. Izustio je psovku, a zatim polako ispustio zrak dok je lokalizirao izvor bolova. Gledala je kako

njegova ruka ispod plahte traži ranu. Kad je naišao na zavoj omotan oko svojega bedra, fiksirao ju je još jednim ubojitim pogledom. - Sad se sjećam. Nastrijelili ste me. - To je bio nesretan slučaj - žurno će ona. - Vraga je bio. - Uperila sam pištolj u vas, ali samo sam vam željela zaprijetiti. Nisam čak ni znala da je pištolj napunjen. - To je bio vaš pištolj. Izvadili ste ga iz svoje torbice.

Temperatura raste

31 - Rekla sam Andréu neka mi nađe pištolj. Nije mi rekao da je stavio metke. Scout je ponovno podigao ruku do čela. - Tko je, dovraga — - André. On je čovjek koji vas je tresnuo po glavi. - Pa, prokleta je dobro to obavio. — Scout je zastenjao. - Nisam znala ni da će to učiniti. - Mislim da mi je lubanja pukla. - Ne, nije. To je dijelom posljedica alkohola. - Alkohola? - Davala sam vam alkoholno piće kako bih vas zadržala u nesvijesti. - Zašto? - Jer sam znala da ćete imati bolove. Nemamo dovoljno morfija, a teško ga je nabaviti jer sam Podigao je ruku kako bi zaustavio daljnja objašnjenja jer se još nije mogao nositi sa svim tim. Zatvorio je oči. Chantal je ustala, odmaknula mrežu i sagnula se nad njime. Opipala mu je čelo kako bi vidjela ima li vrućicu. Nije imao. Koža mu je bila hladna, premda malo ljepljiva i vlažna. Opet je otvorio oči. - Koliko je teška bila rana? - Ne osobito. Izvadila sam metak. - Vi ste izvadili metak? - Srećom, nije pogodio arteriju, niti ošteti kost ili živce. - Nije mu rekla kako to zna. Nekako je osjećala da mu se ne bi svidjelo objašnjenje da mu je iglom ubola nožni palac. - Vaša će noga neko vrijeme biti ukočena, ali će za nekoliko tjedana sve biti u redu. - Uzela je 32 Sandra Brown porculanski čajnik s pladnja na noćnom ormariću i ulila u šalicu malo vruće tekućine. — Popijte ovo. Sumnjičavo je pomirisao. - Sto je to? Droga? Alkohol? - Juha s biljem i ljekovitim tvarima. Treba vam kako biste obnovili snagu. Izgubili ste mnogo krvi, a nikako vam nisam mogla dati transfuziju. - Prinijela je šalicu njegovim usnama, ali je odbio piti. - Zašto me niste odveli u bolnicu? - To nisam mogla učiniti! - zaprepašteno je usklik-nula. - Morala bih objasniti pucanj, pa bi me uhitili. - Da, pa, u tome je opasnost kojoj se izlažu oni koji nekoga otimaju i pucaju u ljude, princezo. - Spremna sam prihvatiti posljedice onoga što sam učinila. Samo kasnije, kad mi više ne budete potrebni. Sad vas molim, popijte ovo. Radi vraćanja snage. Svadljivo je odgurnuo šalicu. - Zašto ste me oteli? - Rekla sam vam. Potrebni ste mi. - Zašto, što nije u redu s vama? Zbunjeno je odmahnula glavom. — Ne razumijem. - Zato što morate pucati u čovjeka da biste ga razodjenuli i uvukli u svoj krevet. Njezine su se plave oči smračile od neodobravanja. Došla je u iskušenje da mu oduzme muškost time što bi vreli sadržaj šalice izlila u njegovo krilo.

U tome ju je spriječila samo njezina zabrinutost za njegovo sveopće fizičko stanje. - Popijte ovo ili ću vam morati silom uliti u grlo -rekla je istim zapovjednim tonom kakvim je prije nekoliko dana izgovorila riječi »Hodajte, gospodine Ritland«.

Temperatura raste

33 Gledajući je u oči, popio je malen gutljaj. Zatim je pljunuo i opsovao. - Sto je to, dovraga? - Nismo mogli samo zbog vas zaklati jednu od naših nekoliko krava. Ovo je puno proteina. Pijte. - Mislio sam da ste rekli da je to juha. Ako nije goveda juha, što onda jest? - Dobro je za vas. - Pitao sam, što je to? - Pijte - tvrdoglavo je ponovila. - Dobro - popustio je nakon bezglasnog nadmetanja volja — hoću. Ali samo zato jer se želim dovoljno oporaviti kako bih ustao s ovoga kreveta i zadavio vas. — Ne obazirući se na njegovu prijetnju, Chantal je prinijela šalicu njegovim usnama. Popio je cijeli sadržaj, stresavši se zbog lošeg okusa. - Još? - Zasad mogu samo toliko podnijeti. - Prije nego se uspjela odmaknuti, zgrabio je njezinu košulju i povukao je na nekoliko centimetara do svojeg ljutitog lica. - Znam da ću uskoro opet zaspati. Prije nego se to dogodi, recite mi zašto ste mi ovo učinili. Zašto, za Boga miloga? Zurila mu je ravno u oči. — Izgradit ćete most za mene, gospodine Ritland. Gledala je kako se njegovim licem širi nevjerica, ali su mu se oči za nekoliko sekunda zatvorile i on je usnuo. Njegovi su se prsti, još uvijek obavijeni oko tanke tkanine njezine bluze, opustili i na koncu pali na krevet. Glava mu se srušila natrag na jastuk. Pa, sad zna. <1 34 Sandra Brown 3. poglavlje «5 Soba je bila okupana blagom ljubičastom svjetlošću kad se ponovno probudio. Na prozorima nije bilo stakla, već samo škure. Bile su otvorene. Puhao je povjetarac. Osjećao je miris oceana. Čuo ga je. Rana od metka više se nije doimala poput željeza za žigosanje na njegovu bedru, ali je ipak osjećao tup i stalan bol. Bio je veoma žedan. Juha što ju je popio u njegovim je ustima ostavila nekako krznast okus... ili je neugodna tekstura bila suvenir od alkohola što ga je popio, svojevolumino ili ne. Bio je omamljen, ali više mu nije grmjelo u glavi kao ranije tijekom dana. Jučer? Dobra, nije znao koji je dan ili koliko je vremena prošlo od svečanog otvorenja ljetovališta Coral Reef. Gdje se, dovraga, uopće nalazi? Okrenuo je glavu, a zatim se iznenađeno trgnuo. Tri su žene stajale u podnožju njegova kreveta, odmah ispred mreže za komarce. Jedna je bila mlada, vitka i

Temperatura raste

35 prilično zgodna. Jedna je bila ugodno popunjena i ne baš tako privlačna. Jedna je imala lice koje bi zaustavilo vrijeme. Na sebi su imale kratke, živopisne saronge, omotane oko bokova, ali ništa im nije pokrivalo gornje dijelove tijela. Bio je to veoma zbunjujući prizor. Kad su shvatile da je budan i da ih promatra, počele su se smijuljiti i međusobno brbljati na tihom, uzbuđenom francuskom. Smeteno je posegnuo za plahtom i povukao je preko nagih prsa. - Gdje je ona, kako se ono zove? Princeza? Chantal? - pitao je hrapavim glasom. To je jednostavno i nedužno pitanje izazvalo novi smijeh. Scout je shvatio da je on glavna tema njihova razgovora. Neprestano su ga krišom pogledavale, a potom bi prasnule u smijeh, što nimalo nije koristilo njegovoj glavobolji. - Mogu li dobiti nešto za piće, molim vas? - Možete. Okrenuo je glavu prema vratima na vrijeme da bi vidio svoju otmičarku kako ulazi, noseći pladanj i na njemu visoki vrč vode i čašu. - Očekivala sam da ćete biti žedni. - Ženama je rekla: - Merci — i nastavila im nešto govoriti na tihom francuskom. - Sto se događa? - Insistirale su da se moram odmoriti - rekla mu je dok je odmicala mrežu - pa su se ponudile da će pripaziti na vas dok se ja okupam i malo odrijemam. Zahvalila sam im jer su tako dobro pazile na vas. Zaključio je da je njezina nedavna kupka zaslužna za miris cvijeća koji ju je pratio u sobu. Duga, svilenkasta, 36 Sandra Brown tamna kosa, kroz koju je silno želio provući svoje prste, još je bila vlažna. Jedna od otočanki počela je živahno pričati. Druge dvije su pokrile usta, bezuspješno pokušavajući prigušiti smijeh. - Što je sad? - Scout je pitao Chantal, koja se kretala oko kreveta, poravnavala plahtu i zavlačila je ispod madraca. Izbjegavala je njegov pogled. - One su, ovaj, rekle da ste se znojili, pa su vas oprale spužvom umjesto mene. Obratio se ženama. - Merci. - Oslanjale su se jedna na drugu, malaksale od silnog smijeha. - Što je tako prokleta smiješno? Što je bilo, zar nisam dobro izgovorio? - Oui — odgovorila je Chantal, ponovno izbjegavajući njegov pogled. Kutovi njezinih usana podrhtavali su od potisnuta smijeha. Brbljavi šapat živcirao je Scouta, osobito jer je znao da je riječ o njemu. - O čemu sad govore? - O vama. - Toliko znam. Što kažu? - Uhvatio je Chantalinu ruku. - Zar nešto nije u redu s mojom nogom? Niste je odrezali dok

sam bio bez svijesti, je li? - Podigao je plahtu i provjerio je li noga na mjestu. Razdraženo je oslobodila ruku njegova stiska i gurnula mu toplomjer ispod jezika. - Ako baš morate znati, fascinirale su ih vaše dlačice. - Moje dlačice? - promrmljao je oko toplomjera, nesigurno podigavši ruku do glave. - Dlačice po vašem tijelu. Scout je umalo progutao toplomjer prije nego ga je

Temperatura raste

37 istrgnuo iz usta i refleksno ponovno posegnuo za plahtom. - Sto? — Muškarci s otoka nemaju dlačica po tijelu. Vi ih imate - oklijevala je i progutala slinu - prilično mnogo, gospodine Ritland. Scoutu se činilo da je doista previše sramežljiva za jednu liječnicu. S druge strane, razmišljao je, ako je navikla baviti se samo otočanima, razumljivo je da je pomalo plaha kad je riječ o njegovim dlakavim prsima. — Moraju li one biti ovdje? - pitao je i glavom pokazao publiku golih grudi. - Nije li dovoljno da moram vas trpjeti? Chantal je zahvalila trima nasmijanim ženama i povelala ih prema vratima. Dok su bosim nogama tapkale po glatkom drvenom podu, nastavile su čavrljati poput živopisnih ptica. — Isuse, ovo me izluđuje. Sto sad govore? — Ne govorite francuski? — Mogu naručiti jelo, ako je riječ o standardnoj ponudi. Ovako, kad govore sto na sat, ništa ne mogu shvatiti. I sama na rubu smijeha, stavila je prst na usne i utišala žene. Tada reče Scoutu: - Kažu da imam mnogo sreće jer vas negujem. — Zašto? — Jer... jer ste vi počasni gost sela. — Glupost. — Dovoljno je znao o ljudskoj prirodi da bi shvatio kad mu netko laže. Lijepo lice plavih očiju je neiskreno. To je naučio na teži način. Nije čuo cijelu istinu. 38 Sandra Brown Odjednom je čuo poznatu riječ. Uspravio se u krevetu, pokazao ženu koja je upravo govorila i uzviknuo: - To sam shvatio! Znam tu riječ. To je... to je... - Brzo je pucketao prstima dok se pokušavao sjetiti odakle mu je riječ poznata. — To je onaj kip. Momak s opakim smiješkom i golemim Naglo je pogledao Chantal u oči. Ona mu je žurno okrenula leđa i poslala žene odande. Izišla je za njima i nije se vraćala nekoliko trenutaka. Kad je opet ušla, prišla je noćnom ormariću i u čašu natočila vodu iz vrča. Doimala se hladno i smireno, ali joj je izdajnička boja zarumenjela obraze. - Želite li popiti malo vode, gospodine Ritland? Uzeo je čašu od nje i pio, promatrajući je prilično zadivljeno. Ova žena u svim situacijama zadržava kontrolu nad sobom. No, je li doista tako? Morao ju je testirati, morao je otkriti. Poznavanje jakih i slabih strana protivnika prvi je korak do pobjede. Kad joj je vraćao čašu, dotaknuo je njezine prste i blago pitao: - Tko me umivao spužvom prije nego su njih tri preuzele dužnost? - Ja, gospodine Ritland. - Njezin se pogled nije pokolebao. - O, je li? - Još

vode? - Ne, hvala. Zasad ne, ali ostavite vrč. Vratila je čašu na pladanj i, budući da je sunce već posve zašlo, upalila fenjer. —
Možete nas oboje poštediti pokušaja zavođenja, gospodine Ritland.
Neće upaliti.

Temperatura raste

39 Poduzela sam očajničke korake kako bih vas dovela ovamo. Ne možete me navesti da vam dopustim otići prije nego završite. Njezino hladno, smireno i pribrano držanje ljutilo ga je jednako kao i ono što je rekla. Odbacio je plahtu i spustio noge s kreveta. Bol što je jurnuo njegovim bedrom, a odande do svakog živca u njegovu tijelu, izazvao mu je mučninu. Stegnuvši zube, zanjihao se od vrtoglavice. Bio je slab poput mačića, te se morao rukama osloniti na rub tankog madraca kako bi ostao uspravno sjediti. - Otići ću odavde - procijedio je kroza zube, stisnute od bola i bijesa. - Otkrit ćete da su vaši izgledi za to zanemarivi, osobito s obzirom na činjenicu da nekoliko dana nećete moći čak ni hodati. - Gotovo je osjećao suosjećanje u njezinu melodioznom glasu. - Ne sjećate se vožnje ovamo, ali ljetovalište Coral Reef je na drugoj strani otoka. Područje između ove i one strane je brdovito, nerazvijeno i nenastanjeno. Ceste su malo više od kozjih staza. U selu postoji samo jedan džip. Pripada mojem ocu i dobro je skriven kako ga vi ne biste našli. Nikoga iz sela ne biste mogli potkupiti da vam pokaže gdje se nalazi. Molim vas, nemojte ih vrijeđati takvim pokušajima. Pješice, na jednoj nozi, nemate nikakvih izgleda vratiti se onomu što vi zovete civilizacijom. - Gledajte me, princezo. Samo se nasmiješila. - Neka bude po vašem. Jeste li gladni? - Mogao bih pojesti konja. 40 Sandra Brown - Dobro. To ćete dobiti. Ostavila ga je zablenu u prazna vrata. Ispod glasa je psovao svoje bolove, slabost, vlastitu krivnju koja ga je dovela u ovakvu situaciju. Od početka je trebao znati da je jednostavno previše dobra da bi bila istinita. Kakav je idiot bio! Da nije bio tako uspaljen, tako omamljen od lokalnog alkoholnog pića, postupao bi opreznije. Ali ne, uskočio je s obje noge, poput proklete budale, i sad je u gužvi preko glave. Premda mu je za to trebala golema količina napora i snage, što ih nije imao, ostao je sjediti na rubu kreveta. Tako se nekako osjećao manje bespomoćnim. Dok je ležao, doista je bio prepušten njoj na milost i nemilost. Vratila se s još jednim pladnjem. Na njemu se nalazio čajnik, što ga je prepoznao, i čaša nekakve mliječne tvari. - Neću više piti te splačine - tvrdoglavo je ustvrdio, nadajući se da mu glas zvuči odlučnije no što se osjećao. - Onda ću vas morati silom hraniti.

Mrko je gledao kako u šalicu ulijeva vrelu tekućinu. - Je li to doista juha od konjskog mesa? - To se u mnogim dijelovima svijeta smatra delikatesom. - Kao i pseće meso. Ni to ne kanim jesti. - Ovaj je konj svoj život položio za vas. Najmanje što biste mogli učiniti je pokazati malo zahvalnosti. - Ako niste željeli zaklati kravu radi mene, zašto onda konja? - Zapravo — rekla je, lagano se namrštivši - siroto je stvorenje pronađeno u jarku kraj ceste, već uginulo. Ali pronašli su ga prije nego se njegovo meso počelo kvariti.

Temperatura raste

41 - Zaboravite, Florence Nightingale. — Odgurnuo je pruženu šalicu. Čarobno mu se nasmiješila. - Želite skupiti dovoljno snage da me možete ugušiti, zar ne? Ili ste se predomislili? Istrgnuo joj je šalicu iz ruke i usput po prsima prolio dio vrele tekućine. - Uh, Isuse! Chantal je brzo reagirala, posegnavši za platnenim ubrusom na pladnju i njime obrisavši kapljice s dlačica na njegovim prsima. Dok se naginjala naprijed, pramenovi kose kliznuli su joj preko ramena i dotaknuli mu krilo, što ga je pokrio krajem plahte. Utroba mu se stegnula od seksualne žudnje. Dodir njezine kose na njegovom trbuhu i bedrima bio je kao da ga netko miluje crnim satenskim trakama. Možda je doista posve luda, čak i opasna, ali je ipak želio milovati njezinu kosu i kožu, ljubiti je po cijelom tijelu. Uhvatio je njezinu kosu i podigao je sa svojeg struka. Njezina se ruka zaustavila na nekoliko centimetra iznad njegovih prsa; pogledala ga je u oči. Njihova su lica bila veoma blizu. Osjećao je njezino ubrzano disanje, zrak koji je dopirao između vlažnih, rastvorenih usana. Dovraga, opet bi želio ta usta pod svojima. - Moja su prsa u redu - ukočeno je rekao. Uspravila se i spustila ubrus natrag na pladanj. Brzo je popio odvratnu juhu, iskrivivši lice u grimasu dok je gutao posljednje gutljaje. - Kad ću dobiti nešto čvrsto? Ili je dio vašeg plana držati me slabim od gladi, davati mi samo konjsku juhu kako biste me održavali na životu? - Ne. Želim da što prije ojačate. 42 Sandra Brown — Kako bih mogao... što je ono bilo? Izgraditi nekakav most? - Tako je - odgovorila je, posve ozbiljno. — Predugo ste se zadržavali na tropskom suncu, princezo - rekao je, nasmijavši se. — Ništa neću graditi, osim čvrste optužbe protiv vas. Od završetka Drugog svjetskog rata otok Parrish je teritorij Sjedinjenih Država, znate. Bez obzira na to koliko je poganski i primitivan - rekao je, pogledavši petrolejku - ipak vrijede svi zakoni te države. Poći ćete u zatvor čim vas uspijem strpati onamo. - Možda. Ali najprije ćete izgraditi moj most. — Kakav most? I koji je to vrug? - ratoborno je pitao kad mu je pokušala nametnuti drugu čašu što ju je donijela. — Kokosovo mlijeko. Sviđat će vam se. Popio ga je. Nakon juhe, bilo je ukusno i ugodno poput frapea. - Dobro, popio sam. Sad odgovorite na moje pitanje. - Koje pitanje? — O kakvom to mostu neprestano

govorite? - Ujutro ćemo razgovarati o tome. Morate li poći na zahod?
- Tako silno da mi se gotovo plače. - Trebali ste odmah reći. -
Posegnula je ispod kreveta i izvukla porculansku posudu. Scout se
zagledao u posudu, zatim u nju, osjećajući kako su mu se obrazi
zažarili. — Vraga. — Malo je glupavo sad se početi sramiti,
gospodine Ritland, budući da vas već danima njegujem. Pređa

Temperatura raste

43 mnom nemate nikakvih tajni. Poslužite se posudom, ili trpite posljedice. Grickao je unutarnju stranu obraza. Doimala se odlučnom. Njegovo je tijelo insistiralo. - Je li previše ako zamolim za malo privatnosti? Okrenula se na peti i izišla. Sjajne noge, pomislio je dok ju je slijedio pogledom. Na sebi je imala obične kratke hlače, a ne sarong poput ostalih žena. Scoutu je gotovo laknulo jer je pokrila i gornji dio tijela. Njezina je košulja bila od tankog pamuka. Vezala je krajeve na struku. Po mekanu njihanju njezinih dojki kad god se pomaknula, zaključio je da ispod košulje nema ničega. Ali košulju je odjenula, i njemu je to bilo drago. Bilo bi teško ostati bijesan na nju kad bi se naokolo šetala nagih grudi. Dovoljno mu je teško ostati ravnodušan na njezine bose noge. Pokucala je prije nego je ponovno ušla. Ponižen kao nikad u životu, durio se dok je ona vješto uklanjala sadržaj noćne posude. - Mislim da biste trebali leći, gospodine Ritland. Blijedi ste. - Položila mu je ruke na ramena i pokušala ga spustiti na jastuk. Naglo je ispružio jednu ruku i obujmio je oko struka. Drugu je podigao i uhvatio je za kosu blizu vlasišta. Vidio je kako se lecnula, ali je tek malo popustio stisak. - Jeste li me nasumce odabrali? - pitao je, a usne su mu pobijeljele od bola, ljutnje i frustriranosti. - Ne. - Oni zavodnički pogledi što ste mi ih jasno i glasno dobacivali nisu imali nikakve veze s tim da vam se sviđao 44 Sandra Brown moj izgled, zar ne? Niste me izabrali u mnoštvu jer ste me smatrali privlačnim. - Ovo će biti udarac vašem egu, gospodine Ritland, ali ne, bilo bi posve svejedno kako izgledate. - Od početka ste mi postavljali stupicu. - Da. - Unaprijed ste me izabrali i itekako se pobrinuli da vas uočim na zabavi. - Tako je. Ruka mu se stegnula oko njezina struka, pa ju je privukao bliže. Njezine su noge udarile u njegove, ali on je opazio samo kako je njezina koža hladna i glatka. Jedva je osjetio bol. - Zašto, prokletstvo? Recite mi. - Rekla sam vam. Radi mosta. - Kakvog jebenog mosta? Izvukla se iz njegova stiska i zabacila kosu preko ramena, sve u jednom razdraženom pokretu. - Objasnit ću vam kad budete snažniji, možda ujutro. Gledajući je u oči, dopustio joj je da ga gurne na krevet. Kad se smjestio, pobrinula se da mu svježna voda bude nadohvat ruke, te da mreža pokriva cijeli krevet, a zatim je ugasila petrolejku. Čuo je

korake njezinih bosih nogu po drvenom podu dok je gledao kako tiho izlazi iz sobe. Scout je dugo zurio u mrak, ali nije zaspao. Nije se čak ni opustio. Misli su mu bile tako uzburkane da nije mogao. Korio je sebe jer je bio takva budala. Zašto, dovraga, dopušta da se takva situacija nastavlja? Vješta je, istina,

Temperatura raste

45 ali nije ni on kreten. Zapravo, mnogi ga ljudi smatraju prilično pronicavim. Teži je od nje za tridesetak kilograma. Vidljivo je viša od drugih otočanki, ali se sjećao da mu je, čak i u visokim petama, dopirala samo do brade. Lijepo se dopunjavaju, savršeno za ljubljenje, za... — Dovraga. — Psovao je u mraku, ublaženom jedino mjesečinom što je dopirala kroz prozor. Nije želio razmišljati o poljupcu, inače bi mogao potvrditi mišljenje onih žena, kad su ga usporedile s malenim uspaljenim idolom. Osim toga, pozornost iziskuje situacija u kojoj se našao. Čini se da Chantal Dupont ovdje ima prilično veliku moć i ugled, ali nije vidio naoružane stražare pred svojim vratima. Koliko bi teško moglo biti svladati je i zahtijevati da iz skrovišta izvuče očev džip, te ga odveze natrag do civilizirane strane otoka? I gdje je pištolj kojim ga je nastrijelila? Sigurno je da ga neće naći dok leži u krevetu, koji je ionako prikladniji za liliputanca. S tom je mišlju buntovnički odgurnuo plahtu i mrežu, te sjeo. Ovoga je puta polako spustio noge s kreveta. U lijevoj je osjetio vrelo pulsiranje. Kad je ustao, držeći ozlijeđenu nogu na nekoliko centimetara od poda, opet je shvatio da je nag. Posegnuo je za ručnikom na noćnom ormariću i omotao ga oko struka. Nije mnogo, ali je bolje nego ništa. Ranije je opazio metlu prislonjenu u kutu sobe. U tom je smjeru poskakivao na desnoj nozi, usput se oslanjajući na namještaj. Kad je stigao do kuta, znoj mu je oblijevao čelo i 46 Sandra Brown disao je na usta kao da je pretrčao petnaest kilometara uzbrdo. Koristeći se metlom kao improviziranom štakom, zaputio se prema vratima. Vrtjelo mu se u glavi, pa se činilo da su vrata malo nagnuta. U kući je vladala tišina. Jedini je zvuk bio neprekidni šum oceana. Nije bio daleko. Najprije je potražio neki znak električne struje, ali kao što je očekivao, nije je bilo. Niti je postojao telefon. Međutim, kuća je bila lijepo namještena, besprijekorno čista i puna osobnih predmeta. Činilo se da svuda ima knjiga, na stolovima, policama, čak i na podu. Neke su bile na francuskom, neke na engleskom. Sto je tiše mogao, polako je i bolno napredovao kroz veliki dnevni boravak i niz hodnik, kraj spavaće sobe gdje je krevet bio netaknut, do druge velike prostorije što ju je izrezbarena pregrada dijelila na spavaću i radnu sobu. Veliki je krevet bio prazan, ali Chantal je

sjedila sama u radnom prostoru. Petrolejka je bacala sjenke po njezinu licu. Udobno se smjestila u kožnatom naslonjaču, a bosa je noge podigla na kut neurednog, papirima pokrivenog pisaćeg stola. Imala je naočale za čitanje. Otvorena joj je knjiga ležala u krilu. Tako se intenzivno koncentrirala na knjigu, da ga nije vidjela ni čula kako se približava. . Kosa joj je visjela kao gusta zavjesa preko naslona stolice, ali nekoliko je pramenova uokvirivalo njezine besprijekorne obraze. Otkopčala je i odvezala bluzu, kao da ju je počela skidati, ali se predomislila. Kad je vidio savršene obline njezinih dojki, a na

Temperatura raste

47 vrhu bradavice osmišljene za uživanje muških usta, nije samo njegova rana od metka pulsirala od pritiska i vreline. Pokušao je potisnuti pohotne misli, ali glas mu je bio mukao i hrapav kad je nastavio razgovor ondje gdje su ga ranije prekinuli. - Sad ćete mi objasniti. Poskočila je. Stopala su joj udarila o pod. Glava joj se naglo podigla. Kroz velike je leće svojih naočala opazila njegovu figuru u dubokim sjenkama prostorije. Trebalo je nekoliko sekunda i njegov žarki pogled da bi shvatila da joj je bluza rastvorena. Zgrabila ju je i stisnula oko sebe, te skinula naočale. - Gospodine Ritland, kako ste uspjeli - Prestani s tim »gospodine Ritland«, može? Nisam formalni gost u tvom domu. Ja sam tvoj zatočenik. Vidjela si me nagog, a ja sam želio da si i ti naga, osobito kad je moj jezik klizio u tvoja usta i iz njih dok sam ti masirao bradavicu. Mislim da nam to dopušta da budemo na ti, zar ne? Perverzno je uživao kad je vidio koliko ju je njegov ciničan govor uvrijedio. Istodobno se čudio vlastitoj grubosti. Kod kuće ni u snu ne bi tako razgovarao sa ženom, bilo kojom ženom. Čitao je o muškarcima koji su postali divljaci nakon što su izdvojeni iz civilizacije i društva kakvo su poznavali, ali nije očekivao da će on biti takav. Nikada. Ili zasigurno ne tako brzo. No, s druge strane, ova ga je žena plavih očiju od kojih zastaje dah itekako isprovocirala, a sad je rječito proučavala njegovo lice, kao da traži i očekuje ispriku. 48 Sandra Brown Frustrirano je udahnuo. Njezin povrijeđen izraz lica izazvao je osjećaj krivnje u njemu. - Barem priznaj da imam dobar razlog za ljutnju i uzrujanost. - Imaš - tiho je potvrdila. - Doista nisam kanila pucati u tebe. Zao mi je. - Pa, sad je gotovo, nije li? Kakve su to priče o nekakvom mostu? - Jesi li siguran da si večeras spreman saslušati objašnjenje? - Siguran sam. - Onda, molim te, sjedni. - Nasmiješila se i dodala: - Scoute. Zahvalno se srušio u naslonjač nasuprot njezinom.

Temperatura raste

49 4. poglavlje Chantal je čak i na slaboj svjetlosti petrolejke vidjela kako su mu usne blijede. Znala je da trpi bolove. Dok je ovako slab, prijeći razdaljinu od spavaće sobe što ju je zauzimao bilo je ravno mukotrpnom putovanju. Koža mu je izgledala sivo, ljepljivo i vlažno, a čelo mu je bilo pokriveno kapljicama znoja. Navlažio je tamnosmede pramenove kose koji su mu padali na čelo. No jasnija od umora i bolova, vidjela se njegova odlučnost. Zaključila je da ga je dovoljno dugo držala u neznanju. Odakle da počne? — Ne sjećaš se toga jer si bio u nesvijesti — rekla mu je - ali kad si stigao ovamo, André i ja smo te nosili preko visećeg mosta iznad duboke gudure. Ta gudura odvaja selo od glavnog dijela otoka. Most je opasan. Hitno ga treba zamijeniti. Dovala sam te ovamo kako bi mojem narodu izgradio novi most. Promatrala ga je dok je razmišljao o njezinim riječima. Lice mu je ostalo bezizražajno, ali mu je u očima 50 Sandra Brown opazila izdajnički bljesak zanimanja. Lijepe oči. Zlatno-smede oči. Skrenula je pozornost s njih i opazila da automatski masira područje iznad zavoja na svojem bedru. - Boli li te? Prestao je trljati bedro i napravio svadljivo lice. - Ne - lagao je. - Mogla bih ti nešto dati. - Ni slučajno, gospođice Dupont. Kad god mi nešto daješ, ostajem bez svijesti narednih nekoliko sati. - Aspirin? - Pričaj mi o mostu - nestrpljivo je rekao. - Zacijelo ne razgovaramo o kratkom, malenom mostiću. Odmahnula je rukom i pokušala zadržati ležeran ton. - Šezdesetak metara, tako nešto. - Isuse. - Nasmijao se i odmahnuo glavom. Chantal razdraženo prasne: - Drago mi je da ti je to tako zabavno. Vjeruj mi kad ti kažem da mojim ljudima taj most znači život. Moji ljudi - Tvoji ljudi? - viknuo je. - Tko si ti, dovraga? Smatrajući to poštenim pitanjem, odgovorila je: Chantal Dupont. - Toliko znam. - Opet je trljao nogu, ali se činilo da toga nije svjestan. Kad je opazio kako ga gleda, prestao je. - Jesi li ti nekakva svećenica ovdje? Kraljevska ličnost? Misionarka? Sto? Njegova su nagađanja izmamila smiješak na njezine usne. - Ništa tako grandiozno. Rođena sam ovdje, u selu. - Posegnula je za srebrnim okvirom i okrenula fotografiju prema njemu. - Moj otac, moja majka.

Temperatura raste

51 Uzeo je uokvirenu fotografiju i znatiželjno je pogledao. Chantal je pomno pratila njegovu reakciju na bijelog muškarca i polinezijsku ženu. Kad je vratio fotografiju na stol, primijetio je: - Imaš očeve oči. Ali sve ostalo naslijedila si od majke. - Hvala ti. Bila je veoma lijepa. - Bila? - Umrila je prije mnogo godina. - Zurila je u fotografiju ljupkog, blagog lica. — Znam da si znatiželjan, premda si vjerojatno previše pristojan da bi pitao. - Nelagodno se promeškoltio u naslonjaču, jasno joj pokazavši da je pogodila. - Moj otac - počne Chantal - dr. George Dupont, služio je u Francuskoj mornarici. Bio je stacioniran ovdje, na otoku, prije nego je izbio Drugi svjetski rat. Otok je, kao što si zacijelo opazio, veoma primamljiv. Nakon rata Francuska je bila u takvom rasulu da se vratio ovamo kako bi radio i učio, premda je otok tada postao teritorij Sjedinjenih Država. Upoznao je svoju majku, Lili, i zaljubio se u nju. Vjenčali su se. - Po čeznutljivom izrazu tvog lica, čini se da nisu zauvijek sretno živjeli - reče Scout. - Majka je prešla na katoličku vjeru. Unatoč tomu, kad se s ocem vratila u Francusku, odbacili su je. Oboje su odbacili. Obitelj Dupont bila je stara i aristokratska. Činilo se da nije bilo važno što su im nacisti oduzeli veći dio bogatstva. Članovi obitelji sebe su smatrali elitom. - Bilo je nezamislivo primiti polinezijsku ženu u svoju sredinu, prihvatiti je kao jednu od njih. 52 Sandra Brown Chantal je sagnula glavu u znak potvrde. - Premda je i ona sama imala francuske krvi u sebi. - Kad god je razmišljala o predrasudama što ih je pretrpjela njezina prelijepa majka, patila je zbog nje. Chantal je i sama osjetila te predrasude, a ona je bila samo pola od onoga zbog čega su Lili odbacili Duponti i svi bivši prijatelji i kolege njezina oca. - Tako su se - rekla je, drhtavo uzdahnuvši - vratili na otok Parrish. Moj je otac ovdje nastavio svoj rad i istraživanje. Izgradio je ovu kuću i učinio je onoliko modernom koliko je to bilo moguće s onim što mu je stajalo na raspolaganju. Stanovnike sela upoznao je s nekim modernim pogodnostima. Slijedom toga, počeli su se oslanjati na njega i očekivati da će se skrbiti za njih. - Postao je neka vrsta očinske figure. - Upravo tako. - Kad si ti došla na svijet? Nisi toliko stara? - Moja majka godinama nije mogla začeti, a kasnije sam saznala da ju je to strahovito mučilo. Na koncu je zatrudnjela sa mnom. U svoj je

dnevnik zapisala da su dani dok me nosila u sebi bili najsretniji u njezinu životu. Skupila je obrve. - Ali bila je u dobi kad je rađanje opasno ako nema stručne njege. Trudnoća je bila teška. Nikad se od toga nije sasvim oporavila. Umrla je kad sam bila veoma malena. Moja su sjećanja na nju maglovita, samo nasmiješeno lice koje mi je često pjevalo francuske uspavanke. Nekoliko su trenutaka šutjeli. Chantal se izgubila u gorkoslatkom sjećanju. Scout ju je na koncu izvukao iz

Temperatura raste

53 toga upitavši: — Zašto te otac nije odveo natrag u Francusku nakon Liline smrti? - Dotad je otok postao njegov dom, više nego Pariz. Prilagodio se usporenom tempu života. Stanovnici sela su ga trebali. Osim toga - dodala je uz osmijeh — ne bi ostavio moju majku. - Ali se pobrinuo da ti odeš. - Kako to znaš? - brzo je pitala, iznenađena. Glavom je pokazao iza nje, a ona je slijedila njegov pogled do diploma, uokvirenih i obješenih na zid iza nje. - Očev ponos - rekla je i galski slegnula ramenima, pokret što ga je očito naslijedila od Georgea Duponta. — Pohađala sam englesku školu u vojnoj bazi. - Sto objašnjava tvoje izvrsno znanje jezika. - Hvala. Kad sam završila srednju školu, poslao me na fakultet u Kaliforniju. - Poslao? - Uz golemo opiranje i vrisku. - Zašto? Čovjek bi očekivao da ćeš željeti vidjeti drugi dio svijeta. Chantal je nakrivila glavu u stranu, istinski zbunjena tom tvrdnjom. - Zašto? - Raširila je ruke. - Ovo je raj. Sve što sam naučila na satovima povijesti govorilo je o tome da u ostatku svijeta postoje užasni ratovi i pobune, potlačivanje i ropstvo. - Ima u tome nešto - mrko će Scout. - Zašto Sjedinjene Države, a ne Francuska? - Imala sam dvojno državljanstvo. Otac je iz nekog razloga mislio da će Amerika za mene biti bolja od Europe.

54 Sandra Brown - Je li bila? Chantal se nasmiješila i ustala. Prišla je ormariću s pićem i ulila konjak u čašu. - Želiš li malo? - Ne, hvala. Odlučio sam da više neću piti. - Kad sam stigla u Sjedinjene Države, otkrila sam da nije baš sve loše. Otkrila sam cheeseburgere, rock-glazbu i filmove. Na moje vlastito iznenađenje, sviđalo mi se nositi modernu odjeću. - Vrtjela je čašu između dlanova i nesvjesno uživala u drvenastom bukeu konjaka. — Nisam bila posvemašnja neznalica po tom pitanju, jasno, jer sam vrijeme tijekom srednje škole provodila u vojnoj bazi ovdje. - Kladam se da su se vojnici i mornari motali oko tebe kao trutovi oko matice. Chantal je pijuckala konjak. Izvana se doimala smireno, premda su Scoutove riječi zadirkivanja izazvale ogorčenje. Cesto su je pozivali van, da, ali je uskoro naučila da se mora čuvati naoko nedužnih izlazaka. Kao sve djevojke s otoka, muškarci koji su bili daleko od doma i trebalo im je žensko društvo smatrali su je lakim plijenom. Nekoliko neugodnih doživljaja naučilo ju je da ne vjeruje bijelcima, a to se nepovjerenje pokazalo

opravdanim. Budući da su je te uspomene silno uzrujavale, Chantal je prebacila svoju pozornost natrag na Scouta, koji je zamišljeno zurio u nju. - Sto gledaš? - pitala je. - Većina muškaraca koje poznajem ne bi znala tako postupati s konjakom. Jesi li od oca naučila kako treba piti?

Temperatura raste

55 Odložila je čašu iz koje je pijuckala. - Piti, i sve ostalo. - Ne mogu to shvatiti. - Što? - U jednom se trenutku doimaš tako sofisticirano. U idućem - Činilo se da sređuje svoje misli. - Nakon što si tako mnogo vremena provela u Sjedinjenim Državama, zašto si se vratila ovamo? - Željela sam se vratiti. - Nije ti se sviđalo u Kaliforniji? - Veoma mi se sviđalo. Mnogo me toga privlačilo u Sjedinjenim Državama. - Dakle, zašto si se onda vratila? - To je moja stvar. - Je li te otac nagovarao da se vratiš na otok Parrish? - Svakako je bio sretan kad sam se vratila - neodređeno je odgovorila, ne želeći sa Scoutom raspravljati o svojem osobnom životu. - Nije li to bilo prilično sebično s njegove strane? On je odlučio svoj život provesti ovdje, ali budući da si se ti mogla baviti medicinom u Sjedinjenim Državama, čini se - Medicinom? - Oboje su na licima imali sličan zbunjen izraz. - Medicinom - ponovio je i kimnuo prema diplomama na ime dr. Chantal Louise Dupont. — Nisi li pošla stopama svojeg oca i postala doktor? Počela se smijati. - Da, pošla sam stopama svojeg oca i postala doktor. Oboje smo diplomirali geologiju. Scoutovo je lice izgubilo i ono malo boje koju je 56 Sandra Brown imalo. - Geologiju? - jedva je izustio, škiljeći prema uokvirenim dokumentima. Zatim je ljutito vratio pogled na nju i glasno ponovio: - Geologiju! Skočio je iz naslonjača. Chantal je također odmah ustala. - Pazi na - Operirala si moju nogu, a nisi liječnica? - Zar bi više volio da sam metak ostavila unutra? Pustila te da iskrvariš i umreš? Pokazao je zavoj na svojem bedru i viknuo: - Operirala si me. Zbog tebe sam mogao ostati bez noge. Mogla si me pretvoriti u doživotnog invalida - galamio je. - Isuse! Luda si! - Smiri se. Operacija nije bila tako ozbiljna. Promatrala sam oca kako liječi daleko teže rane, s uspješnim rezultatima. Znala sam što treba činiti, premda to nikad ranije nisam radila. - Znači, i on je šarlatan. - Dijeli antibiotike kad ih može nabaviti, i činio je ono što je bilo potrebno kako bi se nekome spasio život, uključujući kirurške zahvate. Namještao je slomljene kosti, vadio krajnike i slijepo crijevo, pomagao pri teškim porođajima. Kad se najbliža bolnica nalazi na drugoj strani planinskog lanca, ljudi se nauče snalaziti i improvizirati. - Ne s mojom nogom, princezo, s tim se ne improvizira! - Zastao je

kako bi nekoliko puta duboko udahnuo, a prsa su mu se brzo dizala i spuštala. - Gdje je tvoj otac? Želim razgovarati s njim. Želim ga vidjeti. Večeras - rekao je, jasno naglasivši posljednju riječ. - Vjerojatno je i on skrenuo. Čini se da je ludilo nasljedno u tvojoj obitelji. Ali moje su mogućnosti u ovom

Temperatura raste

57 trenutku ograničene. Riskirat ću s njim. Dakle, gdje je? - Nije ovdje. Na jednoj je nozi skočio do nje i zgrabio je za ramena, lagano je prodrnavši. — Gdje je on? - Negdje u brdima. Nedostupan. Ali da je bio ovdje kad sam te dovela s metkom u bedru, postupio bi jednako kao i ja. Scout je s takvom žestinom izustio psovku, da se Chantal učinilo da su je njegove riječi pljusnule. — Ne bih imao metak u bedru, ne bih uopće stigao ovamo, da nije bilo tebe. - Povukao je ruke s nje. - Nije dobro za tebe ako se ovako uzrujavaš. — Shvatila je, čak i ako on nije, da su njegove psovke u jednakoj mjeri izazvane bolovima kao i bijesom. — Dopusti da ti pomognem vratiti se u krevet. Ne ostavivši mu mogućnost izbora, obavila mu je ruku oko struka i njegovu prebacila oko svojeg vrata. Gurnula mu je svoje rame ispod pazuha i na sebe preuzela veći dio njegove težine. - Mogu se i sam vratiti u krevet. Pogledala ga je. Blijede je usne povukao unatrag, razot-krivši stisnute zube. Njegove su jagodične kosti djelovale oštro i istaknuto, a pokrivao ih je znoj. Bio je tvrdoglav i ponosan do te mjere da je to graničilo s manom. - Sigurna sam da možeš - blago je rekla - ali bi se prilično namučio, a nema potrebe da se tomu izlažeš kad ti ja mogu pomoći. Dah mu je zviždukao kroza zube. - Noga me pakleno boli. - Nisi smio ustati. 58 Sandra Brown - Pa, nisam više mogao samo ondje ležati i dopuštati da ti radiš što hoćeš. Slučajno je prebacio težinu na lijevu nogu. Zastenjao je i posve se oslonio na nju. Čvršće ga je uhvatila, zavu-kavši ruku oko njega tako da mu je počivala na rebrima. Njegova je ruka i dalje bila obavijena oko njezina vrata, a prsti su mu visjeli ispred njezinih prsa. Kad se opustio prema naprijed, vrhovima prstiju okrnulo joj je dojku, sam njezin vrh, koji je već bio tvrd i nabrekao. Ukočili su se. Nekoliko su sekunda oboje zurili u pod, nesposobni misliti, nesposobni disati, nesposobni pomaknuti se. Chantal je nakratko čvrsto zatvorila oči, čekajući da se osjeti prestanu širiti iz ukrućene bradavice do svih drugih dijelova njezina tijela. Ispod raširene je šake osjećala toplinu njegove kože. Osjećala je i otkucaje njegova srca. Kad je otvorila oči i željela nastaviti hodati, on je ostao nepomičan. Podigavši pogled, vidjela je da zuri u nešto na drugoj strani sobe. Slijedila je njegov pogled do pištolja, što ga je odložila na očev noćni ormarić. - Ne bi

se isplatilo - tiho mu je rekla, pročitavši mu misli. - Nisam znala da je napunjen kad mi ga je André pribavio. Tako me užasnula činjenica da sam doista pucala u tebe, pa sam izvadila i bacila metke. Poraženo se još više opustio uz nju. Više ništa nisu rekli, već su polako krenuli prema sobi iz koje je prije sat vremena izišao. Spustila ga je na rub kreveta i okrenula se kako bi upalila petrolejku. Kad se opet okrenula k njemu, trgao je zavoj sa svojeg bedra.

Temperatura raste

59 - Što radiš? — uzviknula je. - Ono što sam trebao učiniti čim sam došao k svijesti, kad si me prestala sabotirati alkoholom. Koliko je meni poznato, možda si mi odrezala dio noge. - Molim te, nemoj. Kad je Chantal ispružila ruke kako bi zaustavila njegove, odgurnuo ih je i nastavio trgati zavoj sve dok nije ležao na podu. Činilo se da ga je iznenadio uredan niz šavova na rani. Bila je čista, bez ikakvih znakova infekcije, premda je područje u neposrednoj blizini bilo malo otečeno. - Bojim se da ćeš uvijek imati ožiljak - blago je rekla - ali trebao bi biti zanimljiva tema razgovora. Kiselo se osmjehnuo. - S ožiljkom mogu živjeti. Gangrenu bi bilo malo teže prihvatiti. - Sad kad si dopustio da zrak dopre do rane, bolje da je ponovno očistim i pokrijem. Bi li radije legao? Njegov se pogled polako podigao i susreo s njezinim. U svojim je žilama osjetila vrelinu, prodornu i ugodnu poput one što je daje tropsko sunce. Osjetila je slabost u koljenima pod njegovim žarkim pogledom. Premda su ona i njezin otac primili pozivnicu za svečano otvorenje ljetovališta Coral Reef, odlazak onamo bila je misija. Pošla je s jasnom namjerom da otme građevinskog inženjera po imenu Scout Ritland. Međutim, kad joj ga je André krišom pokazao, srce joj je poskočilo u prsima i želudac joj se stegnuo. Činjenica da je bio privlačan i seksi svakako je olakšala izvršenje neugodnog zadatka. Tijekom te večeri morala se nekoliko puta podsjetiti 58 Sandra Brown - Pa, nisam više mogao samo ondje ležati i dopuštati da ti radiš što hoćeš. Slučajno je prebacio težinu na lijevu nogu. Zastenjao je i posve se oslonio na nju. Čvršće ga je uhvatila, zavu-kavši ruku oko njega tako da mu je počivala na rebrima. Njegova je ruka i dalje bila obavijena oko njezina vrata, a prsti su mu visjeli ispred njezinih prsa. Kad se opustio prema naprijed, vrhovima prstiju okrznuo joj je dojk, sam njezin vrh, koji je već bio tvrd i nabrekao. Ukočili su se. Nekoliko su sekunda oboje zurili u pod, nesposobni misliti, nesposobni disati, nesposobni pomaknuti se. Chantal je nakratko čvrsto zatvorila oči, čekajući da se osjeti prestanu širiti iz ukrućene bradavice do svih drugih dijelova njezina tijela. Ispod raširene je šake osjećala toplinu njegove kože. Osjećala je i otkucaje njegova srca. Kad je otvorila oči i željela nastaviti hodati, on je ostao nepomičan. Podigavši pogled, vidjela je

da zuri u nešto na drugoj strani sobe. Slijedila je njegov pogled do pištolja, što ga je odložila na očev noćni ormarić. - Ne bi se isplatilo - tiho mu je rekla, pročitavši mu misli. - Nisam znala da je napunjen kad mi ga je André pribavio. Tako me užasnula činjenica da sam doista pucala u tebe, pa sam izvadila i bacila metke. Poraženo se još više opustio uz nju. Više ništa nisu rekli, već su polako krenuli prema sobi iz koje je prije sat vremena izišao. Spustila ga je na rub kreveta i okrenula se kako bi upalila petrolejku. Kad se opet okrenula k njemu, trgao je zavoj sa svojeg bedra.

Temperatura raste

59 - Što radiš? — uzviknula je. - Ono što sam trebao učiniti čim sam došao k svijesti, kad si me prestala sabotirati alkoholom. Koliko je meni poznato, možda si mi odrezala dio noge. - Molim te, nemoj. Kad je Chantal ispružila ruke kako bi zaustavila njegove, odgurnuo ih je i nastavio trgati zavoj sve dok nije ležao na podu. Činilo se da ga je iznenadio uredan niz šavova na rani. Bila je čista, bez ikakvih znakova infekcije, premda je područje u neposrednoj blizini bilo malo otečeno. - Bojim se da ćeš uvijek imati ožiljak - blago je rekla - ali trebao bi biti zanimljiva tema razgovora. Kiselo se osmjehnuo. - S ožiljkom mogu živjeti. Gangrenu bi bilo malo teže prihvatiti. - Sad kad si dopustio da zrak dopre do rane, bolje da je ponovno očistim i pokrijem. Bi li radije legao? Njegov se pogled polako podigao i susreo s njezinim. U svojim je žilama osjetila vrelinu, prodornu i ugodnu poput one što je daje tropsko sunce. Osjetila je slabost u koljenima pod njegovim žarkim pogledom. Premda su ona i njezin otac primili pozivnicu za svečano otvorenje ljetovališta Coral Reef, odlazak onamo bila je misija. Pošla je s jasnom namjerom da otme građevinskog inženjera po imenu Scout Ritland. Međutim, kad joj ga je André krišom pokazao, srce joj je poskočilo u prsima i želudac joj se stegnuo. Činjenica da je bio privlačan i seksi svakako je olakšala izvršenje neugodnog zadatka. Tijekom te večeri morala se nekoliko puta podsjetiti 60 Sandra Brown da njezino zavođenje nije stvarno, da je to samo sredstvo za postizanje cilja koji će odrediti budućnost sela. No, shvatila je da često misli kako bi bilo da je riječ samo o ženi koja nastoji zavesti najprivlačnijeg muškarca na zabavi, te je žalila što to neće kulminirati romantičnom međuigrom. Međutim, iz iskustva je znala da romantična veza može za posljedicu imati slomljeno srce i patnju. Izbjegavala je to nakon katastrofe u Kaliforniji. I dalje će izbjegavati, premda je pogled Scouta Ritlanda sad u njoj izazivao silnu žudnju, podsjećajući je da je žena s neispunjenim potrebama. Zauzela je profesionalno držanje, ignorirala njegov pogled i lagano ga gurnula na jastuk. Nastavio je netremice zuriti u nju, ali ona je izbjegavala pogledati ga u lice, usredotočivši se na čišćenje reza antiseptičnim sredstvom. Zatim mu je savila nogu u koljenu i zavila mu bedro čistim zavojem. - Doista bi

trebao uzeti nešto protiv bolova. - Zaboravi. Bavljenje tobom iziskuje bistru glavu i sve moje sposobnosti. - Konjak? Sumnjičavo je uzdigao obrvu. — Običan konjak? Bez sumnjivih dodataka? Namrštila se na njega, te izišla iz sobe. Vratila se minutu kasnije i donijela mu čašu konjaka. Scout ju je prihvatio i malo popio. Zatvorio je oči kad je progutao piće, te zadovoljno uzdahnuo. - Tvoj stari ima skup ukus — primijetio je, zadovoljno pucnuvši jezikom.

Temperatura raste

61 Odsutno je protrljao goli trbuh gdje konjak širi svoju ugodnu, tromu toplinu, što je znala iz iskustva. Prsti su mu se pomicali kroz mekane, svilenkaste dlačice koje su rasle od njegove prsne kosti do pupka. I dalje. Chantai je znala kako su te dlačice svilenkaste na opip jer je katkad, dok je prala znoj s njegova tijela, udovoljavala svojoj želji da ih pomiluje, što nije bilo nužno. Glas joj je postao hrapav kad se toga sjetila. - Svakog Božića dobijemo sanduk francuskog konjaka od očeva kolege koji je ostao odani prijatelj. Stajala je kraj kreveta i gledala kako Scout polako pije. Kad je završio, iskrivio je lice u grimasu i šakom udario po jastuku ispod svoje glave. - Čekaj, ja ću. Uzela mu je čašu iz ruke, a zatim mu je zavukla ruku ispod glave i podigla je. Slobodnom je rukom popravila jastuk i okrenula ga na drugu stranu kako bi bio hladniji. Bila je zatečena kad je još malo podigao glavu, dovoljno da lice sasvim primakne njezinim dojčkama. Oprezno ih je dotaknuo, a zatim je pritisnuo lice uz V izrez njezine košulje i poljubio podatnu mekoću. Chantai je zastenjala i na trenutak pritisnula njegovu glavu uz svoje tijelo. Međutim, odmah ga je pustila i koraknula unatrag. Činilo se da je Scout bio jednako osupnut svojim postupkom kao i ona. Nekoliko su mučnih trenutaka zurili jedno u drugo. On je prvi progovorio. - Ne znam... imao sam neobičan osjećaj déja vu. Nesvjesna da to čini, jezikom je ovlažila usne i vlažnim dlanovima prešla po bokovima. - Dok smo se 62 Sandra Brown vozili ovamo - šapnula je - držala sam tvoju glavu u svojem krilu. Spustio je pogled do tog dijela njezina tijela, a zatim se opet zagledao u širom otvorene plave oči. - Zašto? - Bojala sam se da ćeš umrijeti. Kako bi ublažila napetost i zaštitila se od njegova opčinjavajućeg pogleda, Chantal je posegnula za petrolejkom i ugasila je. - Laku noć. — Okrenula se da pode, ali ju je Scout uhvatio za ruku. - Chantal? - Nevoljko se opet okrenula prema krevetu. - Nisam te slijedio sa zabave u potrazi za poslom, znaš. - Znam. - Znala si što želim. - Da. - Sto još uvijek želim. Na mjesečini je vidjela da pravokutni ručnik nije dovoljan za prikrivanje njegova spolnog uzbuđenja. - Nemoj - bez daha je zamolila. - Gledaj, Chantal, taj tvoj plan je posve šašav. - Meni nije. Ni mojim ljudima. - Budi razumna. Ne mogu, neću se zadržati ovdje dovoljno dugo da

izgradim neki prokleti most. - Hoćeš. Ispustio je dugi uzdah frustriranosti. - Ti si inteligentna, obrazovana, sofisticirana žena. Moj Bože, izgledaš kao neka poganska božica, žena iz mašte, kao da si se pojavila iz snova. Traži od mene da učinim nešto logično, recimo, ojačam pleme time što ću ti napraviti

Temperatura raste

63 luda zamisao. Znaš da jest. - Kad ga sutra budeš vidio, nećeš tako misliti. - Sutra ću naći način da odem odavde i vratim se u civilizaciju... - Vidjet ćemo. - U njezinu se glasu osjećao zagonetan ton kad je povukla ruku iz njegove i namjestila mrežu za zaštitu od komaraca. Maknula se s mjesečine. - Laku noć, Scoute. Veoma ćeš dobro spavati. -f Odakle, dovraga, znaš kako ću ja spavati? Nisi - nag\$ se podigao u sjedeći položaj. Vidjela je kako se zanio'i rukom se uhvatio za glavu. Žestoko je opsovao i srušio se natrag na jastuk. - Opet si me drogirala tim konjakom, zar ne? Prokletstvo! Kad ću naučiti? - Zao mi je, ali nisam željela gledati kako bez potrebe patiš. - Onda me čudi da mi jednostavno nisi pucala u glavu, umjesto što si mi operirala nogu. - Nemoj biti smiješan. Previše si mi potreban da bih dopustila da stradaš. Laku noć. Njegove su je psovke slijedile kroz tihu kuću. Na koncu su utihnule. Blagi sedativ, napravljen od lokalnih bobica, počeo je djelovati. Chantal je u svojoj sobi skinula odjeću i legla. Obično je povjetarac s mora prirodno hladio njezinu sobu. Večeras je, mada se povjetarac osjećao, njezino tijelo ostalo vruće i nemirno. Bila je svjesna svakog kvadratnog centimetra svoje nage kože ispod plahte. Ispružila je udove i izvila leda, bez uspjeha pokušavajući opustiti napete mišiće. Disala je sporo i duboko. 64 Sandra Brown njima, ali time je samo postala još više svjesna njihovih ukrućenih, osjetljivih vrhova. Čvrsto je stisnula bedra, srameći se grozničavog pulsiranja između njih. Ništa nije ublažavalo te neobične i predivne simptome fizičke bolesti koja ju je snašla. I ništa, ni brojenje ovaca, ili planiranje mosta, ili ritualna molitva, ništa joj nije moglo skrenuti misli sa Scoutova poljupca, dodira njegove kože ispod njezine ruke, te slatkog pritiska njegova bradatog lica uz njezine pune, bolne dojke.

Temperatura raste

65 5. poglavlje Chantal je stajala kraj njegova kreveta kad se idućeg jutra probudio. Nekoliko je minuta uživala u promatranju igre sunčeve svjetlosti po njegovu licu. Donja polovica lica bila mu je tamna od čekinja, što je lijepo dopunjavalo njegove guste obrve. Za dan ili dva trebat će mu šišanje, barem prema uobičajenim mjerilima. Sviđala joj se raskuštranost iznad njegovih ušiju i na zatiljku. Gledala je kako sunčeva svjetlost izvlači crvenkasto kestenjaste pramenove u inače tamnosmedoj kosi. Nije imao sjedina, ali procijenila je da ima oko četrdeset godina, desetak više od nje. Ili je možda mreža sitnih bora na njegovu licu doda-vala godine kojih zapravo nema. U svakom slučaju, smatrala je veoma privlačnim sitne bore oko njegovih očiju, a zasigurno su nastale od dugotrajnog rada na otvorenom. 66 Sandra Brown prsa, lijeno se češkajući dok se polako budio. Oči su mu se otvorile, stisnule se zbog sunca, te ponovno opreznije otvorile. Trgnuo se kad je ugledao nju i dječaka kako stoje kraj njegova kreveta. - Tko je to? - pospanim je glasom pitao, kimnuvši prema dječaku. - Jean - odgovorila je, koristeći se francuskim izgovorom. - Zovemo ga Johnny. Scout je prijateljskim pogledom odmjerio dječaka. -Slatko dijete. Je li tvoj? - Ne! - Ne moraš se odmah uzrujavati. Samo sam pitao. -Nasmiješio se dječaku. - Zdravo, Johnny. Sto se događa? - Bonjour, monsieur — sramežljivo će dječak. - Bojim se da je Johnny jedina engleska riječ koju zna - Chantal je obavijestila Scouta. - Ali vas biste dvojica trebali naučiti komunicirati kad se naviknete jedan na drugoga. On će neko vrijeme biti tvoje noge. Samo mu stavi do znanja što želiš i on će ti to donijeti. - Može li mi pozvati taksu? Svjesna da je pokušava isprovocirati, odbila je prihvatiti mamac. Samo se nasmiješila kao da se našalio. -Želiš li doručak prije ili poslije brijanja? - Brijanja? Koraknula je u stranu, pa je vidio sve svoje higijenske potrepštine raširene na noćnom ormariću, a tu su još bili vrč vruće vode i lavor. - To su moje stvari! - uzviknuo je. - Odakle ti? - Iz tvoje prikolice na gradilištu.

Temperatura raste

67 - Ja nisam. André se dobrovoljno javio za taj zadatak. I zapravo nije provalio. Vrata nisu bila zaključana. Mislila sam da bi volio imati vlastite stvari. - Pokazala je otvoren kovčeg na podu. Scout je kimnuo, ali ju je zatim pogledao s izrazom lukave samodopadnosti. - Ekipe je sad već zasigurno opazila da sam nestao, znaš. Svi su se odavno otriježnili nakon zabave. Zacijelo su tražili naokolo i shvatili da me nertfc. Vjerojatno u ovom trenutku pretražuju otok, rab^i helikoptere, pse tragače, sve što im je na raspolaganju, kako bi me našli. Prije ili kasnije, doći će i ovamo. - *Pse tragače? - nasmijala se. - Dobar pokušaj, ali ne moraš se truditi. Čula sam te kako gospodinu Reynoldsu govoriš da ćeš se odmarati negdje na otoku, neodređeno vrijeme. Nitko, rekao si, ne treba te tražiti. Barem ne u dogledno vrijeme. Boja mu je zažarila obraze. - Dodaj prislušivanje na svoj popis grijeha. - Nikad dovoljno opreza. Namrštio se i pitao: - Jesi li spomenula doručak? - Da, i danas možeš dobiti čvrstu hranu. - Za tu bih se posebnu prigodu doista trebao obrijati, valjda. Međutim, najprije mi treba zahod. -Tvrdoglavo je uzdigao bradu. - Više neću rabiti onu prokletu noćnu posudu. - Bojim se da nemamo komoditet na koji si navikao, ali postoji neka vrsta WC-a. Johnny će ti pomoći da stigneš onamo, a ja ću ti pripremiti doručak. Kad je stigla do vrata, okrenula se prema njemu. 68 Sandra Brown Johnnyjevom paskom, kao što je pokušaj bijega. To bi ga dovelo u neugodnu situaciju pred obitelji i prijateljima. Smatralo bi se neuspjehom i pratilo bi ga do kraja njegova života. Johnny je znao da Chantal govori o njemu, ali ništa nije razumio, pa je samo zurio u visokog, dlakavog bijelca. Njegov bezazleni, simpatični smiješak otkrio je da mu nedostaju dva prednja zuba. Scout je dječaku uzvratio smiješkom, a potom je suho rekao Chantal: - Dok je on u blizini, obećavam da neću učiniti ništa kukavno. Zadovoljno se smiješeći, ostavila ga je s dječakom, uvjeren da ne bi ugrozio Johnnyjev ugled u zajednici. Scout je bio mišićaviji od svih muškaraca u selu. Rana ga je donekle onesposobila, ali je otkrila da je tvrdoglav i gonio bi samog sebe do iznemoglosti u nastojanju da prevlada svoj privremeni nedostatak. Vjerojatno bi je fizički i sad uspio nadjačati. Ako želi imati ikakvu kontrolu nad njime, to će morati biti psihološki.

Kad se vratila i donijela pladanj s doručkom, Scout je dovršavao brijanje žiletom za jednokratnu uporabu. Desnu je petu oslonio na prepone; ozlijeđena mu je noga visjela preko ruba kreveta. Johnny, koji je držao maleno zrcalo za Scouta, sjedio je prekriženih nogu na podnožju kreveta, napeto promatrajući. Njegova je brada bila pokrivena točkicama bijele pjene za brijanje. - Ali katkad ta stvar s mentolom peče. Osobno, više volim onu s mirisom limuna i limete. Taj miris izluđuje dame. Sto ti se čini? - Podigao je lice kako bi ga Johnny

Temperatura raste

69 Scout je vlažnim ručnikom obrisao ostatke pjene. - U redu, sad ćemo tebe obrijati. - Okrenuo je žilet na pogrešnu stranu kako oštrica ne bi dotaknula Johnnvjevu kožu, te uklonio pjenu za brijanje. - Eto te, moj čovječe - rekao je nekoliko trenutaka kasnije, okre-
nuvši zrcalo prema dječaku. On se oduševljeno smijao. - Očekivala sam da ćete se vas dvojica lijepo slagati. - On je pravi prijatelj, doista. Pomogao mi je da navlačem prvu odjeću nakon dana golotinje. <*im je ušla, Chantal je opazila da na sebi ima kratke hlače, premda je još uvijek bio bez košulje. Dlačice na prsirha bile su mu vlažne i kovrčave od pranja. I kosu je počešljao. Krema za brijanje s mirisom limuna i limete doista je mamila. Osjetila je čist miris agruma kad se sagnula i stavila mu pladanj u krilo. - Sto ima za doručak? Vafli i salama? - s nadom je pitao. - Jaja sa slaninom? - Riža i riba. - Ha? Za doručak? Na tanjuru što ga je razotkrila bile su dvije malene pečene ribe, zdjelica riže i pola papaje. Nakon početnog šoka Scout se bacio na jelo, te na brzinu sve smazao i popio dvije šalice kave. Posljednji je komadić papaje ubacio u Johnnvjeva usta. Obrisao je usta platnenim ubrusom, pogledao Chantal i pitao: - Sto sada? Ne natrag u krevet, nadam se. - Želiš li vidjeti most? - Da. — Njegov ju je spontan odgovor iznenadio, ali tada je dodao, uperivši kažiprst u nju: - Ali samo zato 70 Sandra Brown Na brzom je francuskom dala neke upute Johnnyju. Sišao je sa Scoutova kreveta i izišao iz sobe. Kao što je učinila i prethodne večeri, pomogla je Scoutu kroz kuću tako što se oslonio na njezino rame. Kad su stigli do vrata spavaće sobe njezina oca, pogledala je unutra. -Johnny? Odjednom je oštro kriknula, pustila Scouta i jurnula prema dječaku, koji je vrtio pištolj oko kažiprsta. - Mon Dieu - uzviknula je i istrgnula mu pištolj iz ruke. Na trenutak ga je s golemim olakšanjem držala uza se, a zatim je otvorila spremnik i istresla pet preostalih metaka. Na koncu je gurnula pištolj u ladicu noćnog ormarića. Okrenula se, stežući metke u šaci. Scout je bio naslonjen na dovratnik, ljutito je promatrajući ispod spuštenih obrva. - Prokletstvo - tiho je izustio. - Sinoć sam ti morala lagati - defenzivno je rekla. -Nisam ti mogla dopustiti da se baciš za pištoljem. Mogla ti se rana otvoriti. - Također sam mogao pobjeći držeći tebe na nišanu. - I to - priznala je. Prišla je jednom od

prozora, gurnula škure i bacila metke na stijene iza kojih se nalazila plaža. - Evo. Pitanje pištolja je zaključeno. Gotovo. U selu ne postoji drugo vatreno oružje. S obzirom na stanje tvoje noge, ne bi mogao naći metke na tim stijenama. Zaboravi na to. Johnny, koji se stisnuo uza zid, s oklijevanjem je prišao Chantal. Držao je slamnati šešir široka oboda po

Temperatura raste

71 Dok joj ga je pružao, skrušeno je šapnuo: - Prokletstvo. Značajno je pogledala Scouta. - Morat ćeš malo pripaziti na svoje izražavanje, gospodine Ritland. -Zatim je razbarušila dječakovu kosu. - Merci, Johnny. -Stavila je na glavu slamnati šešir. Kad je stigla do Scouta, jednom joj je rukom obujmio čeljust i privukao njezino lice k svojemu. - Ne mogu do fnetaka, pa ću na njih zaboraviti. Ali neću zaboraviti kak[^]si me prešla. Čuvaj se, princezo. Platit ćeš za sve svoje* laganje. -»Nema sumnje. - Prkosno je oslobodila lice njegova stiska. - Ali ne prije nego što mojim ljudima izgradiš most. Neprijateljstvo je kuhalo među njima, naoko do točke vrenja. Scout je pomislio da se upravo to dogodilo kad je, nekoliko sekunda kasnije, glasna grmljavina odjeknula selom. U cijeloj su kući stakla zveckala. Vrata su se uz tresak zatvarala. Knjige na policama su se tresle i padale na pod. Činilo se kao da pod njihovim nogama juri podzemna željeznica. Scoutov je gnjev nestao. Prestrašeno se osvrnuo naokolo. - Sto je to, dovragd! - Voix de Tonnerre - mirno odgovori Chantal. - Sto to znači? - zaurkao je uz gromoglasnu buku. - Glas groma. Naš vulkan. - Na licu mu se pojavio izraz posvemašnje nevjerice. Tiho se nasmijala. -Zasigurno si znao za Voix de Tonnerre. - Dovraga, da, znao sam za to. Ali nisam mislio... 72 Sandra Brown ranje su prestali. Scout je stajao s glavom nakrivljenom u iščekivanju. Kad je bio siguran da je sve završilo, oštro upita: - Gdje je? Koliko blizu? Hoće li doći do erupcije? Bez njezine pomoći, poskakivao je do ulaznih vrata kuće, te izišao na široku verandu koja ju je okruživala s triju strana. Johnny je potrčao za njim i stavio Scoutovu ruku na svoje rame. Uz dječakovu je pomoć sišao stubama i pogledao prema stupu dima što se uzdizao iznad udaljenog vrha. - Bože svemogući, ta će stvar uskoro eksplodirati! Chantal, skupi sve ljude. Najprije ćemo početi evakuirati žene i djecu. Reci im neka ponesu Prekinuo se kad je shvatio da mu se ona smije. - Koji je tebi vrug? — bijesno je pitao. — Zar si izgubila sve daske u glavi? Za slučaj da to nisi opazila, aktivni se vulkan nalazi u neposrednoj blizini ovog sela. - Znam, Scoute. Odrasla sam s tim u mojem dvorištu. - Slatko, doista slatko - posprdno će on. - Ti to možda smatraš prijateljskim ljubimcem iz susjedstva, ali tekuća

lava i kiša pepela meni ne zvuče osobito prijateljski. - Lava se ohladi i stvrdne mnogo prije nego stigne ovamo dolje, a ukoliko ima pepela u erupcijama, pasatni ga vjetar odnese na pučinu. - Kako to, dovraga, možeš znati? Želiš reći da si i ranije vidjela erupciju? - Mnogo puta. Premda je klasificiran kao neaktivni

Temperatura raste

73 Događaju se svakih nekoliko godina. Priprema se za jednu već nekoliko tjedana. Uskoro će doći do nje. Njegova je nevjerica bila očita, a nju je to zabavljalo. Unatoč tomu žurno ga je nastojala umiriti. - Erupcije su poruke bogova da su zadovoljni selom. Ljudi vjeruju da su te povremene erupcije zapravo blagoslovi. Raduju im se. Ne vidiš da netko od njih prestrašeno trči naokolo, traži zaklon, zar ne? Scout se polako zavrtio oko sebe i prvi put opazio da cjelokupno stanovništvo stoji u podnožju strmine i znatiželjno zuri u njih. Svi su se doimali opuštenima. On je jedim' bio na rubu panike. - Da, pa, oni vjerojatno vjeruju i u smanjivanje glava - rekao je, opet se okrenuvši prema hantal. - Ali mene to ne može uvjeriti da je riječ o ispravnom činu. Njezin se smiješak ukočio. - Ne moraš vrijeđati, gospodine Ritland. - Zao mi je. - Ciničnim je pokretom stavio ruku na srce. - Upravo sam doživio prvu vulkansku erupciju u životu, pa na umu imam druge stvari, a ne diplomaciju. - Uvjeravam te da je Voix de Tonnerre bezopasan. - Sto si ti, nekakav stručnjak? - Da. - Iznenadio ga je njezin samouvjeren odgovor. Zatvorio je usta prije nego je izgovorio sljedeće cinične riječi. Chantai je iskoristila prednost. - Otac predviđa da Voix de Tonnerre neće imati značajniju erupciju u narednih tisuću godina, ili tako nešto. - O, sjajno. Sjajno - rekao je i zakolutao očima. - Tvoj otac tako kaže. Pa, zašto mi to odmah nisi rekla? 74 Sandra Brown - Nisi samo uvredljiv, sarkastičan si. - Pa, što te navodi na pomisao da bih povjerovao nečemu što kaže tvoj otac, je li? Uvjeren sam da je mentalno neuravnotežen kao i ti. - Možeš mu vjerovati jer je ugledni stručnjak vulka-nologije - prasnula je. - Ne upravlja nečim tako sofisticiranim kao što je istraživački laboratorij na padinama Mt. Kilaueae. Ali vjeruj mi da njegovo mišljenje u tim stvarima ima golemu težinu. Kao i moje, kad smo već kod toga. - I ako sam zabrinuta zbog opasnog mosta - rekla je, zagrijavajući se za temu - zar misliš da bih svojim ljudima dopustila da ostanu ovdje kad bih mislila da će vulkan imati jaku erupciju, ugroziti njihove živote i imovinu? Grickao je unutarnju stranu obraza dok je razmišljao o njezinim riječima. Kako bi ga dodatno uvjerila, pitala je: - Znam da je Grupa Reynolds znala za vulkan. Zatražili su savjet mojeg oca prije nego su odlučili na otoku

izgraditi ljetovalište. Sigurno si bio obaviješten o tome, kao jedan od inženjera. - Da - oštro je rekao. - Rečeno mi je da ću možda vidjeti oblačić bijelog dima kako izlazi iz kratera. Rečeno mi je da će to pojačati romantičnu atmosferu na otoku. Nisam očekivao takvu grmljavinu. Prokleti potres. Ništa slično ovomu što se maločas dogodilo. - Osjetio si to samo zato što si blizu. Iduće te podrhtavanje neće tako iznenaditi. Želiš li sad pogledati most? Duboko je udahnuo i prošao rukom kroz kosu,

Temperatura raste

75 - Pazi kako hodaš stazom. Kamenita je. Osloni se na Johnnva. On to očekuje od tebe. - Obećavam da ga neću razočarati. Sve troje je zajedno polako napredovalo stazom što je vodila u središte sela. Nasmiješeni su ljudi izišli iz svojih koliba pokrivenih slamnatim krovovima kako bi ih pozdravili u dnu strmine. Kad su im se približili, Scout je progundao: - Mi smo previše odjeveni. Svi ostali na sebi uglavnom imaju samo cvijeće. Žene su nosile suknje od tkanine ili trave. Oko vrata su im visjele girlande od cvijeća, tradicionalno havajski. Muškarci su imali tkanine oko bokova, izrađene od pamuka, te krune od cvijeća na glavama. Malo je koje dijete uopće nešto imalo na sebi, ali su svi bili veselo ukrašeni golemim živopisnim cvjetovima. - Cvijeće znači da je danas blagdan - rekla mu je Chantal. - Kojom prigodom? Zaustavila se i pogledala ga ispod oboda šešira. - U tvoju čast. On se također zaustavio nasred staze. - Moju? - Ti si odgovor na njihove molitve. Bogovi su te poslali kako bi izgradio novi most. S nelagodom je to nastojao shvatiti. - Mislio sam da su prešli na kršćanstvo. - Kimnuo je prema kolibi koja je očito služila kao kapelica. Na slamnatom je krovu bio pričvršćen drveni križ. - Jesu, ali teško se osloboditi drevnih plemenskih Sandra Brown - Prevaran sam, nastrijeljen, otet i drogiran - podsjetio ju je. - To baš nije način za ophođenje prema božanskom biću. - Nije važno kako si stigao ovamo. Važno je ono što ćeš učiniti. - Drugim riječima, ono što ne znaju ne može im škoditi. - Nije riječ o tome. Samo što ne vidim potrebu da im dosađujem pojedinostima. Dok su se kretali između ljudi, oko Scoutova su vrata stavljali vijence od cvijeća. Grlili su ga, ljubili, dodirivali sa strahopoštovanjem i divljenjem. Ukrašavali su ga, obožavali i divili mu se stari i mladi. Chantal je po omamljenom izrazu njegova lica vidjela da ga je zapanjio izljev takve ljubavi i divljenja. Kao i odjeća otočanki. - One imaju i lica, znaš - podsjetila ga je. Scout je otrgnuo pogled s osobito privlačnih grudi mlade žene i zagledao se u Chantalin strog izraz lica. - Oprosti mi. Ja sam žrtva svoje kulture. Ne mogu se odreći svojih drevnih plemenskih tradicija, baš kao ni oni. Za mene je toples još uvijek toples. - Nakon nekog vremena nećeš to ni opažati. - Nemoj se kladiti u to. S neodobravanjem se namrštvši na njega, Chantal se

obratala mnoštvu, a ljudi su se odmah počeli razilaziti. - Kvariš zabavu - progundao je Scout. - Sad te idoliziraju, ali sjeti se što od tebe očekuju zauzvrat.

Temperatura raste

77 V - I evo ga. Pogledao je u smjeru u kojem je Chantal pokazivala rukom, prema dubokoj guduri i klimavom mostu preko nje. - Zapravo, mjesto na kojem stojimo nastalo je kad se, prije nekoliko stoljeća, odlomio komad stijene s planine - objasnila je, pokazujući vrh planine na drugoj strani gudure. Strma je gudura bila pokrivena gustom vegetacijom džungle. Daleko dolje tekao je potok preko kartanja, a kapljice su hvatale jutarnju sunčevu svjetlost i stvarale stotine minijaturnih duga. —«To je naša opskrba svježom vodom - rekla mu je. - Otac je izgradio branu na potoku, pa je nastalo maleno jezero. Nalazi se iza onog zavoja. Scout je kimnuo, ali je i dalje zurio u most. Jedan od otočana po mostu je vukao svojeglavu kozu. Viseći se most opasno njihao. - Nosili ste me preko onoga? - promuklo je pitao. Dubina je bila velika. Ako bi netko pao s mosta, smrskao bi se na stijenama daleko dolje, shvatio je. - Sad možeš shvatiti zašto sam poduzela očajničke korake - rekla je Chantal. - Čak ni najstariji stanovnici sela ne mogu se sjetiti kad ondje nije bilo mosta. To znači da je barem devedeset godina star. Mora ga se zamijeniti čvršćim. - S tim se slažem. - Sjedni. Pokazala mu je klupu izdubljenu u stijeni. Johnny je sjeo na tlo kraj Scoutovih nogu i s obožavanjem zurio 78 Sandra Brown svoj slučaj pred strogim sucem, premda je bio pokriven cvijećem i nije baš izgledao kao sudac. - Kad bismo imali most koji bi izdržao težinu motornih vozila, pomisli što bi to značilo za selo. Ljudi bi imali sigurniji, brži pristup ostatku otoka, školama i bolnicama. - Shvaćam što želiš reći, Chantal - razumno je odgovorio. - Vjeruj mi, ta je stvar opasna za svakoga tko onamo stupi nogom. Ali što, dovraga, želiš da ja učinim po tom pitanju? - Raširio je ruke. - Izgradi novi. - Samo tako? - Pucnuo je prstima. - Da ga jednostavno izgradim? Posve sam? - Ne, naravno. Ovdje imaš besplatnu radnu snagu. - Ovdje? - Tada se kratko nasmijao i preko ramena pogledao prema selu. - Misliš na muškarce iz sela? - Oni nisu glupi - rekla je, uvrijeđivši se. - Znaju koliko će naporno morati raditi, i spremni su na to. - Nemoj se odmah pjeniti. Nisam ih želio poniziti, samo što... - Prešao je rukom preko lica, iskrivivši ga u grimasu. - To podrazumijeva nešto više od uzimanja čekića i vreće čavala. Ako ti to ne razumiješ, tvoj bi otac trebao. I, usput rečeno, zašto on ne

pregovara sa mnom? Zašto je tu odgovornost prepustio tebi? - On i ja smo zajedno osmislili plan. - Čak i onaj dio o otmici? - Da - oklijevala je. - Lažljivice.

Temperatura raste

79 4 ljude za bilo što od svega ovoga. Oni su nedužni. Rekla sam im da si došao svojevolutno, ali si putem imao nesreću. - Slušaj, princezo, ne možeš jednostavno oteti inženjera i, abrakadabra, dobiješ most. - Ne tražim drugi Golden Gate. - O, dobro, dobro. Na trenutak sam se zabrinuo. - Treba nam samo most koji će služiti svojoj svrsi. -•Kako bi se premostila gudura od koje bi oni koji pate^d akrofobije imali noćne more. - Nisam rekla da će biti lako. - Uuuuh! - Zabacio je glavu i frustrirano uzviknuo. Uzvik zasigurno nije prestrašio Chantal, premda je odjekivao između planina i na trenutak zaustavio sve aktivnosti u selu. Nije odstupala, prkosno uzdignuvši bradu, mirnih očiju. Scout je spojio ruke između raširenih koljena i dugo proučavao svoje pobijeljele zglavke. Na koncu je podigao glavu i zavjereničkim tonom predložio: - Zašto to ne učinimo kako treba? Zašto se ne bih vratio u Sjedinjene Države i pokušao pribaviti sredstva za gradnju mosta? Moja... ovaj... imam prijateljicu koja je vješta kad je riječ o prikupljanju sredstava u dobrotvorne svrhe. To je njoj neka vrsta hobija. Dobra je u tome. Nakon što bih joj objasnio situaciju, odmah bi se time pozabavila i tom projektu dala prioritet. Možda bi uspjela za to zainteresirati Mirovne snage ili neku crkvenu organizaciju. Da, siguran sam da bi mogla. Sto kažeš? 80 Sandra Brown Mrzila je njegov snishodljiv smiješak i ton glasa, kao da govori nekom slaboumniku. Nije se uopće željela spuštati na tu razinu razgovora. Drugo, nije željela da njegova zaručnica u Bostonu, a bila je uvjerena da je upravo ona »prijateljica« o kojoj govori, ima ikakve veze s mostom. Scout nije svjestan činjenice da ona zna za njegovu Jennifer. Zasad je željela da tako i ostane. Najviše ju je razbjesnila činjenica da selo i njegove stanovnike smatra potrebitima milostinje. Na to se na koncu okomila. - Ljudi žele sami izgraditi most. Ne žele da dodu Mirovne snage, ili bilo tko drugi, pa to učini umjesto njih. Kad bi to željeli, već bih se bila obratila vladi Sjedinjenih Država za pomoć. - Treba im netko tko će projektirati most i nadzirati gradnju, ali sami žele raditi na mostu. To je jedini način da ga smatraju istinski svojim, djelom kojim se mogu ponositi. Ne smatraju sebe bespomoćnom, slaboumnom djecom - kakvima ih ti očito smatraš. - Nisam rekao - Nadalje. Most nam treba sada. Ti si sad ovdje. Ako te

pustimo da odeš, više te nikad nećemo ni vidjeti ni čuti. Skočio je na noge, lecnuvši se kad je zaboravio na ranu i oslonio se na bolnu nogu. - Kako se usuđuješ sumnjati u moje poštenje, a ti si prekršila svoju riječ meni toliko puta da se to ni pobrojiti ne može. - Nikad nisam prekršila svoju riječ - ustvrdila je i

Temperatura raste

81 - Pa, podsjeti me da odsad nadalje za sve dobijem tvoju riječ, u redu? Jer si dosad pokazala sklonost prijevarama i otvorenom laganju. - Jer sam očajna! - Pa, i ja sam. Očajnički želim otići odavde. - Odbijaš? - Prokleta točno. Meni plaćaju da bih gradio mostove i drugo. Samo zato što se ti osjećaš odgovornom za ovo selo, što te navelo na pomisao da ću se i ja tako osjećati?^ - Obična pristojnost. - Obična pristojnost ne plaća račune. Godinama sam se mučio kako bih svoj posao učinio profitabilnim. Sad moje usluge želi jedan od najvećih konglomerata na svijetu. Nemam namjeru propustiti tu priliku time što ću ostati ovdje i raditi na tvom tričavom malenom mostu. Njezine su se plave oči opasno stisnule. - Znači, odbijaš samo zato jer te ne možemo platiti. Kako odvratno kapitalistički. Scout je ponovno prošao prstima kroz kosu i ispuhnuo zrak. - Ne, nije riječ samo o novcu. Nisam baš takva hulja. - Blizu si. Fiksirao ju je oštrim pogledom. — Tko sad vrijeda? - Nego što, Scoute? Zašto to ne želiš učiniti za njih? - Raširila je ruke kako bi obuhvatila cijelo selo. - Dobro, reći ću ti zašto - rekao je, šepajući prema njoj. — Negdje ondje gore - počeo je, pokazujući padine 82 Sandra Brown koji svojoj kćeri odobrava da hoda naokolo kako bi zavodila i otimala ljude poput mene, s pištoljem. Čak i pomisao na suradnju s takvim luđakom čini me nervoznim, da i ne spominjem kako je spomenuta kći šarlatanka, lažljivica i drogira ljude. ^ - Aktivan mi vulkan puše za vrat, a mogao bi zbrisati s lica zemlje svaki most što bih ga izgradio, što je šašav, neizvediv plan, ako se uzme u obzir dostupan materijal i radna snaga. Osim svega toga, moram piti juhu od konjskoga mesa i jesti ribu za doručak, a u nozi imam rupu od metka koja me pakleno boli. Njegov je bijes rastao sa svakom riječju, te je posljednjih nekoliko vikao, što je na Johnnvjevo lice izmamilo zabrinut izraz. S druge strane, Chantal je ostala hladna, te je bezizražajno i bez uzrujavanja zurila u Scouta. Psujući, pogledao je u stranu, a zatim opet nju. -Slušaj, Chantal, ti si hrabra žena. Kao ljudsko biće, mogu cijeniti ono što si dosad učinila za selo i način na koji se brineš za njihovu budućnost. Takva je samopo-žrtvovnost rijetkost u današnje vrijeme. Divim ti se zbog toga. Shvaćam potrebu za novim i boljim mostom, ali ja nisam osoba koja

ti je potrebna. Primorala si me da budem otvoren. - Zastao je i duboko udahnuo, a zatim joj je uputio bezbojan, suosjećajan osmijeh i zaključio riječima: - Vidiš, to zapravo nije moj problem. Bez riječi se okrenula i dala znak čovjeku koji je stajao na kraju mosta. On i još nekoliko mladih ljudi zapalili su pripremljene baklje. Kad su sve bile zapaljene, prinijeli su ih starim konopcima. Vatra je za nekoliko sekunda

Temperatura raste

83 Scout se trgnuo od bijesa i zapanjenosti. Okrenuvši se k njemu, Chantal ljubazno reče: - Sad jest tvoj problem. 84 Sandra Brown 6. poglavlje , | «S J — Jesi li posve poludjela? - Scout je hramao do zapaljenog mosta. - Ne mogu vjerovati - vikao je, udarajući se šakama po bokovima, ne obazirući se na ranu. - Svi ste ludi. Vrelina vatre bila je intenzivna. Obavijala ih je vidljivim, treperavim valovima. Ali ugasila se gotovo jednako brzo kako se i zapalila, nakon što je za manje od minute progutala most. Komadi gorućih ostataka lebdjeli su u dubinu gudure i padali u potok, podižući oblake pare. Stanovnici sela su klicali. Za njih je paljenje mosta predstavljalo zavjet da će uskoro imati novi, koji neće ugrožavati živote. Počeli su zdušno slaviti, pjesmom i plesom. Bubnjevi su davali radostan ritam. Scout nije bio svjestan ničega, osim tinjajućih ostataka na objema stranama gudure, te se okrenuo i okomio na Chantal. Strgnuo je vijence cvijeća sa svoje glave i

Temperatura raste

85 Oči su mu gorjele jednako vrelo kao i plamen koji je uništio most. — Ubit ću te. - S naporom je krenuo naprijed. Govorio je s takvom strašću i sigurnošću da je Chantal zadrhtala, prestrašivši se da bi to doista mogao učiniti. Međutim, prije nego je stigao do nje, netko mu je uhvatio ruke i držao ih na leđima. - Pusti me! - viknuo je, mahnito okrenuvši glavu. -fje li te ozlijedio, Chantal? - Mišićavi je mladić dotf^ao do Chantal dok su dvojica njegovih vršnjaka, jednako žilavih, držala Scouta. -"»Nije, André. - André. - Scout se podrugljivo nasmijao, nastojeći se osloboditi ruku koje su ga stezale. - Kad završim s njom, želim dobiti priliku s tobom. - Ne brini se - rekla je Andréu. - Samo se malo uzrujao jer smo spalili most i onemogućili mu bijeg. — Malo sam se uzrujao? — zaurao je Scout, i dalje se otimajući ljudima koji su ga držali. - To ni izdaleka ne opisuje moje raspoloženje, princezo. Kad te se dokopam, ubit ću te. — Želiš li da ga opet tresnem po glavi? - ponudio se André. — Ne! - viknula je i uhvatila ga za ruku. — Daj mu priliku da se prilagodi spoznaji da sad nema druge mogućnosti, te mora izgraditi novi most. Scout je pažljivo promatrao Andréa. - Nisi li mi ti odnekud poznat? - Radio sam na izgradnji hotela. 86 Sandra Brown si bio prilično prgav. - Otpuhnuo je kroz nos. - Nije ni čudo. Bio si samo njezin lakaj i špijun. André je krenuo na Scouta, spreman na tučnjavu. Chantal ga je ponovno zaustavila. Scoutu je rekla: - Bilo bi ti pametno da se prijateljiš s Andréom. Bit će ti dragocjen kad počneš graditi most. Scout je predložio nešto opsceno po pitanju nje i njezina mosta. Ovoga puta Chantal nije dovoljno brzo reagirala. Prije nego ga je uspjela zaustaviti, André je tresnuo Scouta u usta. Scout se, crpeći snagu iz bijesa, uspio osloboditi. Zamahnuo je šakom i pogodio Andréa u bradu tako da mu je pukla koža i krv je potekla. - Prestanite! - Chantai je stala između njih. - Smjesta prestanite! Zar želite da vas ljudi vide kako se tucete? Ovo je dan slavlja. Neću dopustiti da im vaš glupavi muški ponos to uništi. Johnny! — pozvala je. Dječak je pritrčao Scoutu i stavio njegovu ruku na svoje rame. Chantal je bradom pokazala u smjeru kuće na brdu. Scout se pjenio, ali mu je lice bilo upalo i blijedo od bolova. Nevoljko se oslonio na Johnnyja i počeo se penjati uzbrdo prema kući. Chantal je pošla za

njima. Iznenadila se kad ju je André uhvatio za ruku. Nikad je ranije nije dotaknuo, niti ju je ikad pogledao tako oštrim pogledom. - Mogao bi biti opasan za tebe. Mislim da ne bi smio boraviti u tvojoj kući. Oslobodila je ruku. - Mora. Moram se pobrinuti za njegovu ranu. Sigurno nam neće biti ni od kakve koristi ako se razvije infekcija. Nema potrebe da se bojiš za

Temperatura raste

87 Nije reagirao na njezin pokušaj šale, već je samo zurio u nju svojim nedokučivim, crnim očima, a zatim ih je okrenuo i pakosno promatrao kako se Scout s mukom penje. Tada se bez riječi okrenuo i kretnjom pozvao svoje prijatelje neka ga slijede. Chantal je umorno uzdahnula. Ona i André nikad nisu razmijenili ljutitu riječ. Zašto se sada, kad joj ne trebaju dodatne nevolje, postavlja tako neprijateljski? Nijfli dovoljno da se mora nositi sa Scoutom? ^ptd je stigla u kuću, on je sjedio na rubu kreveta i odmotavao zavoj. Johnny ga je ozbiljno promatrao. Chantal mu je brzo dala upute, a on je požurio da učini ono što je rekla. Maknula je Scoutove ruke i pregledala ranu. — Jedan je šav puknuo tijekom one glupe svađe. - Započeo ju je tvoj poslušni psić. Johnny se vratio i donio bocu žestokog pića. Chantal je ulila dva centimetra pića u čašu i pružila je Scoutu. - Ne, hvala. Ne želim prespavati ostatak tjedna. - Ovo je samo konjak. Vidio si me kako točim. - Kako mogu znati da nisi začinila cijelu bocu? Nagnula je glavu i jednim gutljajem ispila sadržaj čaše. Ponovno je natočila i pružila je njemu. Uzeo ju je i popio na isti način kao i ona. - Hvala - promuklo je izustio. Jezikom je istražio okrvavljenu posjekotinu na otečenoj usni. - Odrasli muškarci - rekla je Chantal, a u glasu joj se osjećao podrugljiv prijekor - koji mlate jedan drugoga. - Smočila je dio krpe u lavoru vode na noćnom
88 Sandra Brown - Jao, dovraga! Prestani. - Moram nešto staviti na to. - Zaboravi. - Moglo bi se inficirati. Posegnuo je za bocom i ulio si još jedno piće. Prije nego ga je ispio, uronio je prst u čašu i alkoholom namazao krvavu usnu. U očima su mu se pojavile suze. - Smatraj je dezinficiranom. - Dobro. Morat ću opet napraviti šav — - Više nećeš staviti svoje ruke na mene, dr. Dupont, pa možeš odmah zaboraviti na to. Oslonit ću se na svoje općenito dobro zdravlje i regenerativne procese ljudskog tijela. - Izgledaš grozničavo. Možda bi trebao leći. - Možda bi ti trebala odustati od lažne brige i reći mi gdje se nalazi. ! - Gdje se nalazi, što? / - Drugi put iz ovoga sela. - Spustio je čašu uz tresak i s mukom ustao. - Jer čak ni ti ne bi učinila nešto tako šašavo i uništila jedini put do ostatka otoka. - Ne znam o čemu ti Zgrabio ju je za ramena i povukao naprijed. Dlanovima je udarila o njegova naga prsa. Stajali su okom u oko, s otvorenim

neprijateljstvom zureći jedno u drugo. Johnny je ispustio zabrinut, prestrašen zvuk koji ih je oboje prizvao pameti. Chantal se odmaknula od kreveta i umirujuće mrmrljala dječaku, milujući mu obraz. Pozdravio je Scouta i izišao iz sobe. - Čekam - ukočeno će Scout čim se Johnny udaljio

Temperatura raste

89 Chantal je skinula slamnati šešir i protresla svoju tešku crnu kosu. - Postoji staza koja vijuga niz jednu stranu gudure i penje se uz drugu. Ali čovjeku treba gotovo sat vremena da je prijeđe, bez ubrajanja vremena potrebnog za prijelaz potoka. Uz tvoju ti bi ozljedu trebalo četiri puta više vremena, ako bi uopće uspio. U svakom slučaju, ne znaš gdje se nalazi. Pomiri se s mišlju da ćeš izgraditi novi most. Iroračunato ju je pogledao. - Ili što? - tiho je pitao. ^nenađena, ponovila je njegovo pitanje. - Kako to misliš, ili što? - * Upravo tako. - Obavio joj je rukom zatiljak i povukao je na sebe kad se spustio na jastuke. Sklopio je ruke iza njezina struka i držao je ispruženu na sebi. — Sto više mislim o prinudnom boravku ovdje, to mi se više sviđa ta zamisao - šapnuo je uz njezine usne. -Koji muškarac ne bi mislio da je ovo raj? Mogao bih iskoristiti ono što si neku večer reklamirala. Grubo je poljubivši, prešao je rukama duž njezina tijela, sve do stražnje strane njezinih bedara i opet natrag. - Kad se jednom zagriješ, kladim se da si u krevetu prava divlja mačka. André bi to vjerojatno mogao potvrditi. Nije li ljubomora izazvala onu tučnjavu među nama? Ne sviđa mu se pomisao da ću ja poći onamo gdje je on već bio, hmm? - Jasno, nema nikakva razloga za zabrinutost. Doista nema. Kad mi dojadiš, vratit ću te njemu. Zatim ću izabrati jednu od ljepotica iz sela koje su jutros slinile 90 Sandra Brown raditi, nikad više neću morati staviti kravatu, neću se morati živcirati u prometnoj gužvi. Povukao ju je čvršće uza se i rukama joj stisnuo stražnjicu. - Zašto bih se mučio gradnjom mosta kad mi se, što dulje razmišljam o tome, princezo, sve više sviđa pomisao na lijeno traćenje vremena ovdje, kao što je učinio tvoj tata, debljajući se i uživajući. Njegovo je cerenje bilo podrugljivo i uvredljivo. U tom mu je trenutku poželjela zariti nož u srce. Umjesto toga koljenom je snažno pritisnula njegovo ozlijeđeno bedro. Kad se lecnuo od bola, izvukla se iz njegovih ruku i ostavila ga da ondje leži. - Jutros si se previše naprezao - hladno je rekla. -Poslat ću Johnnva s tvojim ručkom. Predlažem da se nakon toga odmoriš. Nakon što je za sobom zatvorila vrata, naslonila se na njih i dopustila suzama da joj izbiju na oči. Silno ju je povrijedio, u dušu, udario je na najbolniji način. Da je reagirala, pružila bi mu dodatno streljivo. Ne, prije bi

umrla nego mu pokazala koliko je bio okrutan. Tek nakon nekoliko sati ponovno je ušla u njegovu sobu. Scout je sjedio na krevetu, a na savijeno desno koljeno oslonio je pločicu za pisanje. Dovršio je ono što je pisao prije nego je podigao pogled. Zatim se trgnuo. Chantal je stajala na pragu sobe, odjevena samo u bikini.

Temperatura raste

91 njila. Zgužvani papiri bili su razbacani po podu poput snježnih gruda. - Zamolit ću Johnnija da ih kasnije pokupi - rekao je, a Chantal ga je ponovno pogledala. - Sto radiš? - Skiciram. - Sto skiciraš? Bilo mu je teško usredotočiti se na njezino lice dok je ulazila u sobu. Opčinjavao ga je njezin pupak, kao i beo5Ja, i njezine dojke koje su se nadimale iznad grudnjaka bikinija. -* Ideje - rekao je glasom napetim poput svojih prepona. Spustila je pogled na gornji list papira na pločici. -To je most! - šaptom je uzviknula. - Naravno da je most. Zbog toga si me dovela ovamo, nisi li? Ili si se možda predomislila? - Ne, ali očito si se ti predomislio. - Fiksirajući ga neprijateljskim pogledom, pitala je: - Trebam li biti uvrijeđena ili polaskana zbog činjenice da me više ne želiš kao svoju kurvu? Naglo je ispustio zrak, kao da ga je tresnula u trbuh. - Zaslužio sam to, valjda. - I više. Odloživši pločicu s papirima i olovku, zagledao se u nju. - Ono su iz mene govorili gnjev i frustriranost, Chantal, a ne ja. Inače nisam takav. Ja... bio sam pod velikim pritiskom posljednjih nekoliko dana, točno? Bio sam mrzovoljan i 92 Sandra Brown - Pun mržnje - priznao je. - Napao sam te ondje gdje sam očekivao da ćeš biti najranjivija. - Onda si veoma intuitivan, gospodine Ritland, jer je sve što si rekao, zapravo cijelo tvoje držanje, bilo vrijedno prijezira. - Vratili smo se na gospodine Ritland, je li? - Zasad. - Hoću li osvojiti poneki poen ako ti pokažem neke ideje? Danas poslijepodne poigravao sam se s nekoliko. Zamolio sam Johnnyja da mi donese ovu pločicu i olovku iz Georgeove - ne smeta ti ako ga zovem George, je li? - radne sobe. Grube su, ali - Zašto to radiš? Naglo je podigao glavu. - Mislio sam da to želiš. - Želim. Ali tako si naglo kapitulirao. Zašto? Još nikad nije upoznao ženu koja ga je mogla tako razdražiti. Pokušava biti ljubazan i učiniti ono što je željela od njega, a nju zanimaju razlozi i objašnjenja. - Vjerovala ili ne, u većini me krugova ljudi vole -rekao je. - Moja poslovna suradnja s ljudima bila je, u cjelini, veoma uspješna. Izbjegavam sukobe ako je to ikako moguće, a do jutros se ni s kim nisam potukao još od srednje škole - dodao je, vrhom jezika dotaknuvši posjekotinu na usni. - Zao mi je što te André udario, premda si to zaslužio nakon što si mi se obratio

onim riječima. - Bio sam itekako izazvan, Chantal - blago ju je podsjetio. Njezin je glas bio jednako blag. - Dakle, što te navelo

Temperatura raste

93 - Počeo sam se osjećati sebično. U posljednje sam vrijeme imao dosta sreće. - Slegnuo je ramenima. - Pomislio sam da bih je možda mogao malo podijeliti. Ako mogu pomoći ovim ljudima, vjerujem da bih to trebao učiniti. Nije joj rekao da je odjednom shvatio kako je prošao gotovo tjedan dana od otvorenja ljetovališta Coral Reef. Tjedan dana manje do njegova vjenčanja. Jennifer će očekivati da se uskoro vrati kući, mada nik[^] nije točno odredio datum svojeg povratka. No znao "je da će se izbezumiti ako joj se ne javi unutar razumnog vremenskog razdoblja. Mogla bi razumjeti njegovu želju da malo pode u lov, ribolov i razgledavanje otoka Parrish. Ali ako njegova isprika za kašnjenje bude priča o prisilnom boravku u zabačenom selu, pod istim krovom sa ženom koja izgleda kao Chantal, vjerojatno će biti previše očekivati da njegova buduća supruga to zanemari. U svakom slučaju, nije kanio izazivati sreću. Sto prije izgradi taj prokleti most, prije će moći otići. Činilo se da njegova protivnica nije spremna na kompromis. Dosad ga je uspijevala nadmudriti. Zaključio je da je vrijeme za drukčiju strategiju. Sad je stajala s rukama prekrštenim na truhu i skeptičnim izrazom na licu. - To je veoma altruistično od tebe, gospodine Ritland. - Ne vjeruješ mi? - Ne - otvoreno je odgovorila. - Ali tvoji razlozi za suradnju nisu toliko važni koliko je važna gradnja mosta.

94 Sandra Brown - Zar ne želiš vidjeti što sam dosad napravio, čuti moje ideje? - Uzrujavalo ga je njezino pomanjkanje entuzijazma. Očekivao je zahvalnost, iznenađenje, bilo što osim njezine nonšalantnosti. - Kasnije. Mislim da ti treba malo svježeg zraka. Hajde. Zvat ću Johnnija. Mislim da ćemo te zajedno uspjeti spustiti do plaže. Napredovanje je bilo mukotrpno, ali su zajedničkim snagama uspjeli prijeći kamenitu stazu što je vodila od stražnje strane kuće do plaže. Zapravo, Scoutu se činilo da bi bez pritužbi mogao prijeći i mnogo veću razdaljinu. Hodanje mu je pružalo valjan razlog za dodirivanje Chantal. Dok ga je pridržavala s jedne strane, njegova je ruka počivala na njezinu struku. Nije znao je li njegova vrtoglavica posljedica dugotrajnog ležanja, boravka na suncu ili gledanja Chantalinih dojki odozgo. - Sjedni u ovu lokvu što je plima ostavlja za sobom. Slana će voda koristiti tvojoj rani. Sumnjičavo je

promatrao plitku lokvu, ali se ipak spustio u vodu. Cim mu je voda prekrila nogu, izvukao ju je van. - Vruće je. Osim toga, peče. - Nemoj biti takva mimoza - ukorila ga je i gurnula mu nogu natrag u vodu. Prizor je bio kao stvoren za brošuru neke putničke agencije. Pijesak je imao boju i teksturu šećera, voda boje akvamarina. Bijeli, zapjenjeni valovi zapljuskivali su obalu, a zatim se povlačili, ostavljajući za sobom blještavu, čipkastu pjenu na plaži. Nekoliko je muškaraca iz sela

Temperatura raste

95 Nitko ništa nije imao na sebi, osim verziju trokuta striptizete s Južnih mora. Činilo se da nitko ne opaža, osim Scouta. Ali čak i uz takvo obilje nagosti osoba u koju je zurio bila je jedina odjevena. Nije mogao otrgnuti pogleda sa Chantal dok se igrala u valovima s Johnnvjem i nekolicinom druge djece. Kad je izišla iz vode, kose zalizane od prelijepog lica, s kapljicama vode na satenskoj koži, očiju blistavih od zadovoljstva, oduzela mu je dah i učinila ga bolno svjesnim. Kada je prošlo mnogo vremena otkako je bio sa ženom. Bilo mu je drago da mu je krilo djelomice pokriveno vodom. - Kako ti se čini? - iznenadila ga je pitanjem kad se spustila na pijesak kraj njega. - Vidim da još uvijek postoji otekline. Pročistio je grlo. - Kako, molim? - Tvoja usna. - Oprezno ju je dotaknula vrhom hladnog, vlažnog prsta. Mišići njegova trbuha naglo su se stegnuli. - Dobro je. - A rana na bedru? Pomaže li slana voda? - Polizala je slanu vodu sa svojih usana, a njemu se činilo da mu srce izvodi salto. - O, da, namakanje uvelike pomaže. - Dobro. Tako sam i mislila. - Skupivši kosu i povukavši je naprijed preko ramena, istisnula je vodu iz nje. - Znaš — primijetio je, silom otrgnuvši pogled s vode što joj se cijedila niz trbuh i skupljala u prostoru između njezinih bedara. — Imam neobičan osjećaj da sam ja 96 Sandra Brown - Kako to misliš? - Pa, svaki put kad netko pogleda ovamo, počne se smijati. Sto je na meni tako smiješno? Dosad su se već zacijelo navikli na moja dlakava prsa. Chantal je spustila pogled. Opazio je da su joj se mokre trepavice slijepile u tamne, šiljaste hrpice. - Nisi im ti smiješan. Meni se smiju. - Tebi? Sto je na tebi smiješno? - Nije smiješno. Samo drukčije. - Drukčije? Kratko ga je pogledala, a zatim se okrenula. - Nisu navikli vidjeti me na plaži s... ovaj, gornjim dijelom biki-nija. Njegov se pogled odmah spustio na njezine dojke. Prvi je put opazio da gornji dio bikinija izgleda posve nov. Boja je bila za nijansu jača od donjeg dijela. Sumnjao je da ga je ikad nosila. Za tako vitku ženu, imala je pune dojke, prelijepo dojke. Bradavice su se jasno nazirale ispod plavog materijala. Sjetio se kako su spremno reagirale na milovanje njegovih prstiju, te zamislio njihovu teksturu na svojem jeziku. Maštarija je izazvala eksploziju vrele žudnje duboko u njegovu trbuhu. - Molim te nemoj zbog mene mijenjati ovdašnje običaje.

Polako je podigao pogled do njezinih očiju, blistavih poput sunčeve svjetlosti na oceanu. Nekoliko su uzbudljivih trenutaka njihove oči govorele o onome što su njihova tijela osjećala. Instinktivno je ispružio ruku i

Temperatura raste

97 iznenadio kad je osjetio da juri jednako brzo kao i njegov. - Molim te? - dodao je ispod glasa. Tihi joj je uzdah pobjegao između usana, ali je izvukla ruku iz njegovih prstiju. - Možda, da si Europljanin. Ali, prema tvom vlastitom priznanju, Amerikanci su opsjednuti dojnama. - Učinila je neodređeni pokret kojim je zaključila tu raspravu. - Zašto mi sad ne pokapeš svoje skice? Snagom volje prisilio je svoje tijelo da se opusti, ali je tvrdoglavo nije želio tako lako pustiti. Spontano je otrgnuo sljezov cvijet s grma iza nje. Zatim je, zadržavajući njezin upitan pogled svojim, utisnuo peteljku u udubinu između njezinih dojki tako da su se latice raširile po glatkim oblinama. - Sad ćemo pogledati skice. - Glas mu je bio prigušen, što ga je iznenadilo. Nije očekivao da će ga tako opčiniti vlastiti čin. Kanio je nju uzrujati, ali mu se plan izjalovio. Sebe je uzrujao. Johnny je donio pločicu s papirima na plažu i stavio je ispod jednog kamena. Scout se malo mučio s kamenom, ali je uspio uzeti papire. Raširio je nekoliko listova. - Počeo sam s razmišljanjem o visećem mostu, sličnom onom prijašnjem. Međutim, to iziskuje kabele i potpornje i jednostavno nije izvedivo. — Prekrižio je nekoliko grubih skica. - Most s lukom — rekao je, kucnuvši po drugom crtežu. - Standardno i upotrebljivo. Osim ako se 98 Sandra Brown šćuješ previše strma i nema dovoljno betona. Dakle -nastavio je, pogledavši je kad je pokazao drugi papir sa skicama - vratio sam se na koncepciju rešetkastog mosta. Ravno iz vesterna Johna Waynea. - Možeš li ga ovdje izgraditi? Počešao se po glavi i škiljio prema oceanu. - Ne znam. Ako... - Sto? - pitala je kad je zastao. - Ako bih imao građevinski materijal. - Odložio je pločicu i ponovno posegnuo za njezinom rukom. Ovoga je puta to bila utješna gesta. Stisnuvši je između svojih, usrdno je rekao: - Chantal, tražiš od mene da učinim nemoguće. Premda sam pristao ostati ovdje, premda sam se poigravao s nekoliko ideja, jednostavno to ne mogu učiniti. Graciozno je ustala i pružila mu ruku. - Dođi sa mnom. - Kamo? - Kad je ustao, sa zadovoljstvom je opazio da je namakanje rane ublažilo ukočenost i bolove. Međutim, još uvijek se nije mogao posve osloniti na tu nogu. Johnny je dotrčao do njega. - Hvala, prijatelju. Dama želi da je slijedimo. - Činilo se da ga je Johnny razumio.

Chantal se zaputila plažom. Scout ju je zbunjeno slijedio. Nestala je usred golemog kamenja o koje su se valovi silovito razbijali i prskali sve naokolo. Johnny ga je vodio kroz dvadesetak centimetara vode između kamenja. Kad su na drugoj strani izišli iz usjeka, Chantal je

Temperatura raste

99 skriveno dovoljno građevinskog materijala da se napuni maleno skladište. Bilo je vreća mješavine za beton, složenih u redove visoke do ramena, tako vješto da su mogle poslužiti kao bunker, drvene grade, te svih mogućih električnih alata, čak i prijenosni generator. Naoko kilometri čeličnog kabela bili su smotani poput golemih zmija koje se sunčaju na plaži. Sve je bilo uredno složeno i zamotano u plastične omote kako bi se zštitilo od slane vode. Sja^out je zapanjeno otvorio usta. Na svemu je bio otisnut crveni logotip, ali čak bi i bez toga prepoznao građevinski materijal. - To je... ti... - zamuckivao je. — Ti si — - Tako je - mirno će Chantal. — Ja sam lukavi gad koji te potkradao. 100 Sandra Brown 7. poglavlje - Kako ti je to uspjelo? Scout je postavio pitanje dok je iz malene zdjelice pokušavao uzeti zalogaj riže. Jeli su vani, na plaži, a nevjerojatna ljepota oceanskog krajolika služila je kao pozadina za ovu ceremonijalnu večeru. Chantal ga je upozorila da neće biti pribora za jelo. Nije očekivao da će to biti poseban problem, ali njegovi prsti još nisu svladali tu vještinu. Veći dio riže padao mu je u krilo. - Naučila sam ovako jesti prije nego sam uopće vidjela vilicu ili žlicu. - Njegovi uzaludni napori i ozlo-jedenost bili su komični. Chantal se smijala jednome i drugome. - Čovjek bi ovako mogao umrijeti od gladi. - Želiš li još jednu lekciju? - Odloživši svoju zdjelicu, polizala je prste i okrenula se prema njemu. - Trik

Temperatura raste

101 hranu. Gurni u usta ono što možeš, a ostalo poliži. Ovako. Zagrabila je malo riže i pečene svinjetine, te ih podigla do njegovih usta. Uzeo je hranu, a ono što je ostalo polizao je s njezinih prstiju. Chantal je gledala pokrete njegovih usana i pitala se kako nešto tako bezazleno može izazvati bestežinsko stanje u njezinu trbuhu. Kad je jezikom dotaknuo vrhove njezinih prstiju, naglo je p^uklala ruku.

-4yMislim da si sad shvatio. - Nisam završio s vježbom. Njezina su osjetila reagirala na nestašni bljesak u njegovim očima, ali im se opirala. - Pokušaj sam. - Hvala na lekciji o ponašanju za stolom a la otok Parrish - rekao je i nastavio jesti - ali kad sam pitao kako ti je to uspjelo, mislio sam na krađu. - Kako oštra riječ! - Podrazumijeva i oštru kaznu, ako te uhvate. - Ali nisu me uhvatili. - Dosad. - Obrve su mu bile tako skupljene da je iznad korijena njegova nosa između njih jedva bila mrvica prostora. - Ljutiš se samo zato što me nisi uspio uhvatiti. Činjenica da sam to neopazice učinila muči te više nego gubitak materijala, zar ne? Uspravio je ramena i ratoborno je pogledao. - Znaš li koliko si oštetila Grupu Reynolds? - Ne, a kladim se da ni oni to ne znaju, uz mogući izuzetak knjigovođe koji je osiguravajućoj kompaniji 102 Sandra Brown točnu vrijednost materijala jer je taj iznos naplatio od osiguravatelja. - Pa si ih zato opljačkala. - Sto misliš, koliko Grupa Reynolds svake godine plaća premije osiguranja? Ono što sam ja uzela čini samo maleni djelić tog iznosa. Dakle, svi imaju koristi. S nevjericom je odmahivao glavom. - Znaš li što me najviše čudi? Mislim da ti doista vjeruješ u ono što govoriš. Takva logika tebi ima smisla. - Ima. Savršenog smisla. Osim toga, vjerojatno ne bi upotrijebio sav taj materijal. Sigurna sam da si naručio više od onoga što si mislio da će ti trebati. Bolje tako nego da ti usred posla nešto ponestane, osobito kad se sve mora prevoziti brodom. Poštedjela sam te troškova za vraćanje viška u Sjedinjene Države, a istodobno će se materijal korisno upotrijebiti. - Dakle, misliš da je bilo u redu krasti jer vama treba materijal, a nama ne? Uvrijeđeno ga je pogledala. - Valjda ne misliš da bih ukrala nešto što mi nije potrebno? Obeshrabreno je spustio glavu tako da je bradom gotovo dotaknuo prsa. - Ovo je kao da razgovaram sa zidom. - Razvedri se. Stiže desert. Cjelokupno se stanovništvo sela pojavilo

kako bi proslavili predstojeću gradnju novog mosta. Činilo se da se svi sjajno zabavljaju, opazila je Chantai. Svi osim Andréa, koji je sjedio zasebno, ispijao jedno alkoholno piće za drugim. Tijekom večeri nekoliko ga je puta uhvatila kako pogledava Scouta, a izraz njegova lica otkrivao

Temperatura raste

103 André je najsnažniji i daleko najobrazovaniji mladi muškarac u selu. George Dupont je otkrio dječakovu inteligenciju i pobrinuo se da dobije obrazovanje u američkoj školi. Premda je André mrzio napustiti selo, bio je izvrstan učenik. Duponti su se oslanjali na njega kad je trebalo obaviti zadatke što ih nisu mogli povjeriti manje sofisticiranim stanovnicima sela. Cesto je služio kao kurir između sela i l(fdi na drugoj strani otoka jer je dobro govorio eng^{ki}, a kad je to bilo potrebno, mogao se lako uklopiti đ tu sredinu. Bilo je posve prirodno njega poslati na gradilište ljetovališta Coral Reef. Chantal je bilo žao što je André promijenio mišljenje o Scoutu. To se dogodilo nakon otmice. Prije toga André je lijepo govorio o inženjeru, opisujući ga kao strogog, ali pravednog šefa. Obavijestio je Chantal i njezina oca da je gospodin Ritland svakako prava osoba za nadziranje izgradnje njihova mosta. Sad ju je zbunjivala činjenica da se njegovo mišljenje o Scoutu tako drastično promijenilo. Scoutova teorija da je André ljubomoran doista je smiješna. Zajedno su odrasli u selu, igrali su se kao djeca. André nikad nije pokazivao nikakve romantične osjećaje prema njoj. Zapravo, može birati između mladih djevojaka za udaju. Taj ju je raskol između dvojice muškaraca uvelike mučio, ne samo zato što ne voli nesklad ni u kojem području svojeg života, već uglavnom zato što će njih dvojica morati blisko surađivati na mostu, te vući 104 Sandra Brown Činilo se da se sve njezine misli uvijek vraćaju na most. Scout je tvrdio da nema konačan plan, a nije želio raspravljati o onima koji su nedorečeni prije nego dobro razmisli o njima. Bez obzira na pritisak koji je vršila na njega, odlučno je šutio nakon što je otkrio da je ona bila nevidljivi lopov koji je harao ljetovalištem Coral Reef. Jedva je čekala da počnu radovi. Sto ako ih ostavi s nedovršenim mostom jer se mora vratiti u Sjedinjene Države kako bi stigao na svoje vjenčanje? Chantal ga ne može unedogled zadržavati. Kad se to vrijeme primakne, morat će se suočiti sa svojom savješću i pitati radi koga ga zadržava, svojeg naroda ili sebe. Unatoč neprijateljstvu koje je često izbijalo među njima, sviđalo joj se da je u blizini. Dok ga je sad promatrala, uživala je u treperenju svjetlosti baklji na njegovu licu, kao i u sjaju što ga je davala njegovoj kosi. - Ovo je izvrsno - govorio je i žustro lizao

ljepljivu tvar s prstiju. - Sto je to? - Nešto slično pudingu. Napravljeno je od zgnječenog voća, nasjeckanog kokosa i kozjeg mlijeka. Naglo je prestao jesti i zagledao se u zdjelicu što ju je prstima čistio. Chantal se nasmijala i rekla: - Nisam ti trebala reći i pokvariti tvoj užitak. Ali nasmiješi se, molim te. Margot je to napravila za tebe. - Tko je Margot? - Eno je ondje. Ona koja tjeskobno krši ruke. Pogledao je u smjeru u kojem je Chantal pokazala

Temperatura raste

105 zdjelicu i protrljao se po trbuhu. Tjeskoba na djevojčinu licu pretvorila se u blistav smiješak. - Koliko ima godina? - Osamnaest, a još nije udana. Stara cura. - Ja tako ne zamišljam stare cure - rekao je Scout, očito se diveći djevojčinoj polinezijskoj ljepoti. - Veoma je lijepa - priznala je Chantai. - I veoma izbirljiva. Njezini je roditelji gotovo mahnito žele udati. Žele je zaštititi. -[^]Od čega? -[^]Od muškaraca koji dolaze na otok s kopna - polako je relda, okrenuvši glavu. - Oni naše žene obično smafraju robom. Djevojke poput Margot postaju njihov plijen i često bivaju zavedene. Kad njihovi zavodnici završe s njima, malo što mogu učiniti, osim postati prostitutke u barovima duž luke i u blizini vojnih baza. Scoutovo je dobro raspoloženje nestalo. - Misliš, ako jednom pogriješi, za što vjerojatno uopće nije sama kriva, uništena je za cijeli život? To nije baš pošteno, zar ne? - Ovi ljudi još uvijek uvelike cijene djevičanstvo. Voix de Tonnerre je izabrao taj trenutak da izbaci gejzir dima. Noćno je nebo bljesnulo crvenim sjajem. Zemlja je zadrhtala. Začuo se zvuk sličan grmljavini koji je odjekivao između obližnjih planina. Scout je skočio na noge, zaboravivši štedjeti lijevu nogu. Domoroci su klicali. Bubnjevi su počeli udarati u brzom poganskom ritmu. Vrčevi jakog alkoholnog pića prelazili su iz ruke u ruku i svi su obilno pili. Scout je pio iz vlastite šalice i spustio se natrag na prostirku od isprepletene trave što ju je dijelio sa 106 Sandra Brown iz njega uzdizao. - Sigurna si da znaš o čemu govoriš? - Posve. Moj je otac cijeli život proučavao Voix de Tonnerre. Usporedili smo svoje rezultate. Priprema se za erupciju, ali neće biti jaka ni destruktivna. Vjeruj mi. Ako ti je to teško, vjeruj mojem ocu. Malo je ljudi na svijetu koje smatraju takvim stručnjakom. - I on je sad ondje gore? Uza sve to što se događa? Zar se ne boji da će ostati u klopci kada dođe do velikog praska? S poštovanjem je zurila u planinu. - Ondje je. Ali ne, ne boji se vulkana Voix de Tonnerre. Scout joj je prstima obuhvatio bradu i okrenuo njezinu glavu prema sebi. Proučavao joj je lice. - Vjerujem da si i ti napola nevjernica, Chantai Dupont. Njezine su se usne izvile u tajanstven osmijeh. - Ova je kultura doista zamamna, nije li? - Ima svoje čari. - Spustio je pogled na uzak topić što ga je nosila iznad kratka saronga spuštenu nisko na bokove. Između tih

dvaju odjevnih predmeta nalazila se glatka, preplanula koža koja je tako dugo zadržala njegovu pozornost da se Chantai počela neugodno osjećati. - Prestani zuriti u mene. - Jedna od meni najomiljenijih stvarčica je pupak -promuklo je rekao. - Onda ćeš doista uživati u ovom dijelu proslave. -Skrenula je njegovu pozornost sa svojeg trbuha i usmjerila je na skupinu mladih djevojaka, među kojima je bila i Margot. - Uskoro će plesati za tebe. Nastoj se doimati impresioniranim.

Temperatura raste

107 Plesačice su se počele micati u ritmu bubnjeva. Njihova su stopala podizala pijesak. Bedra su svjetlucala na svjetlosti baklji. Njihovi su bokovi svojom vrtnjom prkosili prirodi. Na glatkim su se trbusima prelijevali uvježbani mišići koji su aktivirali kružne pokrete njihovih zdjelica. Košare cvijeća i voća podigle su iznad glava. - Nude žrtvu vulkanu - objasnila je Chantal. * Mislio sam da je uobičajena praksa ubaciti djevicu u l^ater - primijetio je. -"Bila je. — Skrenuo je pogled s plesačica nagih grudi i oštro se zagledao u nju kako bi vidio zadirkuje li ga. Nije ga zadirkiivala. - To je ustupak što su ga napravili kad su prihvatili kršćanstvo. - Srećom po djevice - progundao je. Pogledavši krater s više poštovanja, nazdravio mu je svojim pićem prije nego je još malo popio. - Počinješ se navikavati na naš alkohol. Vrtio je sadržaj u svojoj šalici. - Zapravo ne. Dva ili tri gutljaja ovoga, i čini mi se kao da mi teretni vlak buči u glavi. - Zašto ga onda piješ? - Jer se teretnih vlakova ne bojim toliko koliko vulkana. - Iskrivljeno se nasmiješio, a Chantalino je srce lupalo brzo kao da sudjeluje u plesu. Kad se nije mrštio ili mrgodio, imao je veoma lijepo lice. Lijepo je čak i kad je namršteno, priznala je. U posljednje se vrijeme pitala kakav bi bio njezin život da je na kopnu upoznala Scouta Ritlanda. Bi li to 108 Sandra Brown privukli jedno drugo. No, bi li se zaljubili, vjenčali, imali djecu? Bilo je previše bolno prepuštati se takvim maštarijama jer ga nije upoznala u Kaliforniji. Upoznala je nekog drugog. Čak i da je Scout bio taj kojemu je poklonila svoju nedužnu ljubav, ishod vjerojatno ne bi bio drukčiji. Nepromjenjiva činjenica bila je da je ona, u očima vanjskog svijeta, djevojka s otoka. Čak ni fakultetske diplome i profesionalni ugled to nisu promijenili. Bubnjevi su odjednom utihnuli. Uslijedila je tišina koja se doimala opipljivom. Plesačice su nekoliko trenutaka stajale poput živih kipova, opčinivši svoje gledatelje, osobito Scouta. Kad su se pomaknule, većina se polako vratila svojim obiteljima. Međutim, nekolicina je ostala u središtu pozornosti. Činilo se da prigoda iziskuje prigušene tonove. Scout se nagnuo bliže Chantal i šapnuo: - Sto se sada događa? Njegov je dah bio blag poput lahora s mora, ugodan na njezinoj koži. Noć je bila osobito topla nakon što se vulkan priključio zabavi. Potočić znoja spuštao se s njegove

sljepoočnice do jagodične kosti. - Sad će izvesti drugu vrstu plesa. U tome mogu sudjelovati samo mlade, neudane djevojke. - Kako to? - Jer je svrha plesa privlačenje neoženjenog muškarca. - O, je li? Zašto ti ne plešeš? - Jer nikoga ne pokušavam privući. Polako je prešao pogledom preko nje, nekoliko se sekunda zadržavajući na njezinim dojčkama prije nego ju

Temperatura raste

109 Chantalina je utroba bila vrela i nemirna poput užarene magme u dubinama vulkana, ali je zadržala bezizražajno lice i mirne oči. - Kad bih skinula gornji dio i plesala u plemenskom obredu, tada bi znao da te pokušavam privući. - To bi bio prilično dobar pokazatelj, da. - Ali to ne činim. Stoga nemoj o meni razmišljati u seksualnom kontekstu. Ifcratko se, skeptično nasmijao i lagano joj vrhom prs[^] dotaknuo pupak. - Nemoguće. Budući da su se bubnjevi ponovno začuli, nije čula što je izgovorio, već je riječ samo pročitala s njegovih usana. Time je postala još više seksi. Pretvarala se da gleda plesačice, ali je sva njezina pozornost bila usmjerena na Scouta. Njegova je ruka bila blizu njezine i često ju je doticala. Vidjela je kako mu lahor mrsi kosu. Jednom je podigao nekoliko pramenova njezine kose i njima dotaknuo svoje lice, svoje usne. Nije ih odmaknuo. Samo je jednom hrapavim glasom prokomentirao izvedbu plesačica: - Dobri Bože. Šalju posve jasnu poruku. Margot se približila Andréu i plesala točno ispred njega. Njezini su se bokovi uzdizali i spuštali, izvodeći spore, hipnotičke krugove čija je koreografija bila jednako lijepa kao i otvoreno pohotna. André ju je promatrao zamagljenim, stisnutim očima, a njegova su se glatka prsa ubrzano dizala i spuštala. Ruke i noge skladno su se pomicala. Tijela su se njihala. Dojke i trbusi, sad blistavi od znoja, pozivali su 110 Sandra Broivn Bubnjevi su postali teži, brži, glasniji. Činilo se da zvukovi prolaze kroz tijela slušatelja, kidaju uze savjesti koje čovjeka obvezuju na puritansko suzdržavanje. Premda je Chantal gledala taj obred otkako je znala za sebe, večeras su joj bubnjevi govorili na nov i jedinstven način. Željela je svojem tijelu dati slobodu da čini što želi, da se izvija u poticajnom ritmu. Vrelina se vrtložila u donjem dijelu njezina tijela, preklinjući njezine bokove da rotiraju u ritmu bubnjeva. Činilo joj se da joj gornji odjevni predmet stišće dojke. Željela je slobodu za njih. Željela ih je razgolititi pred nebom, morem, vulkanom, muškarcem. Njezina se glava željela zavrtjeti na ramenima tako da joj kosa pada niz leđa, slobodna i neobuzdana. Ubrzano je disala kroz rastvorene usne. Osjećala je kako klizi u trans i jedva je držala oči otvorene. Popustivši pred iskušenjem, zatvorila ih je i njihala se u ritmu glazbe. Nakon gromoglasnog vrhunca

bubnjevi su odjednom ponovno utihnuli. Naglo je otvorila oči. Scout se nagnuo sasvim do nje, zureći u nju očima u kojima su se odražavale baklje i vatre što su gorjele u njemu. Lice mu je bilo blistavo od znoja. Kapljice su mu se cijedile niz vrat. Nosnice su mu bile lagano raširene, a Chantal je shvatila da diše jednako isprekidano i brzo kao i ona. Odjednom joj je obuhvatio glavu i privukao je k svojoj. Njegova su se usta silovito spustila na njezina. Ljubio ju je vatreno, otvarajući joj usne i gurajući jezik u njezina usta. Prsti su mu se raširili na stražnjoj strani njezine glave.

Temperatura raste

111 glavu u stranu, omogućujući produblјivanje polјupca. Nјegov je jezik neprestano iznova prodirao u nјezina usta. Nјezine su ruke refleksno tražile oslonac. Prsti su joj se skvrčili oko kovrčavih dlačica na nјegovim prsima i uz napetu kožu ispod njih. Jednako naglo kao što je maločas postupio, Scout je trgnuo glavom unatrag i zagledao se u nјezine širom otvorene oči. HPDogodit će se - promuklo je obećao. - Imat ćeš me \$"sebi. - Odmaknuo se kako bi između njih ostalo dovoljno prostora prije nego privuku pozornost ostalih. Pfes je označio službeni završetak proslave. Mladi su ljudi uzimali za ruke izabrane djevojke i kretali prema skrovitim mjestima kako bi činili ono što zaljublјeni čine svugdje u svijetu. Obitelji su se počele penjati kamenitom uzbrdicom prema kolibama. Baklje su ugašene, pa su samo mjesečina i ružičasti sjaj iz vulkana kupali plažu nadnaravnim svjetlom. - Johnny? - tiho je zazvala Chantal. - Ondje je. - Scout je opazio dječaka sklupčanog ispod kokosove palme, usnulog. - Valjda sam ga danas izmorio. - Šteta je da ga moramo probuditi. - Nemoj. - Scout ju je uhvatio za ruku prije nego je zakoračila prema dječaku. — Pusti ga neka spava. Sam ću se popeti. - Jesi li siguran da možeš? - Ako mi ti pomogneš. - Naravno. 112 Sandra Broum oslonio na nјezina ramena. Na taj, sad već poznati način, počeli su polako napredovati preko plaže prema kamenitoj stazi što je vodila do kuće. Između pješčane plaže i uspona nalazio se uski pojas vegetacije. Tek što su ušli među palme, Scout se spotaknuo i pao, povukavši Chantal za sobom. Našla se na leđima usred svježih zelenih paprati, a Scout se naginјao nad nju. - Scoute — izustila je kad je došla do daha. Nјezina je prva briga bila nјegova ozlijeđena noga. - Jesi li se ozlijedio? - Nјegov joj je smiješak otkrio istinu. - To si namjerno učinio! - Hmm. - Usnama je dotaknuo nјezine. Stavila mu je ruke na ramena i pokušala ga odgurnuti. - Slušaj -šapnuo je, uhvativši joj glavu objema rukama - bez obzira na to koliko ćeš puta to zanjekati, znam da ti se sviđaju moji polјupci. Ne misliš li da muškarac to može osjetiti, instinktivno znati? Znam zašto si me na prijevaru odmamila sa zabave, ali ono što smo radili prije nego si me nastrijelila nije bilo glumlјeno, zar ne? -Ja- Zar ne? Nјezina se volja borila protiv nјezine žudnje. Međutim, na koncu se nјezin pogled spustio na nјegova

prelijepa muževna usta. Polako, bezglasno, odmahnula je glavom. Dio napetosti nestao je iz njegova tijela, te se udobno ugnijezdio uz nju. Palčevima je naizmjenice milovao njezine usne. - Tako sam i mislio. Tada si me željela

Temperatura raste

113 - Da - nevoljko je priznala. Zatim mu je provukla prste kroz kosu i ponovila: - Da. Njihova su se usta spojila s jednakom strašću kao i ranije, ali poljubac je bio mekši, dublji, vlažniji. Njezine su usne bile podatne ispod čvrstog pritiska njegovih. Njegov je jezik bio smion, ali ne invazivan dok je razmjenjivao milovanja s njezinim. Kad je na koncu podigao glavu, gladno je zastenjao i zagmurio lice u udubinu njezina vrata. Nježno je oko šaka[^]bavio njezinu kosu i njome protrljao svoje lice. Chantal je izvila vrat kad su njegove usne pošle u potragu za najosjetljivijim mjestima. Prstima prelazeći niz njezina prsa, primijetio je: -Nikad nisam dotaknuo kožu poput tvoje. Nevjerojatno je glatka. Vješto je odvezao komad tkanine i maknuo ga s njezinih grudi. Chantal, koja se često kretala naokolo bez gornjeg dijela, odjednom je postala čedna. Scout je odmaknuo pramenove kose i razotkrio njezine dojke zrakama mjesečine što su prodirale kroz krošnje. Zadivljeno je mrmljao i jednom joj šakom pokrio dojkju. - Predivna si. — Gnječio ju je, nježno mijenjajući oblik mekanoj oblini, a potom je vršcima prstiju prešao preko tamnog središta i gledao kako reagira. Sa svakim su se pokretom njegova prsta Chantalina leda podizala sa zgnječene paprati. Svako je milovanje izazivalo neobično treperenje u donjem dijelu njezina tijela koje se potom, u sve širim krugovima, rasprosti¹¹⁴ Sandra Brown - Imaš pijeska na prstima - rekla mu je isprekidanim šaptom. - Zao mi je. Smeta ti? Odmahnula je glavom. Pijesak je samo dodavao još jednu dimenziju, još jednu teksturu njegovim milovanjima. Prstima koji su nježno cupkali pretvorio je njezine bradavice u napete, osjetljive vrhove. Baš kad je pomislila da njezinu žudnju ne može podići na višu razinu, lagano je puhao u nju kako bi uklonio pijesak. U mislima je oštro uzviknula njegovo ime, ali se čulo samo kao promukla molba. Reagirao je tako što je jednu bradavicu pokrio svojim ustima, obavijajući je vrelinom i vlagom, žarom i potrebom. Chantal je stezala čvrste mišiće njegovih leda. Prije nego je shvatila kako se to dogodilo, ležao je između njezinih bedara, ritmički udarajući svojim bokovima o njezine. Ponovno se podigao i dlanovima joj obujmio lice. Dok ju je ljubio, vrhovi njezinih dojki, još uvijek vlažni od milovanja njegovih usta, izgubili su se u obilju

dlačica na njegovim prsima. Uzdisali su u zajedničkom užitku. Lagano je noktima prešla od njegova pazuha do struka. Ispustivši tihi zvuk, uhvatio je njezinu ruku i poveo je niz svoje tijelo, obavivši joj prste oko tvrde izbočine iza tkanine kratkih hlača. Chantal je dahnula, najprije od šoka, zatim od radosti, i na koncu od ogorčenja. Zar takvu intimnost očekuje od svih djevojaka? Od svoje buduće žene? Ili samo od djevojaka s otoka?

Temperatura raste

115 jednom pokretu. Kad se pribrao, stajala je leđima oslonjena na deblo palme, hvatajući dah i kosom pokrivaajući svoje dojke. - Koji je tebi vrug? - hroptavo je izustio, nastojeći razbistriti pogled. - Morala sam to prekinuti. Nastojao je duboko disati. - Zašto? - Jer nisam odlučila voditi ljubav s tobom. - Prije nekoliko minuta nisi tako mislila. - Glas mu je začao krajnje napeto, ukazujući na njegov bijes. - Zao mi je - usrdno je šapnula. - Žaljenje ne pali ovoga puta, Chantal. Žaljenje neće riješiti ovaj problem. - Riječi je naglasio spuštanjem ruke na svoje ukrućeno spolovilo. Neprirodna ju je gesta uvrijedila i naljutila. — Kako se usuđuješ - Kako se ti usuđuješ poći tako daleko, a zatim odustati? - viknuo je. - Sto ti misliš, tko si ti? - Sto ti misliš tko sam ja? - Ljutito je odbrusila. — Otočanka koju možeš iskorištavati tijekom godišnjeg odmora? - Odmora! - Podigao se na jedno koljeno, a potom je ustao. - Ti odmorom zoveš kad te netko prevari, nastrijeli i natjera da izgradiš most? Nakon svega što si mi učinila, ne misliš li da zaslužujem nekakvu kompenzaciju? Obavila je ruke oko sebe kao da ju je udario. - Očekuješ da ću preuzeti ulogu tvoje kurve dok ti gradiš naš most, je li o tome riječ? Most u zamjenu za neogra116 Sandra Brown Do srži ju je povrijedila činjenica da ima tako malo poštovanja za nju. To ju je također veoma razočaralo. Počela je misliti da je bolji od većine muškaraca koje je upoznala. - Vrlo dobro, gospodine Ritland - obeshrabreno se složila. - Ako će to mojim ljudima osigurati gradnju mosta, spavat ću s tobom dok si ovdje. Ali - dodala je, zastavši kako bi drhtavo udahnula — svaki put kad budeš ulazio u moje tijelo, znat ćeš da je to jedini razlog iz kojeg ti to dopuštam. Mrzit ću te i prezirati. A budući da istinski vjerujem da si pošten čovjek, uvjerena sam da ćeš kasnije i ti sebe mrziti i prezirati. Prkosno je zurila u njega. — Je li to ono što želiš? Kurvu koja te ne cijeni nimalo više nego ti nju? Ispuhnuo je zrak kroza stisnute zube, a potom se proderao: - Gubi se od mene prije nego iskoristim tvoju velikodušnu ponudu. Nije znala koliko je napeto iščekivala njegov odgovor, niti koliko joj je važan, sve dok ga nije čula. Postupno je opustila svoje ukočeno tijelo. Pošla je naprijed s ispruženim rukama. - Pomoći ću ti da se popneš do kuće. Odgurnuo ju je. - Rekao sam ti da se makneš od mene, dovraga. -

Nikad nećeš stići do gore s tom nogom - Moja je noga - prekinuo ju je, naglašavajući svaku riječ - najmanji od mojih problema. Razmijenili su žarke, izmučene poglede, a zatim se Chantal okrenula i sama pošla stazom do kuće.

Temperatura raste

117 r 8. poglavlje 10 Chantal je idućeg jutra kuhala kavu u kuhinji svoje kuće kad se Scout pojavio na vratima. Oslanjao se na improviziranu štaku. Odmah je opazila da je skinuo zavoj s bedra. Ožiljak je bio neravna jarkoružičasta linija, ali se oteklina izrazito smanjila. Kosa mu je bila razbarušena, kratke hlače zgužvane. Budući da se još nije obrijao, i očito je spavao na plaži, izgledao je neuredno i opak. Također je izgledao predivno muževno i simpatično svadljivo. Chantal se pitala kako je sinoć odoljela porivu da vodi ljubav s njim. — Je li kava gotova? - zlovoljno je pitao. — Sad će. - Nasmiješila se dječaku koji se poput sjenke držao čovjeka. - Bonjour, Jean. ' — Bonjour — pospano je odgovorio. Okrenula se natrag prema štednjaku na drva i provje118 Sandra Brown Prikladnije bi izgledao u kolibi na američkom Divljem zapadu, te je činio veliki kontrast finom porculanu što ga je njezin otac donio iz Francuske. Ulila je kavu u jednu od neprocjenjivih šalica dok se Scout s mukom spuštao na stolicu. Suzdržala se od želje da mu ponudi pomoć, zaključivši da bi je ionako odbio. Čim se spustio na stolicu, Johnny je štaku prisionio na stol, tako da je Scout može lako dohvatiti. - Odakle ti to? - pitala je Chantal kad mu se pridružila za stolom sa svojom šalicom kave. - Napravio sam je jutros. Rano jutros. Johnny mi je donio nož kad sam mu napokon uspio objasniti što želim. Pomogao mi je naći odgovarajući štap. -Nasmiješio se dječaku, a on mu je ozareno uzvratio, osjetivši da ga njegov idol hvali. - Trebala bi ti dobro poslužiti. Scout je kimnuo i pijuckao kavu. Nisu gledali ravno jedno u drugo. Oboje su razmišljali o prethodnoj večeri, o poljupcima, danima i primljenima, te o milovanjima od kojih su postali grozničavi i slabi. Kako bi prekinula napetu tišinu, Chantal upita: -Želiš sada doručak? - Ne, ako to znači da opet moram jesti ribu. - Svi su dobili dio svinje koja je ispečena za sinoćnju proslavu. - Otočna verzija šunke i slanine? Ovlaš se osmjehnula. - Valjda. - Ne, hvala. Zapravo baš i nisam gladan. Kava je dovoljna. Možda ću kasnije pojesti malo voća.

Temperatura raste

119 ubijala. Bilo je teško voditi razgovor, ali čak je i bezvezno čavrljanje bolje od posvemašnje tišine. - Vidim da su šavovi na tvojem rezu uklonjeni. - Osobno sam ih izvadio. - To je bilo očito. Čekala je da to pojasni. Nemarno je slegnuo ramenima. -Nisam, ovaj, baš dobro spavao i probudio sam se čim je svanulo. Nisam imao drugog posla, pa sam ih izvadio. - Jesi li siguran da je bilo vrijeme za vađenje šavova? -rNe. fBoli li te? -'Ne. ^»Stvaraš grimase dok se mičeš. - Samo je prokletu nezgodno. - Da, sigurna sam da jest. Zao mi je. - To si već rekla. Usljedila je još jedna neugodna tišina. Iskoristila ju je za dolijevanje kave, mada niti jedna šalica nije bila prazna. Kad se počela okretati od stola, Scoutovi su joj prsti obavili zapešće. - Nikad te nisam smatrao kurvom, Chantal. Kroz paru što se dizala iz emajliranog lončića, zurili su jedno drugome u oči. Kad joj je lončić postao pretežak, vratila ga je na štednjak i ponovno sjela njemu nasuprot. Nekoliko je trenutaka zurila u tamnu tekućinu u svojoj šalici. - Chantal? - Podigla je glavu. - Kako si mogla misliti da prema tebi osjećam tako malo poštovanja? - tiho je pitao. - Rekao si da se ljubim poput skupe kurve. f 120 Sandra Brown bi se žene osjetile polaskanima tom usporedbom. - Ja ne. Obeshrabren na trenutak, zagledao se u vlastitu šalicu. Zatim je pogledao preko stola u nju i rekao: -Nisi mi sve rekla. Pričaj mi. Gotovo je plaho pogledala u stranu prije nego je počela govoriti. - Ja sam plod triju kultura. Polinezijske po majčinoj strani, francuske po očevoj i američke po školovanju. Znala sam što mogu očekivati kad sam otišla u Ameriku jer sam vidjela na koji me način pogledavaju ljudi iz vojne baze. Prilično je očito da imam miješanu krv. - Također si veoma lijepa, na rijedak i jedinstven način. Oni pogledi što si ih protumačila kao predrasude, vjerojatno su bili divljenje ili poštovanje. - Hvala ti. Možda neki jesu, ali naučila sam biti oprezna. Ono što ljudi ne razumiju, obično žele držati podalje od sebe. Ako su mi se divili, to su činili izdaleka. - A kad se netko približio? - Tipično je očekivao da budem nešto što nisam. - Sto se dogodilo kad si se upisala na UCLA-u? Jesi li izlazila s momcima? - Da - oprezno je odgovorila - ali sam došla na glas kao neprijateljski raspoložena i rezervirana. Zapravo, bila sam samo veoma oprezna. - Ustala je sa stolice i prišla

jednom od prozora. Otvorila je škure kako bi ušao svjež jutarnji povjetarac. - Tijekom četvrte godine na fakultetu upoznala sam

Temperatura raste

121 Patrick. Naši su se izlasci pretvorili u nešto više od puke zabave. - Ti si, ovaj, zaljubila si se? Scout je to oprezno izgovorio, ali mu je ona dala jasan odgovor. - Bili smo veoma zaljubljeni. Preko ušiju. Svi klišeji vrijede. Lebdjeli smo u ružičastoj maglici sreće. Život je bio predivan, naša budućnost blistava. Kanili smo se vjenčati. Stout je pročistio grlo i nelagodno se promeškoltio na stolici. Johnny ga je tjeskobno pogledao, ali je Scout odmahnuo glavom kako bi dječaku stavio do znanja da njegova nelagoda ne proizlazi iz bolova. Ni sam je nije mogao objasniti, osim što mu se nimalo nije sviđalo slušati kako Chantal govori o svojoj ljubavi prema drugom muškarcu. S mukom je pitao: - Dakle, što se dogodilo s Patrickom i tom ružičastom maglicom sreće? - Odveo me da upoznam njegove roditelje. - Chantal se vratila do svoje stolice. Njezine su elegantne crne obrve bile namrštene, svjedočeći o stupnju patnje. Tiho se nasmijala, ali zvuk je bio prazan i gorak. - Navodno, kad im je Patrick rekao za mene, bili su oduševljeni idejom da će imati snahu s tako starim francuskim prezimenom. Nije im rekao da sam samo napola Francuskinja. - Uvukla je usne u usta u nastojanju da zaustavi njihovo podrhtavanje. Kad god se sjećala te večeri, poželjela bi zaplakati od poniženja. - To je bila najdulja večera što sam je ikad morala izdržati. Bili su suptilni, ali ja sam osjećala njihovo 122 Sandra Brown nikakvog nepristojnog ponašanja, već samo jasna hladnoća u zraku. Čak je i sad vidjela očaj koji se pojavio na licu Patrickove majke kad je radosno otvorila vrata i prvi put ugledala djevojku koju je njezin sin izabrao za ženu. Chantal je na sebi imala svoju najbolju haljinu. Bila je besprijekorno dotjerana. Činilo se da nije bilo važno što je svakog semestra bila na dekanovu popisu, niti što je tečno govorila tri jezika, uključujući regionalni polinezijski dijalekt. Da joj je rog rastao na glavi, majka njezina zaručnika ne bi mogla izgledati zaprepastenije. Ona nije bila okrutna žena. Uvrijedila bi se kad bi je netko nazvao zadrptom. Nema sumnje da bi zadrhtala čak i na samu pomisao o Ku Klux Klanu ili neonacistima. Ipak, bilo je nezamislivo da njezin dragi sin, čisti Amerikanac, namjerava oženiti djevojku miješane krvi. - Patrick je dva tjedna kasnije raskinuo naše zaruke - zaključila je tihim, zamišljenim glasom. - Slabić i kukavica. -

Na njega se vršio golem pritisak. - Zašto svojim roditeljima jednostavno nije rekao neka se nose? Chantal je nastojala ostati mirna. Scout je samo postavljao pitanja što si ih je i sama nebrojeno puta postavila, ali nekako ju je nerviralo kad ih je čula od njega. - Neodobravanje njegovih roditelja nije bio jedini razlog. Bilo je i drugih faktora. - Kao na primjer? - Kao što su djeca.

Temperatura raste

123 - Smatrao je da ih ne bismo trebali imati. - Zašto ne? - Mislio je da ne bi bilo pošteno da im nametnemo žig sramote. - Žig sramote*. Obilježila bi ih činjenica da bi ti bila njihova majka? - Stavljaš riječi u moja usta. - A ti braniš tog ljigavca, za Boga miloga. - Podigavši glaSf Scout je tako silovito udario šakom po stolu da je por^ilan poskočio. - Dok te čovjek sluša, pomislio bi da si" još zaljubljena u njega. - * Nisam! - Pa, dobro! - Vikanje je naglo prestalo. Scout je prvi put tog jutra počeošljao kosu. Rabeći svojih deset frustriranih prstiju. Napravili su više štete nego koristi. - Vjeruj mi, Chantal, bolje ti je bez takvog klipana. Zvuči kao pravi gubitnik. Ne bi bio pravi muž za tebe. Neka ti bude drago da tjelesna predanost - Prekinuo se kad je vidio izraz njezina lica. — Oh. Najprije je uzeo ono što je želio, a zatim te ostavio na cjedilu. Njezine su oči postale izrazito plave, hladne i tvrde poput dijamanta. - Patrick se nije mnogo razlikovao od većine muškaraca. Scout se nagnuo na prečke naslona svoje stolice i raširio ruke u stranu. - O, sad shvaćam. Ti ubijaš — doslovce, u mojem slučaju - sve pse jer je jedan šugavi mješanac imao buhe. - Zanimljiv izbor riječi. Patrick nije bio mješanac. Ja jesam. 124 Sandra Brown ništa protiv spavanja s tobom, ali te odbacio jer nije mogao podnijeti pritisak od strane svojih roditelja. Zato se sad, kad god upoznaš nekog bijelca, oglašava tvoj ugrađeni alarmni sustav. - Ne bi li i kod tebe bilo tako? - Ne bi, ako bih bio siguran u sebe. - Sigurna sam u sebe, ali ne u druge ljude. Sve dok ne budem znala da sam u potpunosti prihvaćena onakva kakva jesam - Nećeš dati niti jednom tipu koji ti se nabacuje. - Dobro bi ti došlo malo finoće u izražavanju, gospodine Ritland. - A tebi bi dobro došlo malo povjerenja. Jesam li se prema tebi ikad odnosio bez poštovanja, jesam li te smatrao manje vrijednim bićem jer je tvoja majka slučajno bila Polinezijka? - Da! Zaprepastio se. - To je prokleta laž! Kada? - Ako me zarobi ljupka domorodačka djevojka nagih grudi, nemojte me tražiti.' - Scout je ostao bez teksta kad je čuo kako mu ponavlja njegove vlastite riječi što ih je izgovorio Corevju Revnoldsu. Zapanjeno je otvorio usta, a zatim ih je brzo opet zatvorio. Chantal je iskoristila njegovu smućenost. - Zaključila sam da to znači da si voljan ostati izgubljen sve dok je 'domorodačka djevojka' spremna

zabavljati te. Naravno, to implicira da je djevojka s otoka Parrish amoralna i promiskuitetna, spremna 'dati' bilo kojem muškarcu ako je on želi. - Zastala je i duboko udahnula. — Zao mi je,

Temperatura raste

125 Scout se oporavio od svoje nelagode. Sad je razdraženo uzdahnuo. - Poštedi me, može? To se samo tako kaže, Chantal. Dva se muškarca prave važni, kako se momci uvijek hvale kad je riječ o ženama. - Pa, meni se to nije svidjelo, ni kao domorotkinji ni kao ženi. Psujući, podigao je ruke u znak predaje. - Dobro. Ispričavam se. Komentar nije bio namijenjen tuđim ušima. Bio je bezosjećajan. Oprostit ću ti što si prisluškivao. Ja ako ti meni oprostiš što sam bio ljigavi, šovini-stički kreten, u redu? - Kad mi se rugaš. Osim toga što me smatraš običnom lovinom, misliš i da sam glupa. Obje su ruke istodobno tresnule po stolu, stvarajući glasan zvuk udarca. - Nije li ti palo na pamet da sam ti se možda nabacivao iz veoma temeljnih, iskrenih razloga? Možda zato što mislim da si prekrasna? Jer si jedinstvena i jer te okružuje tajanstvena aura koja se meni čini izrazito seksi? Posegnuo je za njezinom rukom preko stola i palcem joj protrljao dlan. - Nisam te želio poljubiti od trenutka kad sam te ugledao zbog toga ili usprkos tomu tko su ti roditelji, već zato što imaš jedna od najzamamnijih usta što sam ih ikad vidio. Imaš kožu koja pod rukom djeluje kao cvjetna latica, kosu tamnu kao noć, a oči poput laguna bez dna. U slučaju da misliš da te poetskim riječima samo nastojim pridobiti, ubacit ću nešto drsko i seksistički poput ovoga. Nagnuo se naprijed i povukavši njezinu ruku prema sebi, Sandra Brown tome da te imam nagu i vreću ispod sebe, kako me cijeloga uzimaš u svoje ljupko tijelo. Usne su joj se rastvorile, dijelom od iznenađenja, dijelom od uzbuđenja. Polako je ispustila zrak što ga je tako dugo zadržavala da se nije mogla sjetiti kad je posljednji put udahnula. - Ne bi mi smio govoriti takve stvari, Scoute. - Zašto ne? Mislim da trebaš znati kako se osjećam. Želim da znaš zašto žudim za tobom. Ne zato što si dostupna. Ne zato što mislim da si laka. Za Boga miloga - rekao je, promuklo se nasmijavši - izdržao sam velike muke za tebe. Kako bih te mogao smatrati lakom? - Čvrsto joj stisnuvši ruku, usrdno je pitao: - Zašto mi ne vjeruješ? Morala je primijeniti malo sile, ali je na koncu uspjela izvući ruku iz njegove. Zurila je u otisak njegovih prstiju na svojim, a zatim ga polako pogledala u oči. - Zbog tvoje zaručnice.

Temperatura raste

127 r 9. poglavlje - Jennifer? - slabašno upita Scout. - Vjerujem da se tako zove, da. Ni na koji način ne pokazujući svoju uzrujanost, Chantal je ustala, odnijela šalice i tanjuriće do sudopera i polila ih vodom. - Budući da si čula sve ostalo o čemu smo Reynolds i ja razgovarali, valjda je logično da si čula i za Jennifer. Skupivši hrabrost, okrenula se prema njemu. - Dan tvojeg vjenčanja brzo se približava, a gospođica Colfax je ljupka mlada žena koja brlja s antikvitetima. - Gledaj, Chantal - Nije važno, Scoute - umorno je rekla. - Molim te nemoj vrijeđati moju inteligenciju nepotrebnim objašnjenjima. I nemoj me uplitati u svoje prijevare. Neću biti privremena zabava dok se ti ne vratiš svojoj čednoj bostonskoj zaručnici. U sebi je imao dovoljno poštenja da se doima 128 Sandra Brown najstarijeg trika koji postoji. - Nikad te nisam kanio uvrijediti ili kompromitirati, Chantal. Doista nisam mnogo razmišljao o svojem vjenčanju ili Jennifer. Sigurno ne sinoć. - Očekuješ li da ti to vjerujem? Skrušeno je sagnuo glavu. - Ne, ne očekujem da mi vjeruješ. Ali je slučajno istina. - To ne govori baš dobro niti o jednom od nas, zar ne? - Ne - priznao je. - Osobito o meni. - Oboje smo pogriješili. Ni ja nisam razmišljala o njoj, Scoute - tiho je priznala. Podigao je glavu i njihovi su se pogledi ponovno sreli. Mučna je tišina ispunila kuhinju, ali se selo počelo buditi. Zvukovi uobičajenih dnevnih aktivnosti dopirali su iz podnožja brežuljka. Poznati su se zvukovi doimali stranima i dalekima; u njihovoj magli žudnje i krivnje, Chantal i Scout nisu se dali omesti time. Odjednom se začulo glasno kruljenje Johnnvjeva trbuha. Trgnuvši se, Chantal mu se obratila na francuskom i on je, nakon što se bezglasno konsultirao sa Scoutom i dobio njegovo dopuštenje, otišao u potragu za doručkom. - Bez obzira na sve drugo što sam učinila, ne bih te spriječila da odeš na svoje vjenčanje - rekla je Scoutu. - Zato treba što prije početi s radovima. Osim ako, naravno, ne odbiješ graditi naš most sad kad znaš da neću s tobom dijeliti tvoj krevet. - Rekao sam da ću to učiniti, i hoću - otresito je

Temperatura raste

129 U njezinim je prsima počela popuštati mučna napetost, premda je pred njim skrivala svoje olakšanje. - Jesi li spreman sad mi pokazati neke svoje nacрте? - Prije nego to učinim, želim znati istinu. - O čemu? - Brodovima. - Brodovima? - Dok sam jutros sjedio na plaži, razmišljao sam o bijegu morskim putem. Na obzoru nisam vidio nikakav brod[^]sto bih ga mogao zaustaviti. - Plovni put prolazi uz drugu stranu otoka. - Žako sam i mislio - progundao je. - Kad je Johnny konačno razumio o čemu ga pitam, postao je tako uznemiren da nisam imao srca dalje ga gnjaviti. - Selo ima mnogo čamaca koji se koriste za ribolov. Sakrili smo ih pred tobom, ali više radi tvoje dobrobiti nego naše. Bojala sam se da bi mogao pokušati nešto glupo. - Iskosa ju je pogledao, ali ništa nije rekao. - Tim se malenim čamcima rijetko kad ide na drugu stranu otoka jer su morske struje veoma opasne. To je pravi izazov čak i za najiskusnije ljude. Jedan čovjek to ne bi mogao sam izvesti. Za to bi trebao motorni čamac, a mi ih nemamo. - Kako ste ovamo prebacili onaj građevinski materijal? Sigurno ne kanuom za ribolov. - Posudili smo malen brodić koji se nalazio u suhom doku. - Posudili? Od... nije važno. Ne želim znati. - Pa, mornarica ga nije rabila, a mi smo ga brzo 130 Sandra Brown Odmahnuo je glavom i tiho se nasmijao. - Sigurno govoriš istinu. Tko bi mogao izmisliti takvu priču? -Dugo je proučavao njezino lice, a na njegovom se vidjela mješavina nevjerice i divljenja. - Sjedni, dr. Dupont. Nakon kratkog oklijevanja ponovno se spustila na stolicu prekoputa njemu. Bojala se da duboka bora između njegovih obrva najavljuje loše vijesti, ali je čekala da on progovori. - Ovo ti se neće sviđati. - Povukavši ruke niz svoje neobrijano lice, progundao je: - Sam Bog zna kako ćeš to protumačiti budući da slijedi nakon našeg razgovora o mojem predstojećem vjenčanju. Vjeruj mi, Chantal, to mi nije palo na pamet dok sam smišljao ovu alternativu. - Alternativu? - Nemoj naprečac donositi zaključke - rekao je, osjećajući njezinu sumnjičavost. Zavukao je ruku u džep svojih kratkih hlača i izvadio nekoliko listova papira koji su, sudeći prema pregibima, bili nekoliko puta presavijeni. — Osmislio sam djelotvoran način prijelaza s jedne strane gudure na drugu. Barem je teoretski djelotvoran. - Zašto onda misliš da mi se to

neće sviđati? - Jer podrazumijeva pristanak na nekoliko kompromisa. Kao što sam otkrio, prihvaćanje kompromisa nije tvoja jača strana. Spojila je ruke na stolu. - Koja je tvoja zamisao? Nisam tako kruta kako ti misliš. - U redu. - Raširio je listove papira na stolu. Chantal je opazila kako njegove ruke snažno izgledaju.

Temperatura raste

131 dlačice. Radničke ruke, stvrđnute na vrhovima, kratkih, pravokutnih i čistih noktiju. Mimo njezine volje, njezin se um prisjetio dodira tih ruku na njezinoj koži, kako su joj milovale tijelo, oblikovale ga tako da odgovara njegovim dlanovima, kako je rabio vrhove svojih prstiju i pružio joj takav erotski užitak da je pomislila da će joj srce puknuti. Kad se vrati u Boston i svojoj Jennifer, hoće li požaliti što s njim nije vodila ljubav kad je imala priliku za - bez poteškoća. -•Oprosti - rekla je, naglo se vrativši u stvarnost — što si rekao? - Neobično ju je pogledao. Defenzivno se obrecnula: - Ne mogu to uhvatiti ni za glavu ni za rep. - Nestrpljivo je pokazala njegove grube nacрте. - Onda dodi na ovu stranu kako bi gledala nacрте iz iste perspektive kao i ja. Kao što je predložio, pomaknula je stolicu oko stola i smjestila se tik uz njega. Nogom je dotaknula njegovu kad je sjela, ali se pretvarala da to nije opazila. - Sto su sve ove malene crte? - pitala je, pokazujući niz kratkih crta što ih je olovkom napravio na papiru. - Kao što sam govorio dok si ti očito bila u oblacima, gradnja mosta nije izvediva, osim ako ne želiš početi ispreplitati konoplju i napraviti most sličan onomu što ste ga upravo spalili. - Sto? Jučer si govorio o rešetkama i lukovima i - Čekaj malo. Dopusti da objasnim, može? - Ušutjela je. Duboko je udahnuo i nastavio. - Izgradit ću viseći 132 Sandra Brown Bit će mnogo niže, ovdje dolje gdje se gudura sužava u obliku slova V - rekao je i stavio znak iznad vijugave crte za koju je točno pretpostavila da prikazuje potok. — Na tom je mjestu gudura možda široka deset do dvanaest metara. - Ne razumijem. Kako bi itko stigao onamo dolje? - To su ove crtice. Predstavljaju niz betonskih stuba ugrađenih u klisuru. - Stube što vode dolje do mosta - glasno je razmišljala. - Kraći most, lakši za gradnju, koji neće iziskivati tako mnogo materijala. - Ili toliko radne snage. - Ili tako mnogo vremena. — Njezine su izražajne oči susrele njegove prije nego su se ponovno spustile na skice. - Koliko bi strme bile te stube? - Kad bi se spuštale ravno dolje, bile bi veoma strme. Zato sam ih stavio u cik-cak. Neće biti ni izbliza tako strme kao sama klisura. Vjerojatno bi ekipa ljudi stalno morala raditi na tome da ih očuva od džungle. - To ne bi bio nikakav problem. Spomenuo si kompromise. Počešao se po glavi. - Kao prvo, prosječnom bi

pješaku trebalo više vremena da prijeđe na drugu stranu gudure nego ranije. To bi također bila dobra tjelovježba. - Ali bi bilo mnogo sigurnije od starog mosta. - To svakako. - Sto još? - pitala je. - Nitko nemoćan ne bi mogao prijeći na drugu stranu.

Temperatura raste

133 — Što ste ga imali. — Pogledao ju je i nasmiješio se. - Sto smo ga imali - tiho je ponovila, a zatim navela još jedan nedostatak njegova plana. - Selo bi i dalje bilo nedostupno za motorna vozila. Odbacio je olovku i duboko udahnuo. - To je najveći problem, Chantal. Veći dio noći proveo sam u nastojanju da pronađem neki način za izgradnju čvrstog mosta s ojtaničenim resursima što ih imam na raspolaganju. Jednostavno ne postoji način. Žao mi je, ali nisam čudotvorac. Ne mogu tako široku guduru premostiti bez rovdkopača, dizalica, suvremenog građevinskog materijala, te nekoliko mjeseci rada ekipe iskusnih građevinskih radnika. — Ljudi iz tvojeg sela, bez obzira na to koliko imaju volje, nisu vješti radnici. To nije uvreda. To je činjenica. Mislim da mogu izgraditi viseći most za pješake pri dnu gudure, takav što će ga podupirati betonski stupovi i čelični kabeli, ali to je najbolje što mogu učiniti. Proučavala je njegovo ozbiljno lice. Činilo se da je posve iskreno. Nije vidjela nikakav znak prijevare. Zapravo, izgledalo je da istinski žali što joj ne može ponuditi nešto bolje. - Uvijek sam željela samo da dadeš sve od sebe, Scoute. Polako joj se nasmiješio. — Znači, želiš da nastavim s ovim planom? Ustala je i podigla rukave svoje košulje. — Svakako. Gdje ćemo početi? 134 Sandra Brown ziranu štaku ispod pazuha i rekao: - Okupi trupe, princezo. Tvoj će im se zapovjednik obratiti. - Kad si počela nositi naočale? Scout je već neko vrijeme promatrao Chantai s druge strane dnevnog boravka. Prostoriju su osvijetljavale jedino petrolejke postavljene na stolove. Bacale su sjenke po njezinu licu, napetom od koncentriranja. Na niskom stoliću pred sobom poredala je vulkansko kamenje i unosila bilješke u svoj dnevnik. Podigavši pogled, promatrala ga je kroz leće svojih naočala. - U srednjoj školi. Samo za čitanje. - Hmm. Na čemu radiš? - Podaci o vulkanu Voix de Tonnerre. - Zašto? Nije mu odgovorila. Umjesto toga podigla je naočale na vrh čela i zabrinuto ga pogledala. - Doimaš se umornim, Scoute. - Jesam umoran. - Zašto ne podeš u krevet? - Previše me toga muči. Sjedila je podvivši jednu nogu ispod sebe. Sad je odložila bilježnicu, ustala s kauča i pošla prema njemu, a koraci njezinih bosih nogu uopće se nisu čuli. - Moj otac kaže da sjajno masiram vrat. Možda će te to opustiti. - Krasno

zvuči. - Stala je iza njegove stolice i počela mu vještim rukama masirati vrat i ramena. To je bio

Temperatura raste

135 Nikad se nije osjećao opušteno kad je Chantal bila u blizini. Prošlo je više od tjedan dana od večeri proslave i njihova prekinutog vođenja ljubavi na plaži. Još uvijek je bio napet i nervozan. Činilo se da ima lagano povišenu temperaturu koje se ne može riješiti. Uzimao je aspirine svakih nekoliko sati, ali je vrućica ostala ustrajna. 9 Posljednjih nekoliko dana je toplije nego kad sam stigao ovamo, nije li? -To je zbog vulkana - objasnila je dok je prstima stisteila napete mišice. - Dvije današnje erupcije zagri-jale su atmosferu. Sto je činilo i promatranje Chantal. Svakog se jutra odijevala u obične košulje i kratke hlače, te se pridruživala radnicima. Ali njezine su dojke mnogo činile za košulje, a ono kako su njezine duge, gole noge izgledale u kratkim hlačicama držao ga je tako blizu erupciji da mu se činilo da ima nešto zajedničko s vulkanom. Čak i kad je nosila teške čizme i debele čarape, njezine su noge graciozno izgledale. Kako bi zaštitila lice, neprestano je nosila stari slamnati šešir širokog oboda. Bio je ružan, ali kad ju je zbog toga zadirkivao, reagirala je neobično i na licu joj se pojavio povrijeđen izraz. Zaključio je da šešir za nju ima sentimentalnu vrijednost. U svakom slučaju, počeo mu se sviđati taj prokleti šešir, te ga je pogledom često tražio među radnicima s obje strane strme gudure. Večeri su bile mirne. Dijelili su polumračne prosto136 Sandra Brown za svjetlo, kad god bi ulazio ili izlazio iz neke prostorije. Sad je jedva opažao činjenicu da nema električne struje. U Georgeovu uredu postoji radio na baterije. Nakon večere bi pola sata slušali vijesti kako bi saznali što se toga dana događalo, ali se činilo da sve što se zbiva u svijetu ima malo ili nimalo značenja za selo na otoku. Čudno, ali Scoutu nije nedostajala televizija, njegov video, ili bilo koja od niza elektroničkih igračaka što ih je imao kod kuće. Bio je zadovoljan dok je večeri provodio čitajući knjige iz goleme osobne knjižnice obitelji Dupont, ili jednostavno promatrajući Chantal dok je ona proučavala geološke karte koje on uopće nije razumio. Fotografije su bile druga zagonetka. Drugoga dana gradnje, dok su muškarci iz sela prenosili građevinski materijal iz skrovišta na plaži do gradilišta, Scout je vidio kako se Chantal penje dobro skrivenom stazom uz drugu stranu gudure. - Kamo, dovraga, ide? - retorički je pitao Johnnvja. Nije očekivao odgovor, ali

je dječak, opazivši Chantal prije nego je nestala u gustom raslinju, počeo govoriti. - Sto? Uspori malo, uspori - rekao je Scout, pokušavajući nešto izvući iz dječakovih riječi. - Photographie. - Photographie? Fotografije? Snima fotografije? - Oui, oui - uzbuđeno će dječak, zadovoljan da ga je razumio. Pantomimom je prikazao gledanje kroz fotoaparatus i snimanje fotografije. - Fotografije - progundao je Scout, ozlojeđeno

Temperatura raste

137 Chantai se vratila nekoliko sati kasnije. Scout je vidio kako Andréu daje kutijicu nerazvijenog filma. Čovjek je slušao njezine upute, a potom i sam nestao. - Čiji je fotoaparata? - pitao je kad je ušao u kuću, iznenadivši je dok ga je skidala s vrata. - Moj... pripada mojem ocu. Njegova je štaka lupkala po podu. Podigao je fotoaparata i okretao ga u ruci, proučavajući ga i procjenjujući^-. Prilično moderan. JČVeoma je dobar, da. - Gdje si bila s tim? -*Na obroncima. - Posjetila si oca? - Da. - Kako bi ga fotografirala? - Iskrivila je lice u grimasu koja je pokazivala da joj nitko nikad nije postavio tako budalasto pitanje. - U redu, predajem se. Sto fotografiraš? - Vulkan. - Ah. I poslala si Andréa da razvije film. - Sto je u tome loše? - Ništa. Samo sam se pitao. Kako je George? - Jednako. - Sto radi ondje gore? Zar ga ni najmanje ne zanima sve što se ovdje događa? Zar ne želi znati kako rješavamo problem mosta? Kad ću imati čast upoznati ga? Skinula je šešir i hladila se njime. - Pokazat ću ti fotografije čim ih dobijem. Mislim da će te fascinirati. Ali sad ćeš me morati ispričati. Veoma mi je vruće i 138 Sandra Brown Nije mu trebala reći da joj je vruće. Već je to opazio. Znoj joj je zalijepio košulju za kožu. Cijedio joj se niz vrat. Želio je jezikom uloviti kapljicu. Tamna središta njezinih dojki nazirala su se ispod džepova na košulji. Scout se morao silno truditi kako ne bi zurio u njezina prsa. Zaboravio je na fotografije i njezina oca. Sad se ponovno sjetio te teme. Dosad uopće nije razmišljao o fotografijama i njezinu ocu. - Jesu li fotografije uspjele? - Osjetio je kako su njezine ruke zastale na njegovim ramenima. — One što si ih neki dan snimila. - O, da, veoma su dobre. Želiš li ih vidjeti? - Neki drugi put. Nemoj prestati to što radiš. Nikad nemoj prestati. Tiho se nasmijala i stavila mu jednu ruku na čelo, a prstima druge kliznula je uz njegov vrat i kroz kosu kako bi mu masirala vlasište. Ispustio je tih, zadovoljan zvuk. - Nije ni čudo da George svim srcem preporučuje tvoje masaže vrata. Ovo je predivan osjećaj. - Nastavila mu je masirati vlasište i vrat. - Sto tvoj tata misli o činjenici da dijeliš kuću s jednim muškarcem dok njega nema? - On je ipak Francuz. - Sto je mislio o tvojoj vezi s Patrickom? Slegnula je ramenima. - Sto neki otac obično misli po pitanju ljubavnih veza svoje kćeri? Imao je

pomiješane emocije. - Znači, sve si mu ispričala, čak i razlog raskida?

Temperatura raste

139 Tjemenom joj je dotaknuo trbuh. Njegovo je pitanje izazvalo nelagodu u njoj. Vidio je to u njezinim očima. - Ne. Nisam mu pričala o tome. - Tvoj je otac razlog iz kojeg si Patricku dopustila da se tako lako izvuče, je li? - Ne znam što želiš reći. - O, da, znaš. - Uhvatio joj je ruke kad ih je željela povući. - Vidjela si koliko je tvoj otac patio kad se udaljio od svoje obitelji i prijatelja, čak i od svoje zemlje, kad*o oženio tvoju majku. Nisi željela da se to dogodi dobrom starom Patricku. Scout je osjećao veliku antipatiju prema čovjeku iz Kalifornije kojeg nikad nije upoznao. Zamišljao ga je kao knjiškog moljca i slabića lagano zgrbljenih ramena i mekanih, mršavih ruku boje starog kita. Svaki put kad bi pomislio kako su se Patrickove ruke pomicala po Chantalinoj koži u ljubavnom milovanju, poželio je nešto udariti. Svom snagom. Ljubomoru bilo koje vrste uvijek je smatrao krajnje glupom. Ljubomora prema muškarcu kojeg nikad nije vidio doista je apsurdna. Unatoč tomu zelenooko ga je čudovište zgrabilo za vrat, gušeći ga. - Nisam željela da se Patrick osjeća obveznim prema meni, pa sam ga bez problema oslobodila zaruka. - Njezin je ton bio nabusit. - Sama sam donijela odluku o tome. Ne stvaram scene kad nije onako kako ja želim, ili kad mi netko nešto oduzme. Odrasla sam žena. Njegove su oči bile u razini njezinih dojki, koje su se uzrujano uzdizale i spuštale. - To sam primijetio.

140 Sandra Brown nica da je cijelo vrijeme napola ukrućen, bez mogućnosti olakšanja, počela mu je ići na živce i činiti ga razdražljivim. Nije mogao kontrolirati biološku reakciju svojeg tijela na Chantal, baš kao što nije mogao kontrolirati ni svoju nezrelu ljubomoru na Patricka. Ta ga je razdražljivost sad navela da pakosnim glasom kaže: -Uživaš u tome da me izluđuješ, zar ne? - Ova mi je tema zamorna, Scoute. Pusti mi ruku. Pustio ju je, ali je ustao sa stolice i poskakivao za njom kad je pošla u svoju spavaću sobu. Prišla je toaletnom stoliću francuskog dizajna, ženstvenijem od bilo kojeg komada namještaja u kući. Kad je stavio primjedbu u tom smislu, rekla mu je da ga je George dao dopremiti iz Francuske, za Lili. Chantal ga je naslijedila kad je njezina majka umrla. Soba je bila osvjetljena svijećama. Sirile su topao sjaj, ali topline nije bilo u njezinu glasu. — Sad bih željela poći u krevet. -I ja. - Scoute, molim

te. Mislila sam da smo to riješili. - Riješili? - Posprdno se nasmijao. - Riješeno bi teško moglo opisati moje trenutno fizičko stanje. - Oslonio se na obje strane do vratka kako bi skinuo teret s lijeve noge. - Sto bi učinila kad bih ignorirao tvoje proteste, sada ti prišao i počeo te ljubiti? - Ne bi to učinio. - Nemoj biti tako sigurna. - Prijeteći je ton u njegovu glasu iznenadio čak i njega, ali je bio tako frustriran da mu se to činilo opravdanim. Nije ju dotaknuo, ali nije

Temperatura raste

141 Jennifer, koju su svi smatrali ljepoticom, sa svakim je elanom sve više blijedjela u njegovu sjećanju. Ona zacijelo planira zabave, primanja, samo nebo zna što sve ne dok priprema njihovo vjenčanje. Krajnje je razmažena i zna biti prava gnjavatorica, ali nije zavrijedila da njezin zaručnik svakom stanicom svojeg tijela žudi za drugom ženom, svake se noći bacaka u vlastitom znoju zbog maštarija kojih se nije uspijevaio riješiti. N^kad ranije nije bio ovakav. Je li to zbog Chantal? Ili z^g cijele situacije? Okruženja? Djeluje li ona zavodnički jednostavno zato što je takav krajolik, a ona je u njegovu središtu? Jedne se besane noći poigravao takvim objašnjenjem otprilike sekundu i pol prije nego ga je odbacio. Da mu se Chantal Dupont našla na putu bilo gdje u svijetu, imala bi jednako zapanjujući učinak na njega. Imao je gotovo četrdeset godina. Njegov ljubavni život nije bio materijal za legende, ali je bio u vezi s dovoljno žena da bi mogao uspoređivati. Ništa od svega što je ranije doživio ne može se usporediti sa sveobuhvatnom, divljom, mahnitom žudnjom što ju je osjećao za ovu ženu. To je nešto više od požude. Želio je ući u njezino tijelo, da, ali je također želio ući u njezinu glavu. Ona je najintrigantnije stvorenje koje je ikad upoznao. Želio je istraživati iza tih plavih očiju dok intimno ne upozna um i srce te žene. Dok ju je sad promatrao, opazio je tračak strepnje u tim predivnim očima. Psujući ispod glasa, opustio je 142 Sandra Brown promuklo je rekao. — Ne bih želio umrijeti od otrovne strelice, mačete ili koplja za ribolov. - O čemu to govoriš? - O tvom psu čuvaru. Andréu. Silno mrzi činjenicu da sam ja iz noći u noć ovdje u kući, s tobom. Ne bih se začudio da se utaborio negdje vani, sjedi pod palmom u mraku i čeka da vriskom pozoveš pomoć. Lagano je odmahнула glavom na njegovu pretpostavku. - Sluša tvoje naredbe na poslu. - S mukom. Čini ono što mu se kaže samo zato jer si ti to tražila od njega, i jer zna da radim nešto korisno za selo. Ne sviđa mu se primati naredbe od mene. Dok sad razmišljam o tome, jasno mi je da mu se to nikad nije sviđalo. Čak i tijekom gradnje ljetovališta Coral Reef osjećao sam neku vrstu neprijateljstva. A sada - dodao je - znam zašto. Od početka me smatrao prijateljom, suparnikom kad si ti u pitanju. - To je smiješno. - Reci to Andréu. On te smatra svojom i rado bi prihvatio

priliku da me zadavi. Kad bih postupio nepromišljeno, ubio bi me, a tek kasnije postavljao pitanja. Ona je činila bit prave žene: istodobno mekana i jaka, otvorena i tajanstvena, jednostavna i složena, otmjena i seksi. Smutio ju je njegov žarki pogled. Vidio je kako guta slinu i nervozno vlazi usne. Iz mračnih je sjenki čuo njezin promukao i nesiguran glas. - Sto? - Ništa — odgovorio je i okrenuo se da ode. - Upravo sam pomislio da bi se za tebe možda isplatilo umrijeti.

Temperatura raste

143 r 10. poglavlje Chantal ga je ugledala dok se zadihano spuštao nizbrdo prema plaži. Čak je i iz te udaljenosti vidjela da u njemu ključa kao u krateru vulkana - samo što je Scoutova erupcija bila veoma blizu. Njegove su se radne čizme naglo zaustavile točno ispred nje, zasuvši joj koljena pijeskom. - Sto se, dovraga, događa? Bezazleno mu se nasmiješila ispod oboda šešira. — Zdravo, Scoute. Tako mi je drago da si nam se pridružio. Zašto ne podeš malo plivati? - Pli-plivati? — u nevjerici je promućao. - Ja sam ondje gore i lomim se za te ljude, a oni su ovdje dolje, igraju se na plaži i pletu cvijeće - vikao je, šutnuvši vijenac u stranu - uzimaju dan odmora! - Opazio sam da se pauza za ručak produžila, ali budući da sam uviđavan šef i s obzirom na ovu paklenu vrućinu, zaključio sam da im mogu dopustiti još nekoliko 144 Sandra Brown ručka počeli jedan po jedan nestajati. Prije nego sam se snašao, ja sam ostao jedini koji je nešto radio. - Onda je vrijeme da nam se pridružiš, nije li? Sjedni ovdje u hladovinu i rashladi se prije nego — - Ne želim sjesti, Chantal. Ne želim se rashladiti. Most je gotovo dovršen. Još treba napraviti samo nekoliko stuba. Uskoro ćemo vidjeti dovršen most. - Onda neće škoditi jedno slobodno poslijepodne. -Njezino ga je smireno i razumno držanje gurnulo preko ruba. Uzdigao je stisnute šake do sljepoočnica i počeo udarati, psujući na sav glas. — Tako će ti biti samo još toplije - logično je rekla. - Možeš se slobodno opustiti jer se ljudi neće vratiti na posao do sutra ujutro. Današnji je dan proglašen praznikom. - Tko je to proglasio? Ti? Zar su tvoje ovlasti veće od mojih? Na koncu ju je naljutio. Izvukla je noge ispod sebe i ustala. Njezina pijeskom pokrivena stopala čvrsto su stajala uz teške potplate njegovih čizama. Oskudni je bikini teško bio odjeća za bitku, ali su joj oči ratoborno svjetlucale. - Kad je riječ o sreći i zadovoljstvu ovih ljudi, da, moje su ovlasti veće od tvojih. Kao i ovlasti seoskih voda. Veliko mi se vijeće žalilo da su radnici umorni i treba im dan odmora. Nisu navikli raditi od jutra do mraka, kao ti. - Pa, ni ja se ondje baš ne zabavljam, znaš. - Molim te, govori tiše, Scoute. Uzrujat ćeš ih. - Uzrujat ću njih? - ponovio je piskutavim, srditim

Temperatura raste

145 Kažiprstom se udario po prsima. - Kako bih ja mogao sve obaviti u roku, svi ljudi moraju biti na poslu svakoga sata radnog dana. Imali smo dovoljno odgoda, kao što je bilo traženje onih kokoši koje su neki dan pobjegle iz kokošinjca. Trajalo je satima dok se sve nisu pronašle, a svi su u tome sudjelovali. Zatim je tu bila ona epizoda s generatorom koji je obuzeo zao duh. Možeš li zamisliti kako sam se smiješno osjećao dok sam se zalagao za generator? Zatim smo imali ono ruglo od suda, što nam je o[^]izelo pola dana. Kalco bi naglasio svoje riječi, nagnuo se bliže k njoj, pa se»morala odmaknuti natrag ili dopustiti da je pritisne svojim tijelom. - Oni možda nisu navikli na dugotrajno radno vrijeme, ali ja nisam naviknut da radnici odu s nedovršenog posla samo zato što im se to prokleta sviđa. - Ovo nisu Sjedinjene Države. - Ma nemoj - cinično je rekao. Čvrsto odlučivši da će ostati mirna, Chantal je govorila strogo kontroliranim glasom. - Oni ne žive u skladu s rokovima. Ne zabrinjavaju ih odgode i kašnjenja. Oni su otočani. Sutra će sve biti točno jednako kao i danas. Za razliku od prosječnog Amerikanca, ne vodi ih želja za uspjehom. Rade samo za ono što im je potrebno. - Osobno, vjerujem da je to izvrstan životni stav. I žao mi je, Scoute, ali sve dok si na otoku, i ti ćeš se toga morati pridržavati. Grickao je unutarnju stranu obraza, što je bio samo jedan pokazatelj njegova bijesa. Kosa mu se zalijepila za oznojeno čelo. Znoj mu je išarao prljavo lice. 146 Sandra Brown Dlačice na njegovim uzbuđenim prsima bile su kovrčave i mokre od znoja. Izgledao je zanosno. Budući da je škiljio na poslijepodnevnom suncu, ispod njegovih obrva vidjela je samo proreze. Vidjela je da je bijesan, ali je odlučno zurila u sužene oči, odbijajući se povući. Muškarci iz sela dobili su zaslužen slobodan dan. Nije joj bilo ni nakraj pameti predomisliti se i poslati ih natrag na posao. Scout će to jednostavno morati razumjeti. Ako mu je to nemoguće shvatiti, morat će otrpjeti. Odjednom je podigao ruku. Chantal se lecnula, pomislivši da bi je mogao udariti. Međutim, samo je pogledao na svoj ručni sat. - U redu, razuman sam -rekao je. - Sad je jedan poslije podne. Mogu se odmarati tijekom najtoplijeg dijela dana. Ali odmor završava u četiri. Želim da se svi tada vrata na posao. Imat ćemo nekoliko sati za rad prije nego

se smrači. - Ne možeš očekivati da će večeras raditi - uzviknula -
Vraga ne mogu. Moram obaviti jedan posao i želim ga dovršiti. -
Čemu takva žurba? Zbog tvoje zaručnice? - Za početak. I njezine su
se oči opasno suzile. Isprovocirao ju je tako da su se glasno svađali.
Ona je njega izazvala. Njegov ju je odgovor povrijedio, ali nije mogla
dopustiti da je to skrene s glavne teme. - Danas se neće vratiti na
posao, i točka.

Temperatura raste

147 joj je gotovo dotaknuo vrh nosa i kucnuo po svojem satu. - Četiri sata, Chantal. Ni sekunde kasnije. Djelovala je prije nego je promislila. Brže od ljudskog oka. Strgnula mu je elastični remen sata sa zapešća i bacila ga u more što se razbijalo o obližnju stijenu. - Sad će ti biti teško mjeriti sekunde, gospodine Ritland. Scout je blenuo u zapjenjeni val koji se sad povlačio natjRg u more. - To je bio Rolex! -[^]U ovom selu vrijedi manje od vijenca cvijeća, i nije ni rzBliza tako lijep. Da je mogao koraknuti bliže, učinio bi to. Budući da su već stajali sasvim blizu, morao se zadovoljiti naginganjem svojega tijela prema njezinomu, napokon je dotaknuvši. Procijedio je kroza stisnute zube: - Na koncu ću te zadaviti. Chantal je zabacila glavu i izvila vrat, prkosno mu ga nudeći, izazivajući ga neka učini ono što čime se prijeti. Prihvativši izazov, podigao je ruke do njezina vrata. Obuhvatio ga je prstima. Palcem je pritisnuo toplo mjesto ispod kojeg se osjećao puls. Dugi su trenutak zurili jedno drugome u oči. Zatim je spustio pogled i usredotočio se na njezina usta. Nesvjesno reagirajući, njezine su se usne rastvorile u nijemoj molbi. Duboki zvuk uzdigao se iz njegovih prsa i izišao kao psovka. Kolebao se između želje da je privuče k sebi ili je odgurne, te se na koncu odlučio za ovo drugo. Ljutito se zaputio plažom, oslanjajući se na Johnnvja, koji je 148 Sandra Brown rena, gledala za njim dok se nije izgubio iz vida. - Chantal? Shvatila je da je André nekoliko puta izgovorio njezino ime, nastojeći privući njezinu pozornost. -Oprosti. Sto je? - Je li te ozlijedio? - O, ne, ne - žurno ga je uvjerala. - Nije razumio zašto su svi uzeli slobodan dan. Morala sam mu to objasniti. Njegove su oči bile pune sumnjičavosti i neprijateljstva kad je pogledao u smjeru u kojem je Scout nestao. - Ne obaziri se na njega, André - rekla je. - Uživaj u danu. Ponovno se pridružio skupini mladih ljudi među kojima je bila i ljupka Margot. Chantal se ponovno spustila na pijesak, napokon popustivši slabosti u svojim koljenima, zakašnjeloj reakciji na svoj sukob sa Scoutom. Naslonila se na deblo palme, zatvorila oči, te pokušala regulirati svoje otkucaje srca i disanje. Postajalo je sve teže odolijevati mu. Dok bi uvečer osjećala njegov prodorni pogled na sebi, željela je reagirati onako kako je to htjelo njezino tijelo. Željela je poći k njemu kao žena, zadovoljiti ga,

utažiti glad za koju je znala da ga izjeda. Željela je, ali nije mogla. Njezin ponos to nije dopuštao. Neće dopustiti da je iskoristi, a zatim odbaci i ostavi iza sebe kad se bude vratio k Jennifer, koja će biti savršena žena za njega. Ima odanost i zaštitu otačana. Ako se za to ukaže potreba, zaštitit će je od Scoutove požude. Ono čega se najviše bojala bila je njezina požuda spram njega.

Temperatura raste

149 - Koliko još? - Scout je zastao na stazi kako bi već posve mokrim rupčićem obrisao znoj s čela. - Kilometri? Johnny je zburnjeno zurio u njega. — Vrućina me zacijelo sredila. Razgovaram s djetetom koje ne razumije niti jednu moju riječ. Ali to ima otprilike jednako mnogo smisla kao i sve što mi se dogodilo otkako sam otočnu princezu slijedio iz plesne dvorane ljetovališta Coral Reef. Trebao sam znati da je previše dobte da bi bila istinita, Johnny. Čuvaj se žena u bijelom koje izgledaju, kreću se i govore poput boginja. Prije ili kasnije, to ćeš skupo platiti. Johnny se nesigurno nasmiješio. Scout je uzdahnio i ponovno počeo hodati. Otišli su iz sela prije nekoliko sati. Zaključio je da bi trebao pokušati urazumiti Chantalina oca, kad već nikako ne napreduje sa Chantai. Scout je previdio da će Francuz biti posve lud. Zašto bi inače odlučio boraviti u toj džungli na obroncima brda, gdje postoje svi insekti poznati čovjeku, kao i nekoliko nepoznatih? Vrućina je bila nepodnošljiva. Osjećao se poput purice za Dan zahvalnosti, koja se peče u vlastitom znoju. S njegove je desne strane uvijek bio Voix de Tonnerre. S vremena na vrijeme, izbacivao je rastaljeno kamenje i paru, kao da ga želi podsjetiti da je on vječno nazočna prijetnja na koju treba računati. Može li bilo koje ljudsko biće podnijeti ovu klimu? Očito George Dupont može. Scout je bio siguran da 150 Sandra Brown spremno kimnuo i pokazao prema brdima na drugoj strani gudure kad ga je Scout pitao gdje bi mogao naći Georgea Duponta. - Znam da je na obroncima brda - strpljivo je odgovorio Scout - ali gdje na obroncima? - Scout mu je znakovima nastojao objasniti da želi da ga odvede do staroga. Otišli su iz sela nekoliko minuta kasnije. Sad je Scout počeo sumnjati u mudrost ovog impulzivnog pothvata. Kad su krenuli, nije imao pojma koliko daleko moraju hodati. Bilo mu je vruće, mučila ga je žed, a ozlijeđena ga je noga počela boljeti. Cim su stigli na vrh druge strane gudure, pronašao je džip. Bio je pokriven vojničkom maskirnom mrežom. Srce mu je poskočilo od uzbuđenja. Nije bilo ključeva na vidiku, ali bi ga vjerojatno uspio upaliti i bez toga. Međutim, predomislio se kad je vidio Johnnyjeve žalosne oči i drhtavu donju usnu. Ne bi mogao na dječakova ramena svaliti teret odgovornosti za njegov bijeg. Osim toga, ne bi ostavio

nedovršeni most. Radnička etika koju mu je usadio njegov otac, običan radnik, nikad ne bi dala ni trenutka mira njegovoj savjesti kad bi to učinio. U svakom slučaju, želio je upoznati Georgea Duponta, koji je vjerojatno briljantan, ali ekscentričan. Corey Reynolds je vjerovao stručnom mišljenju Francuza po pitanju vulkana Voix de Tonnerre. Njegova je kompanija uložila milijune kako bi izgradila ljetovalište, pa je zacijelo jnislio da vulkanolog zna što radi.

Temperatura raste

151 šenju da uzme džip. Chantal. Vjerovala je u njega i očekivala da će dovršiti most. Rekao joj je da hoće. Ne može ju jednostavno ostaviti na cjedilu. Kad bi to učinio, osramotio bi je pred tim ljudima koji je očito obožavaju. I, pa ne može jednostavno ustati i otići bez pozdrava. - Previše sam častan za vlastito dobro - gundao je Johnnyju. - Prokleti izviđač. - Johnny je ozbiljno kirtRuo, a činilo se da mu je laknulo kad su ostavili džip toči\$) ondje gdje su ga našli. Sada, nakon sati hodanja i litara proliivenog znoja, Johrfhy je odjednom pojurio kroz džunglu, brbljajući na francuskom i pokazujući prema vrhu strme uzvisine. - Ondje gore? - poraženo upita Scout. - Oui. - Sjajno. - Scout je duboko udahnuo i počeo se penjati vijugavom, kamenitom stazom. U jednom se trenutku zaustavio kako bi se malo odmorio. Zakrilivši usta šakama, glasno je viknuo: - George Dupont? Ptice su kriještanjem izrazile svoje nezadovoljstvo zbog ometanja mira. - Gospodine Dupont, moje je ime Scout Ritland. Želio bih razgovarati s vama, gospodine. Siguran sam da vam je vaša kći pričala o meni. Čekao je. Nije bilo odgovora. Možda stari slabo čuje. Pretpostavio je da Dupont govori engleski, ali se sjetio da to zapravo ne zna sigurno. Zašto se truditi prije nego se nađe licem u lice sa znanstvenikom? Stedeći svoju ozlijeđenu nogu, mukotrпно se uspinjao. Johnny mu je pomogao da se popne uz nekoliko 152 Sandra Brown se u struku i oslonio dlanovima na koljena, čekajući da opet dode do daha. Znoj mu se cijedio niz lice i kapao s vrha nosa, spuštao se ispod ovratnika već natopljene košulje i skupljao mu se na obrvama. Ušao mu je u oči, pa su ga pekle. Kad se polako uspravio, nadlanicama je obrisao oči, ali to mu nije osobito koristilo jer su i one bile znojne. Oči su mu bile mutne i pekle su ga. Zato u početku nije vjerovao u ono što vidi. Nekoliko je puta trepnuo i smučeno odmahnuo glavom. Bila su dva na vrhu brda s kojeg se pružao pogled na južni Pacifik. Oba su bila pokrivena cvijećem i obilježena malenim bijelim križevima. Grobovi. Chantal je potapšala dijete po glavi i rekla mu neka nekoliko dana ne moći ranu. Pao je preko oštrog kamena dok se igrao na plaži i ogrebao potkoljenicu. Pozvali su je da očisti duboku ogrebotinu, a potom su insistirali da s obitelji podijeli večernji obrok. To je bilo iskazivanje njihove

zahvalnosti, poziv što ga nije mogla odbiti. Međutim, tijekom cijelog je obroka razmišljala o Scoutu i pitala se gdje bi mogao biti. Nije vidjela ni njega ni Johnnija otkako su zajedno otišli s plaže. Kad se vratila u kuću, očekivala je da će ga ondje naći, mrzovoljnog i ljutitog. Ne bi se iznenadila ni da ga je našla

Temperatura raste

153 stila. Ali nije bio ni na jednom od ta dva mjesta. Kako se poslijepodne pretvorilo u večer, postala je zabrinuta. U suton je poslala po Andréa. - Podi provjeriti što je s džipom. - Zašto? Poželjela je prasnuti neka je poslušna, ali je obuzdala svoju nestrpljivost. - Ne mogu naći gospodina Ritlanda. Jesi li ga vidio? W tom je trenutku osjetila strah da je možda André odgovoran za Scoutov nestanak. Međutim, čim joj je pala na pamet, odbacila je tu pomisao. Predugo je slušala Scoirta. Zbog njega je postala sumnjičava prema prijateljima koje poznaje i vjeruje im cijeli život. Dok je André obavljao zadatak, ona je nemirno hodala amo-tamo. Kad se vratio i obavijestio je da je džip ondje gdje ga je ostavio, nije znala treba li osjećati olakšanje ili zabrinutost. - Uzmi nekoliko ljudi i pogledajte naokolo. Možda ga uspijete pronaći. - Kad ga nađem? - Dovedi ga natrag. Bez daljnje rasprave André je otišao kako bi postupio u skladu s njezinim uputama. Još se nije vratio. Sto ga dulje nije bilo, to je nju morila sve veća zabrinutost. Sada se, dok se pozdravljala s ozlijeđenim dječakom i njegovom obitelji, te prolazila selom s očevom torbom za prvu pomoć, ponovno pitala gdje bi mogao biti. Spustila se noć. Krševit bi teren mogao biti opasan čak i za ljude koji su cijeli život proveli na otoku. Scout 154 Sandra Brown lijevu nogu, koja nije onako snažna kako bi on želio vjerovati da jest. Sto ako je pao na tu nogu? Sto ako negdje bespomoćan leži i krvari? Sto ako se Johnny boji vratiti u selo i reći da je u mraku izgubio osobu koju je trebao čuvati? Mršteći se od tjeskobe, ušla je u kuću i vratila torbu s priborom za prvu pomoć na policu, gdje se uvijek mogla naći ako se za to ukaže potreba. Kuća je bila mračna. Tijekom njezina izbivanja nitko nije upalio lampu. Scout se nije vratio. Ali tada je osjetila dašak slabašnog i poznatog mirisa. Srce joj je poskočilo u prsima i počelo treperiti. Bojažljivo je slijedila miris prema kuhinji. Govoreći sebi da su njezini strahovi budalasti i da ne postoji ništa slično duhovima koji puše cigare, ipak je trenutak oklijevala prije nego je gurnula vrata od bambusa. Crveni vrh upaljene cigare namigivao joj je kroz tminu. Zaprepašteno je dahnula. - Sto to radiš? - Kupam se. Scout je počivao u prijenosnoj bakrenoj kadi, a koljena su mu virila iznad vode. Kosa mu je bila mokra, a činilo se da ju je

oprao i prstima gurnuo s čela. - Mislim - S cigarom? - nonšalantno je pitao. Uvukao je dim i prema stropu puhnuo nekoliko kolutova dima. -Mislim da George ne bi imao ništa protiv toga da sam jednu uzeo, zar ne? Chantal je s mukom progutala slinu i odmahnula

Temperatura raste

155 - Lažljivice jedna. Scout je zapaljenu cigaru spustio u keramičku pepeljaru što ju je stavio na najbližu stolicu. Ruke su mu počivale na rubu kade, a šake visjele nad vodom. Prstima je vrtložio vodu, te je čula kako lagano zapljuskuje. Za nešto tako nedužno zvučalo je prilično prijeteći, gotovo jednako kao i njegov siktav glas. - Proveo sam zanimljivo poslijepodne - rekao je. - Veofha informativno. Valjda bih ti trebao zahvaliti jer si insiRirala na slobodnom danu. Uspio sam vidjeti dio otoka što ga dosad nisam upoznao. Uzeo je cigaru i ponovno puckao. - Naravno, toliko sam se znojio da sam sigurno izgubio oko pet kilograma, previše sam naprezao lijevu nogu pa me počela užasno boljeti, napao me roj insekata-ljudoždera, našao sam se licem u lice sa zmijom debelom poput mog struka i jedva preživio klizanje kamenja. Ako se to izuzme, to je bio prekrasan dan u raju. I isplatio se sav taj trud kako bih upoznao tvojeg oca. Njegov je siktavi glas postajao sve glasniji, pa je zadnju rečenicu vikao. Chantal je zadrhtala od strepnje. Zatvorila je oči i nastojala ponovno uspostaviti ravnotežu i odlučiti kako će smiriti muškarca koji očito kipti od bijesa. - Sve ću objasniti. Čim završiš s kupkom, vidjet ćemo se u dnevnom boravku. - Vidjet ćeš me sada. Naglo je ustao, stvarajući plimni val u kadi tako da se voda izlila na pod. Bacajući naokolo vodu i psovke u 156 Sandra Brown nju. Chantal je ciknula od straha i okrenula se kako bi pobjegla. Nije bila dovoljno brza. Scout je uhvatio tkaninu njezine košulje i zaustavio je. Mišići su mu se napeli kad je savio ruku i okrenuo je prema sebi. Šakom joj je pritisnuo leđa i privukao je na svoja prsa. Sagnuo je glavu tako da je voda s njegova lica kapala na njezino. - Zašto mi nisi rekla da je mrtav? - Mislila sam da to ne bi bilo mudro. - Jer ćeš djelovati uvjerljivije ako budem mislio da je tvoj stari još uvijek u blizini, je li? - Tako je. Nisam mislila da ćeš imati povjerenja u moja mišljenja o bilo čemu onako kako bi vjerovao u njegova. - Povjerenje je čudna riječ kada dolazi iz tvojih usta, princezo - cinično je rekao, stisnuvši je jače uza se. - Kad je umro? - Oko tjedan dana prije nego sam te otela. - Chantal je vidjela da ga je njezin odgovor iznenadio. Nije očekivao da će čuti da je George tek nedavno umro. Sviđalo joj se što je dopustio da prođe trenutak tišine ispunjene poštovanjem

prije nego je navalio novim pitanjima. - Što se dogodilo? - Samo je...
- Zastala je kako bi se riješila emocija koje su je gušile u grlu i
potisnula suze iz očiju. - Vraćao se s vulkana i samo je... umro.
Srčani udar, zacijelo. - Nikoga nisi obavijestila? - Ne.,

Temperatura raste

157 - Ne. - Zašto ne? - To nije bilo važno nikomu, osim meni i stanovnicima sela. - A oni mi nisu mogli reći jer nitko, osim Andréa, ne zna engleski. - Tako je - tiho je priznala. - Otac je želio biti pokopan kraj moje majke. S vremenom će vlasti morati izdafi smrtovnicu, ali kakve veze ima koji će datum ona pisati? Ni licu je osjećala njegov oštar pogled. Netremice ga je promatrala. Njezini su postupci bili prilično neobični, ali ih je ona smatrala potrebnima. Nije joj bilo ni nakraj pameti mucati objašnjenja ili isprike. Na koncu je rekao: - Moram ti priznati - veoma si lukava. - Ne lukava. Očajna. - Tko je osmislio da se mene dovede ovamo, ti ili tvoj otac? Čija je ideja bila poslužiti se tobom kao mamcem? Spustila je pogled i obratila se njegovoj bradi. - Moja. - A pištolj? - Otac je bio protiv korištenja bilo kakvog nasilja. Mislio je da će se s tobom vjerojatno moći normalno razgovarati i nagovoriti te da nam pomogneš. André i ja nismo bili tako sigurni. - Dakle, kad je stari umro, odlučili ste se za vaš plan. - Da. Zamolila sam Andréa da nabavi pištolj. — Malo je podigla bradu. - I bili smo u pravu. Ne bismo te uspjeli nagovoriti da nam pomogneš da nismo primije158 Sandra Brown - U redu, tako ste me doveli ovamo i ja sam pristao pomoći vam da se izvučete iz nevolje. Zašto si cijelo ovo vrijeme tajila smrt svojeg oca? Kojoj je to svrsi poslužilo? Njezin se prkos opet pokolebao. - Ako si vjerovao da je on još uvijek među nama, ako si mislio da bi se svakog trenutka mogao nenajavljeno vratiti, onda... onda... U očima mu se pojavio bljesak razumijevanja. - Onda ti ne bi prijetila opasnost od mene. - Djelovalo je — ustvrdila je. - Do sada, princezo. Njegove su se usne silovito spustile na njezine. Jednom joj je rukom obujmio ramena, a drugom ju je stisnuo oko uskog struka, te je podigao i stisnuo uza svoje nago tijelo. Chantal se zaprepastila kad su njezina gola bedra dotaknula njegovu toplu kožu, mekane dlačice i tvrdu muževnost. Drugi nalet iznenađujućih osjeta prostrujao je njezinim tijelom kad joj je uvukao jezik između usana. Njegova su usta imala čist okus, kao da je nedavno oprao zube. Mirisao je na sapun, cigare i uzbuđenu mužkost. Glad za njim, koja je tinjala poput srca vulkana, spontano ju je progutala. Reagirala je onako kako je željela, a ne kako joj je savjest diktirala. Izgladnjelo joj tijelo nije pružilo mogućnost izbora.

Pritisnula je svoj jezik o njegov. Scout se iznenadio. Povukao se. Čekao je. Potom je, izustivši zvuk čežnje, ponovno stopio usta s njezinima. Obujmila ga je oko struka i prstima prešla po

Temperatura raste

159 mu se držale za kožu, vlažeći joj vrhove prstiju dok su gnječili podatno meso njegove stražnjice. Strastveno, divlje, počeo joj je ljubiti vrat, a čekinje njegove brade lagano su je greble. Tako je izvila vrat da joj je kosa gotovo dotaknula stražnju stranu koljena. Milovala je njegova naga bedra. Podigao je glavu i zagledao se u nju. Prednji dio njezine košulje bio je mokar. Tkanina se priljubila uz dojke. Položio je ruke na njezine ključne kosti, a zatim ih p^onfako spustio niz prsa. Prsnima joj je dotaknuo dojke, pretvarajući središta u čvrst^o vrhove. Poljubio je jednu kroz mokru tkaninu, neprestano je milujući jezikom, a potom je nježno gricnuo mekanu oblinu oko nje. Njezino se tijelo refleksno izvilo, podigavši joj bokove uz njegove, stvarajući naelektrizirani kontakt. - Ah, dragi Bože. - Obuhvatio joj je stražnjicu kako bi je držao čvrsto i nepomično uza se. Zagnjurivši rame u udubljenje njezina ramena, hrapavim je glasom šapnuo: - Želim te. Spavaj sa mnom, Chantal. Molim te. Možda da ništa nije rekao... Možda da je nije podsjetio da bi svaka veza među njima bila privremena i isključivo tjelesna... Možda. Ovako je postala napeta i nepristupačna kad joj je dlanovima obujmio lice i polako i nježno joj poljubio usta. Osjetivši da ona više ne sudjeluje, podigao je glavu i upitno je pogledao. — Ne mogu - tiho je uzviknula, a glas joj se kidao 160 Sandra Brown Prije nego ju je uspio zaustaviti i nagovoriti, a oboje je lako mogao učiniti, potrčala je kraj njega i izjurila kroz stražnja vrata. Požurio je za njom, ali se naglo zaustavio kad su se tamne sjenke odvojile od grmlja. Oštar vrh koplja zaustavio se uz njegov pupak. - Koji vrag! Chantal se zaustavila u svojoj bezglavoj jurnjavi prema plaži. Okrenula se i prestravljeno udahнула. - O, ne! André i još nekoliko mladih muškaraca iz sela okružili su Scouta. Svi su bili naoružani kopljima i noževima. Njihova su lica bila napeta, držanje opasno. - Opozovi svoje pse čuvare, Chantal - promuklo je izustio. Obratila se prijetećem krugu muškaraca. Jedan po jedan, odmaknuli su se od njega i spremili svoje oružje. André se posljednji povukao. Učinio je to krajnje nevoljko. - Pratili smo ga ovamo - obavijestio je Chantal. - Poslala si ih za mnom? — Scoutovo je lice prije nekoliko trenutaka bilo rumeno od strasti. Sad je probli-jedjelo od bijesa. - Nisam znala gdje si - defenzivno je rekla. - Mislila sam

da si u nekakvoj opasnosti. - Vraga si to mislila! - izderao se. - Bojala si se da bih mogao pobjeći prije nego se dovrši tvoj prokleti most. Sto sam trebao učiniti, da sam imao malo zdravog razuma. - Uperio je prst u nju. - Sada te ne bih

Temperatura raste

161 zauvijek moram ovdje ostati. Srećom, niti jedno od toga nije točno. Rekavši to, odgurnuo je mladog čovjeka koji mu je stajao na putu i bijesno ušao u kuću, pustivši da vrata tresnu za njim. t 162 Sandra Brown 11. poglavlje «S Erupcija vulkana Voix de Tonnerre idućeg je jutra probudila Chantai. Atmosfera je bila nepomična, vruća i vlažna. Eksplozivna. Nelagodno se pitala je li to najava ostatka dana. Ustala je, umila se i odjenula. Bila je sama u kući. Scout nije bio u kuhinji, gdje ga se obično moglo naći u ovo doba dana kako ispija šalicu za šalicom jake crne kave. Kad se prethodne večeri vratila s plivanja, nije ga bilo. Očito se cijelu noć nije vratio. Pojela je doručak od voća i kave, a potom je izišla. Sunce se upravo dizalo iznad planinskih vrhova, ali je čula udarce pijuka o metal. Čak je i ovako rano ujutro selo bilo neprirodno tiho dok je njime prolazila na putu prema gradilištu. Zaustavila se na vrhu klisure i ugledala Scouta daleko dolje. Na njegovoj se maslinastoj majici već vidjela tamna traka znoja na prsima. Na fakultetu je pohađala dovoljno predavanja iz

Temperatura raste

163 ambicioznog čovjeka, takvog koji sve mora činiti savršeno. Gurao je sebe do krajnjih granica, kao i sada. Prije nego se netko iz sela pojavio na poslu, on je već naporno radio, preuzimajući odgovornost na sebe. Nije ni čudo da ga iritira usporeni tempo života na otoku. Zastao je kako bi rupčićem obrisao lice. Tada ju je opazio. Njegov je izraz lica bio neprijateljski. Lecnula se kao da ju je nešto zaboljele. Premda mu nije mogla zamferiti takvo držanje nakon sinoćnjih događaja. Takvo bi q(abijanje bilo uvreda za ego svakog muškarca. Imala je pravo reći ne, naravno. Ipak, nije to rado učirffla. Mnogo bi više voljela da je Scout promatra s izrazom žudnje, kao ranije, kao - Mademoiselle? Kad je začula tu riječ, Chantal se trgnula kao da je nešto skrivila, te se okrenula. Iza nje su se okupili članovi seoskog vijeća. Njihovo je držanje bilo ozbiljno. Malo je tko bio voljan izravno susresti njezin pogled. - Sto je? - Osjećala je da su joj došli reći nešto izrazito važno, ali ipak nije bila spremna na ono što je čula. Kad su joj rekli ono što su željeli, činilo joj se da je dobila fizički udarac. - Jeste li sigurni? Svi su mračno kimnuli. - Hej, što se događa? - Scout je prešao posljednjih nekoliko stuba, prije samo nekoliko dana zabetoniranih na strmim stijenama gudure. Nakon što se popeo, bio je zadihan. - Gdje su svi? Chantal je zurila u njega, proučavajući mu oči, želeći ondje vidjeti iskrenost, poštenje i čvrsti moralni kodeks. 164 Sandra Brown - Što? Nemoj mi reći da će uzeti još jedan slobodan dan? - Neće doći raditi danas, ni sutra, više uopće neće doći. Prebacio je težinu s lijeve noge. Nekoliko je sekunda zurio u nju, a zatim je zbunjeno pogledao skupinu starijih muškaraca. — Hoće li mi netko reći koji se vrag događa? Ovo bismo mogli završiti za nekoliko dana kad bi svi uložili malo truda. U čemu je problem? Chantal ga je jedina razumjela. Ona je morala objasniti što se događa. - U tebi, gospodine Ritland. U tebi je problem. - U meni? — uskliknuo je, raširivši šaku na znojnim prsima. - Dao sam sve od sebe kako bih udovoljio njima i njihovim običajima. Jučer sam im dao slobodan dan. Ja- Ti si zaveo jednu od seoskih djevojaka i ukrao joj djevi članstvo. Riječi su padale oko njih poput kamenja. Scout je s nevjericom blenuo u Chantal. Zatim se uspio nasmiješiti. - Ovo je šala, zar ne? - Izgledaju li oni kao da se šale? - Opasno blizu

suza, ljutito je mahnula rukom prema članovima seoskog vijeća. -
Podlo i sebično zavođenje ne smatraju smiješnim, gospodine
Ritland. - Ni ja ne smatram smiješnim lažno optuživanje -odbrusio je.
- Dakle, niječeš? - Itekako! Kad je navodno došlo do tog zavođenja?

Temperatura raste

165 stezanje. Jedva je imala dovoljno zraka da bi govorila, ali je silom istiskivala riječi. Posve se jasno sjećala njegova sinoćnjeg ljutitog govora prije nego je otišao. - Odbila sam spavati s tobom, pa si potražio Margot i zaveo je. Osjećaš li se sad bolje? Je li tvoja požuda zadovoljena? - Bez obzira na to kakvu požudu osjećam, ti si je razbudila, princezo. Između usana joj je protiv njezine volje pobjegao jecanje, - Ponudila sam ti sebe u zamjenu za gradnju mo3*a. Nisi li me jednostavno mogao podsjetiti na to i ostaviti Margot na miru? Scout je stisnuo šake. - Ona je tek dijete, za Boga miloga. - Bila je do sinoć. - Nisam čak bio ni nasamo s njom. - Misliš da je zgodna. - Jest! Morao bih biti slijep da to ne vidim. Ali to je daleko od toga da je prisilim na seks. - Ona kaže drukčije. - Onda laže. - Ne bi lagala. - Pa, ne bih ni ja! Jedini dokazani lažljivac ovdje si ti! Izdaja što ju je osjećala bila je tako bolna da gotovo nije ni opazila uvredu. Željela je čuti njegovo žestoko pobijanje optužbe, ali jedino ako je to istina. Zašto bi Margot lagala? To je pitanje postavila Scoutu. - Ne znam, ali laže. - Sinoć si rekao 166 Sandra Brown zrak. - Priznajem, bio sam bijesan. Iskalio sam se i rekao nešto što vjerojatno nisam trebao, ali noć sam proveo na plaži. Sam. Vjeruj mi, Chantal. - Nije važno što ja vjerujem. Njihovo je mišljenje važno. - Meni ne. Nekoliko je dugih trenutaka zurila u njegovo lice, očajnički mu želeći vjerovati. Oči su mu bile mirne, bez ikakva znaka neiskrenosti. Njezini su instinkti po pitanju ljudi rijetko kad bili pogrešni. On ima svojih mana, ali nije vjerovala da je zavođenje tinejdžerica jedna od njih. Na koncu se okrenula i obratila vijeću, rekavši im da Scout niječe Margotine optužbe. Nešto su gundali među sobom, povremeno ga sumnjičavo pogledavajući. - Sto govore? - Ono je Margotin otac. - Pokazala je muškarca koji se najupornije prepirao. - Kaže da su on i njezina majka jutros našli Margot kako plače. Kad su je naveli da im kaže u čemu je problem, rekla je da se srami jer je svoje djevičanstvo poklonila Amerikancu, tebi. Pokušavaju odlučiti što bi bilo prikladna provjera tvoje iskrenosti. - Provjera? Kakva vrsta provjere? Ja Podigla je ruku kako bi zaustavila njegove proteste i slušala dok joj je vijećnik, očito imenovan glasnogovornikom, iznosio njihovu odluku. Chantal ga je saslušala, a potom sagnula glavu kao

da se slaže s njihovom odlukom. - Dakle? - upita Scout. - Govore li o smanjivanju

Temperatura raste

167 Okrenula se prema njemu i uspravila se do svoje pune visine. - Ne, razgovaraju o tome da te pošalju vulkanu. - Ovo je šašavo] - Scout je bijesno udario po golemu listu paprati samo zato što se u pogrešnom trenutku našao na pogrešnomu mjestu - njemu na putu. - Ne mogu vjerovati da moju sudbinu određuje hrpa vračeva s kfcom oko bokova. zamahnuo je na kukca koji je zujao blizu njegova lica. - Kad se vratim u Sjedinjene Države, svoju ću priču prodati nekom holivudskom producentu. No, kad bolje promislim, nitko je ne bi kupio jer je previše nevjerojatna. - Brbljanje ti samo oduzima snagu. Zašto ne štediš dah? Ljutito se okrenuo prema Chantai na raslinjem obrasloj stazi što je vodila uzbrdo. - Znaš da je ovo gomila besmislica, zar ne? Traćenje vremena i energije. Zašto si im dopustila da te na to nagovore? - Iz istog razloga iz kojeg sam učinila sve ostalo. Radi mosta. Ne možeš ga sam dovršiti. Ljudi neće raditi za tebe prije nego dokažeš da si dostojan njihova povjerenja i prije nego te Voix de Tonnerre blagoslovi. Gundao je svoje mišljenje o misiji. U početku su mu se divili i štovali ga kao čovjeka kojeg su poslali bogovi. Margotina je optužba dovela u sumnju njegove božanske osobine. Vijeće je odlučilo da se mora popeti na Voix de Tonnerre i ondje ostaviti dar. Postigne li to bez 168 Sandra Brown da je njegova nazočnost u selu doista božanski nadahnutu. Ljutito ju je pogledao. - Koliko ja znam, ti si sama mogla smisliti te optužbe protiv mene kako bi mogla poći na vulkan i izbliza snimiti svoje proklete fotografije. - Pokazao je tešku torbu za fotoaparatus što ju je nosila preko ramena. - Netko je morao poći s tobom kako bi bili sigurni da darove nisi ostavio bilo gdje. Slučajno ja najbolje poznajem vulkan, osim mojeg oca. - Udobnije je namjestila remen torbe na ramenu. — Ne tratiš samo svoju energiju, već i moje vrijeme, gospodine Ritland. Nastavimo, molim lijepo. Poslušao ju je, psujući ispod glasa. Satima su hodali kroz gustu džunglu u podnožju prije nego su se počeli penjati na planinu najbližu krateru vulkana Voix de Tonnerre. Od težine fotoaparata i ostale opreme Chantai su počeli boljeti mišići vrata, ramena i leđa. Scout je nosio njihovu hranu i piće, kao i naprtnjaču punu sitnica što ih je svaki stanovnik sela želio prinijeti kao žrtvu vulkanu. Teret je počeo uzimati svoj danak. Nesvjesno je

štedio lijevu nogu. Često su se zaustavljali kako bi pili vodu, ali su je znojem gubili gotovo jednako brzo. Na koncu je džungla ostala iza njih. Teren je postao kamenitiji i strmiji, s malo vegetacije. Više se osjećao povjetarac, ali je zrak postupno postajao rjeđi i topliji. Kad se činilo da na vidiku nema nikakvog olakšanja, stigli su do klisure što se uzdizala s platoa. Niz klisuru

Temperatura raste

169 izula čizme i naglavce skočila u vodu. Scout je učinio isto. Izronili su i izišli iz vode. Chantal je sjela na kamen i pila iz svoje pljoske. Ocijedila je vodu iz svoje duge pletenice i vratila slamnati šešir na glavu kako bi joj zaštitio lice. Opazila je da je Scout pomno promatra. - Očev? - Sto? — Tada je shvatila da govori o slamnatom šeširu i kirflnula. - Da. Znala sam da nikad ne bih mogla biti poptjt njega - rekla je uz čeznutljiv osmijeh - pa sam odlučila barem nositi njegov šešir. -'Zaključio sam da je tako nešto. I sve ono pisanje kojim se svake večeri baviš? - Posljednje poglavlje priručnika na kojem je radio. - Dovršavaš ga umjesto njega. Nije vidjela razlog za laganje. - Zato sam željela promijeniti datum njegove smrti. Izdavači ne moraju znati da nije sam prikupio i zabilježio sve podatke. - Neće ti pripasti zasluge za to. - Ne želim ih - odgovorila je, iznenadivši se da mu je palo na pamet da bi joj to moglo biti važno. - Bez obzira na sva predavanja što sam ih slušala, čak i na fakultetu, moj je otac bio najbolji učitelj kojeg sam ikad imala. Duša vulkana bila je u njemu. Osjećao ju je kao otkucaje srca u svojim prsima. Intimno ju je poznao. Jedino za što mi pripadaju zasluge je činjenica da sam bila njegov najbolji učenik. Scout ju je nastavio promatrati, napeta pogleda. -Nikad nisam ni taknuo onu djevojku, Chantal. Valjda 170 Sandra Brown Sumnjičavo je nabrala čelo. - U tvom stanju - U mojem stanju, mogao sam spavati sa stotinu žena, ali to ničemu ne bi koristilo. Postoji samo jedna žena koju želim. Ti. Osjetila je leptiriće u trbuhu; naglo je udahнула. Željela je zanemariti taj nalet ushićenja, ali bio je previše jak. Razočarala ju je pomisao da bi mogao kompromitirati mladu djevojku, ali ljubomora je bila glavni razlog njezine reakcije na navodni zločin. Nije mogla podnijeti pomisao da bi on žudio za drugom ženom. Izluđivalo ju je zamišljanje njega kako vodi ljubav s nekom drugom. Šokirao ju je taj sebični, ali veoma ljudski stav. Koliko su zapravo duboki njezini osjećaji prema Scoutu? Nije joj se sviđao odgovor što se oblikovao u njezinu umu, te ga zasad nije željela prihvatiti. - Bolje da pođemo. - Vezala je vezice na svojim čizmama i pripremila se za polazak. Kad je podigla torbu fotoaparata na rame, Scout ju je uzeo od nje. - Dopusti da ja to nosim. - Preteška je. - Zato je ja trebam nositi. -

Raspodijelio je težinu stvari na oba ramena. - Evo. Sad sam u ravnoteži. Koliko još imamo? - Kilometar i pol, možda više. Odavde dalje teren je veoma krševit. - Više nego dosad? - Bojim se da jest. Gotovo ravno gore. - Vodi - umorno je rekao. — Bit ću odmah iza tebe. Nije postojala staza. Spotali su se po kamenitom tlu

Temperatura raste

171 Tonnerre, te će tako imati izvrstan vidik. Bilo je vruće; sam zrak što su ga udisali pekao im je pluća. Ipak, penjanje je bilo uzbudljivo. Chantalin se puls ubrzao, ali ne samo od fizičkog napora. Jurio je od uzbuđenja, što se uvijek događalo kad bi se ovako približila vulkanu. Pogledavši Scouta preko ramena, vidjela je da dijeli njezine osjećaje. Sa strahopoštovanjem i čuđenjem zurio je u tu moćnu silu prirfde koja kao da je imala vlastitu osobnost. rj^gao je vatru. Lava je stvarala crvene potočiće što su puzali niz padine stošca. Zrak je grmio od svakog vatrenog podrigivanja. Tlo je podrhtavalo pod njima. - Bože svemogući - zadržano će Scout - veličanstveno je, nije li? - Obožavam ga. - Samo pomisli, ono što izbacuje iz sebe bit će ovdje i za milijun godina. Svjedoci smo rođenja. Chantal je bila oduševljena Scoutovom pronicavošću dok je stajala na klisuri, a njezina se silueta ocrtavala na crvenom nebu. Vrući joj je vjetar priljubio odjeću uz tijelo. Skinula je očev šešir i rasplela pletenicu, puštajući da kosa divlje mlatara oko nje. Crveni je sjaj njezinu kožu pretvorio u ulaštenu broncu. Mogla je biti glavna svećenica koja odaje počast svojem poganskom božanstvu. Scout joj je prišao. - Hvala ti što ovo dijeliš sa mnom. Pogledala ga je. Zurili su jedno u drugo sve dok se zemlja nije zatresla od snažne erupcije. Kamenje se odlomilo i poletjelo preko klisure ispod njih. 172 Sandra Brown Chantai se nasmiješila kad je na Scoutovu licu opazila tjeskobu. - Ako nisi zaveo Margot, ne moraš se bojati vulkana Voix de Tonnerre. - Nedužan sam, ali osjećat ću se mnogo bolje nakon što ostavimo ovu vreću otpadaka, snimimo fotografije i odemo odavde. Budući da su oboje osjećali tjeskobu, nastojali su humorom ublažiti svoj strah. - Mislim da tvoje držanje nije dovoljno pokajničko, gospodine Ritland - zadirkivala ga je. - Meni je ovo novo, znaš. Sto bih trebao učiniti, pljunuti u dlanove i triput se okrenuti dok ponavljam nešto o tome da ću odsad biti dobar momak? - Ismijavaš nas, našu kulturu. - Njihovu kulturu. Ti ne vjeruješ u ovaj hokus-pokus nimalo više nego ja. Samo se pretvaraš da vjeruješ kako bi mene živcirala. - Izvadio je stvari iz naprtnjače i počeo ih razbacivati naokolo. — Dok ja ovo radim, pozabavi se tim fotografijama, može? Veoma poštujem Voix de Tonnerre, ali nisam siguran što on misli o nama. Postavila je

tronožac i pričvrstila fotoaparata. Metodički je počela snimati, a svaka je fotografija bila veličanstvenija od prethodne. Ispucala je jedan film, zatim drugi. Sunce je zašlo i nebo se smračilo, premda se to slabo vidjelo jer je Voix de Tonnerre sve obavio ružičastim sjajem. - Vrijeme je da pođemo, ne misliš li? — oprezno je pitao Scout.

Temperatura raste

173 do još jedne ovako jake erupcije. - Glas joj je bio tužan. Scout je vješto spremio njezin fotoaparati i opremu dok je ona promatrala eksplozije vrha planine s mješavinom poštovanja i žaljenja. Dotaknuo joj je lakat, a potom joj stavio prste na obraz i palcem obrisao suzu. - Chantai? Princezo? Znam da ne bi željela otići. Zao mi je što te moram na to prisiljavati. Ali moramo sići niz ovu strminu prije nego se jdS više smrači. u revoir — šapnula je. Zatim se okrenula i stavila ruku u Scoutovu. Budući da je sad nosio manje tereta i gravitacija je bila na njihovoj strani, brže su napredovali nizbrdo nego ranije uzbrdo. Chantai je znala da ga noga sigurno boli, ali je odlučno stisnuo čeljust. Činilo se da mu je više stalo do njezine sigurnosti nego do svoje. Nekoliko je puta izgubila oslonac, pa bi bila kliznula niz strminu da on svojim tijelom nije spriječio njezin pad. - Vulkanu je jasno da su oni darovi od nas, zar ne? - pitao je, zabrinuto pogledavši preko ramena kad je Voix de Tonnerre prema noćnom nebu izbacio gejzir vatre i rastaljenog kamenja. Erupcije su brzo slijedile jedna drugu, a među njima je bilo sve manje vremena. - Ne bojim se. A ti? - Dovraga, ne - odlučno je ustvrdio. Oboje su se nasmijali i brže nastavili silaziti niz planinu, više se ne pretvarajući da nije riječ o nastojanju spašavanja njihovih života. Vulkanske su erupcije postajale sve žešće. Pepeo i užareni kamenčići padali su oko 174 Sandra Brown - Brzo, u vodu! - viknuo je Scout kad su stigli do jezerca u kojem su se ranije osvježili. - Čekaj. Ovo je fantastično. - Brzo je izvadila fotoaparati iz torbe i počela velikom brzinom snimati. - O, pogledaj ovo! - Chantai. - Kad bi barem otac mogao vidjeti - Chantai! Istrgnuo joj je fotoaparati iz ruku, bacio ga na tlo i skočio u vodu, povukavši je za sobom. Zaronili su ispod površine. Scout je prvi stigao do dna i odbio se kako bi izbili na površinu. Kad su se njihove glave pojavile iznad vode, Voix de Tonnerre je bio usred eksplozije. Ništa do tog trenutka nije se moglo mjeriti s time. Vatra je padala poput kiše. Užareni komadići padali su u vodu oko njih, cvrčali i gasili se. Mogli su jedino zuriti u to čudo, a zadivljenost je nadjačala strah. Scout je to usporedio s rođenjem. Bilo je jednako uzbudljivo, bolno, predivno. Činilo se da traje cijelu vječnost. A tada je prestalo. Iznenadna je tišina bila zaglušujuća. Duge su minute

ostali u vodi do brade. Na koncu ju je Scout uzeo za ruku i poveo iz jezerca. Sad su iz vulkana izlazili samo bijeli oblačići dima. Doimao se dobroćudno. Chantai se od iscrpljenosti spustila na koljena. Scout je sjeo kraj nje. Činilo se da nije prikladno govoriti, pa ništa nisu rekli. Potom je Scout legao na tlo i povukao je k sebi. Zaštitnički je svojim tijelom obavio njezino. Iznad, njih svježi je povjetarac nosio oblake pepela

Temperatura raste

175 r, 72. poglavlje Chantal se probudila i izvukla iz Scoutova zagrljaja. Ili bolje rečeno, pokušala je. Uhvatio joj je ruke kad je sjela. Otvorio je oči. Držeći je, zagledao se u njezino lice. Dotaknuo joj je kosu, obraz. Njegov je izraz lica bio upitan, i rječit. Je li ju pitao kakav je bio osjećaj cijelu noć spavati kraj njega? Može li u njezinom pogledu pročitati da jest? Željela se sagnuti i spustiti mu nježan, sladak poljubac za dobro jutro na usne. Međutim, kad bi to učinila, ne bi se željela zaustaviti na tome, a znala je da bi morala. Ako bude još sekundu ležala kraj Scouta, nikad se neće željeti maknuti od njega. Oslanjajući se na rezerve samodiscipline kojima bi se i redovnik ponosio, izvukla je ruke iz njegova stiska i ustala. Pregledala je svoj fotoaparat i otkrila da prethodne večeri nije pretrpio ozbiljniju štetu. Filmovi su bili netaknuti u svojim spremnicima. 176 Sandra Brown Zglobovi su mu se ukočili od spavanja u mokroj odjeći. Očito ga je ponovno boljela ranjena lijeva noga. Opazila je da je nesvjesno trlja kad se sagnuo da njihove pljoske napuni vodom iz jezerca. - Nemaš svoj šešir - primijetio je kad su otišli odande. - Izgubila sam ga sinoć, dok smo trčali niz planinu. - Trebala si mi reći. Zao mi je. - Meni nije. Otac bi volio da se nalazi negdje u podnožju vulkana Voix de Tonnerre. Malo su govorili, ali su začudo komunicirali bolje nego ikad. Također su bili naglašeno svjesni jedno drugoga. Nebrojeno su puta istodobno stali i samo zurili jedno drugome u oči, kao da ih je njihovo sveobuhvatno zanimanje činilo nepomičnima. Dijelili su nešto jedinstveno, a to kao da je stvorilo vezu koja ih je povezivala na neki nepovratni način. Ili je možda taj novi osjećaj bliskosti proizišao iz činjenice da su proveli noć grijući jedno drugo. Dogodilo se nešto značajno. Bilo je više od seksualnog, te graničilo s duhovnim. Osjećali su tu promjenu; samo je nisu mogli definirati. Činilo se da su zasad oboje zadovoljni uživanjem u tome, bez objašnjenja. Njihov je dolazak u selo najavljen. Bubnjevi su počeli bubnjati mnogo prije nego su stigli do gudure. Čim su se pojavili iz raslinja, začulo se klicanje mnoštva okupljenog na drugoj strani. Chantai se nasmiješila Scoutu. - Čini se da si postao junak dana.

Temperatura raste

177 strani gudure, polako prešli nedovršeni most, te se popeli na drugoj strani. Kad su stigli do polovice uspona, susreli su ih oni koji nisu imali strpljenja čekati da Scout stigne do vrha. - Sto govore? - pitao je. Johnny se borio s drugom djecom kako bi uhvatio Scoutovu ruku. Dobio je privilegiju hodati uz junaka, a to je činio s golemim ponosom. - ^Sinoćnja je erupcija bila znak da te Voix de Ton^rre podržava. Uvjereni su da nisu pogriješili kad su ti ukazali povjerenje. - »Hvala Bogu. Mrzio bih dinamitom srušiti one stube. - Budalasto se smješkao, uživajući u klicanju. Ljubazno je primio bukete, vijence i druge znakove pažnje što su mu ih svi davali. Ali radosno je mnoštvo odjednom utihnulo. Spremno se razdvojilo dok je prolazila sitna figura. Chantai i Scout su znatiželjno gledali kako se Margot zaustavlja pred njima. Toliko je nisko sagnula glavu da joj od zavjese što ju je činila njezina kosa nisu vidjeli lice. Progovorila je jedva čujnim šaptom. Kad je završila sa svojim dirljivim govorom, Chantal je pogledala Scouta. - Dakle? - Kaže da je lagala o tebi. - Chantal je pročistila grlo od emocija. - Čini se da joj je njezin ljubavnik rekao neka tebe optuži za ono što je on učinio. Bojala se. Voli tog čovjeka i željela je učiniti ono što je od nje tražio. Ali nije mogla živjeti s takvom laži. Sinoć je, bojeći se gnjeva vulkana, svojim roditeljima rekla istinu. 178 Sandra Brown bile pune suosjećanja, ne ljutnje. - Reci joj da prihvaćam njezinu ispriku i spreman sam sve to zaboraviti. - Nije to tako jednostavno, Scoute. - Zašto ne? - Moraju biti kažnjeni. Doimao se zabrinutim. - Sto će se s njom dogoditi? - Vijeće je zaključilo da je njezina kazna sramota što je mora trpjeti. - Sto će biti s momkom? - Ti moraš odrediti njegovu kaznu, budući da je on bio začetnik zločina protiv tebe. - O kome je riječ? Chantai je to pitanje postavila Margot. Suze su ispunile djevojčine oči. Drhtavim je usnama promrmljala: - André. Tek što je ime izgovoreno, uslijedilo je još jedno komešanje na rubu mnoštva. Pomicalo se prema njima dok Andréa nisu gurnuli naprijed kako bi stajao pred čovjekom kojeg je lažno optužio. Treba priznati da je stajao ponosno, ratoborno uzdignuvši bradu. Ruke su mu bile vezane sprijeda, ali je prkosno gledao Scouta. - Sto ćeš mu učiniti? Scout je razmjenjivao neprijateljske poglede s Andréom, ali kad mu je Chantal postavila pitanje,

pogledao ju je sa strepnjom. Ponovila je pitanje. - Ti si bio žrtva njegove prijevare. Ti moraš odlučiti kakva će biti kazna, i provesti je. Scout je prošao prstima kroz kosu. — Da sam želio biti sudac, upisao bih pravo. Zar se ne možemo jedno

Temperatura raste

179 - Ne - odlučno je rekla i odmahнула glavom. - Oni očekuju da ga kazniš. On očekuje kaznu. Bit će gore za njega ako to ne učiniš. Više bi volio da ga ubiješ nego da izgubi obraz. André je šutio, ali se u njegovim očima vidjelo da se slaže sa Chantal. - U redu - mrko će Scout. - Neka mi netko doda nož. Chantal se iznenađeno trgnula, ali je zatraženi nož preftio iz ruke u ruku dok nije stigao do nje. Spustila ga j^na dlan njegove ruke. — Sjeti se, ti si me uvalila u ovo - rekao je ispod glasa? a potom se okrenuo svojem protivniku. Vrh noža prislonio je uz Andréov trbuh, onako kako je André prije dvije večeri učinio njemu. — Tvoja kazna za oduzimanje Margotina djevičanstva je ta da je oženiš i podariš joj mnogo djece. André se nije ni pomaknuo kad mu je Scout pritisnuo nož na trbuh, ali sad se lecnuo. Trepnuo je i nesigurno pogledao Chantal, kao da nije bio siguran je li ga dobro čuo. Stanovnici sela tražili su od nje da im prevede. Kad je to učinila, glasno su reagirali. Margot je naglo podigla glavu. Odmah se prestala moliti; krunica joj je visjela sa sada nepomičnih ruku. - Pitaj je voli li ga - Scout je rekao Chantal. Postavila je pitanje djevojci. Suze su joj klizile niz obraze dok je bez daha slušala. - Oui, oui — iskreno je odgovorila, kimajući glavom. Još je nešto rekla. 180 Sandra Brown s njim da ga ne voli. Ali s obzirom na to koliko ga voli, pokazivanje toga vrijedi svaku cijenu. Čak i sramotu. Čak i smrt. Scoutova se pozornost nekoliko sekunda zadržala na Chantalinim suznim plavim očima, a potom se vratila Andréu. - Čuo si je. Voli te. Oženi je. Podari joj djecu. - Prišao je bliže čovjeku, vrhom noža gurnuvši njegov trbuh, gotovo mu probivši kožu. - Ako je ikad budeš zlostavljao ili je čak činio nesretnom, vratit ću se i pretvoriti te u veoma nesretnog eunuha. - Samo se malo odmaknuvši, pitao je: - Prihvaćaš li tu kaznu? André je kimnuo, doimajući se potresenim. - Dobro. - Hitrim pokretom zbog kojeg je cijelo mnoštvo zapanjeno udahnuo, Scout je presjekao konopac kojim su bile vezane Andréove ruke. Zatim je bacio nož u zrak, uhvatio ga za vrh oštrice i pružio koštani držak Andréu, a on ga je smučeno prihvatio. -Sad kad je to riješeno, vratimo se na posao i dovršimo taj prokleti most. - Jedu ti iz ruke. Posve si ih osvojio kad si Andréu pružio nož i zatim mu okrenuo leđa. Prije toga su ti se divili. Sad te obožavaju. Chantal

i Scout su zajedno sjedili na prostirci od isprepletene trave, koja je jednako tako mogla biti i prijestolje. Proslava u čast dovršenja mosta počela je u suton. Otad su stanovnici sela donosili darove Scoutu. Još dok je Chantal govorila, nasmijana mlada djevojka

Temperatura raste

181 u oba obraza, a potom pobjegla na sigurno, među svoje prijateljice čiji je izazov prihvatila. - Imao sam sreće - kratko je rekao, odgovarajući na Chantalino točno opažanje. — Čini se da kazna što sam je izrekao djeluje. - Glavom je pokazao prema mladen-cima, koji su se s ljubavlju mazili dok su ih Margotini roditelji s odobravanjem promatrali. - Valjda se André konačno pomirio s činjenicom da ne može imati tebe, pa jfjizeo drugu po redu. Chantal je izbjegavala tu osjetljivu temu. - Margot će biti odana žena. André je već uči engleski, što meni govori da je veoma voli, ali i da je smatra sebi ravnom. - Pogledala je Scouta. - Kralj Solomon ne bi mogao mudrije presuditi. - Ti znaš za kralja Solomona? Namrštila se na njegovo zadirkivanje. - Nisam nevjernica. - Katkad se pitam. - Glas mu je postao blag i tih. - Sjećam se kako si izgledala dok si stajala kraj vulkana koji je eksplodirao. Ja sam premro od straha, ali ti si uživala u bijesu vulkana. - Bilo je veličanstveno - jednostavno je rekla. Potom je vratila razgovor na njega i dodala: - Muškarci u selu poštuju tvoju hrabrost. Žene su slabe na tvoju privlačnost. Sve su zaljubljene u tebe. - Sve? Za njihovu je zabavu skupina mladih muškaraca izvodila obredni ples. Noževi su zveckali, čelik uz čelik. Koplja su se vrtjela kao da je riječ o bezopasnim pali182 Sandra Brown bacajući ih tako da su se vrtjele visoko u zraku i hvatajući ih prije nego su dotaknule tlo. Vještina i darovitost plesača uglavnom su prošle nezapaženo. Chantai i Scout imali su oči isključivo jedno za drugo. Otkako su se vratili s vulkana, privlačnost među njima bila je snažna poput plime, i jednako neprekidna. Voljela ga je i napokon je to sebi mogla priznati. Voljela je njegovu odlučnost da dovrši most. Radio je naporno i marljivo, nikad se ne zadovoljavajući samo osrednjim rezultatima. Sve je moralo biti savršeno. Bio je strog nadzornik, ali od svojih radnika nije tražio ništa što i sam ne bi učinio. Prema svim se ljudima pošteno odnosio. Nije kritizirao pogreške ili lijenost, već je hvalio inicijativu i posebno dobro obavljene zadatke. On je častan i suosjećajan muškarac, što je dokazao načinom na koji je riješio problem Andréa i Margot. Strastveno ga je voljela. Ali on će je napustiti, a ona nije znala kako će to podnijeti. - Bolje da još malo popiješ. - Osjećala je potrebu prekinuti opčinjenost zbog koje su

pretjerano dugo zurili jedno u drugo. - Ne budeš li uživao u zabavi, povrijedit ćeš njihove osjećaje. - Ako još budem popio, ja neću imati nikakvih osjećaja. Moji su udovi već sada gotovo obamrli. - Unatoč tomu prinio je ljusku kokosa svojim usnama i popio alkoholno piće, za koje je sad znao da nije onako bezazleno kako se po okusu čini. - Mojsieuri — Prišla mu je cijela obitelj i pred njega

Temperatura raste

183 - Merci. Chantal se smijala Scoutovoj očitoj nelagodi dok su se muškarac, njegova žena i djeca povlačili. — Još uvijek te smućuje obraćanje ženi nagih grudi. - Previše sam Amerikanac, valjda. - Kako si dobio ime? - Izabrala je zrelu papaju iz košare i počela je guliti. - Scout? - Dječaćki se nasmiješio. - Kad sam bio dije*, nisam se želio igrati doseljenika. Nisam želio biti jedatj'od pionira koji idu na Zapad kako bi se bavili poljoprivredom, shvaćaš? Želio sam biti opasan momak mutne prošlosti. Zato sam se uvijek želio igrati izvidnika*. Djeca u susjedstvu počela su me tako zvati, pa je nadimak ostao. - Slegnuo je ramenima. - Osim toga, mnogo je bolje nego Winston Randolph, što je moje pravo ime. - Ne! - uzviknula je i zagrizla sočno voće. - Da. Grozno ime što ga je dvoje odraslih ljudi nametnulo nedužnoj bebi, nije li? - Kakva je tvoja obitelj? - pitala je i nastavila guliti papaju. - Ja sam jedini ostao. Oba su moja roditelja pokojna. - Oh. - Sva si se zaprljala time. Ispružio je ruku i obrisao joj sok papaje s brade, a zatim ga je polizao sa svojih prstiju. Na usnama je još uvijek imala soka. Nekoliko ga je sekunda proučavao, a zatim se nagnuo naprijed i polizao ga, lagano joj jezikom prelazeći po usnama. Njezine su se usne rastvorile, ali se odmaknula. 184 Sandra Brown Zastenjao je njezino ime u dugom, čeznutljivom uzdahu. Pogledom je proučavao njezino lice, dotaknuvši svaku njegovu crtu. - Tako si nevjerojatno lijepa. - Propuštaš ples. A izvode ga u tvoju čast. - Jedva ju je čuo uz buku bubnjeva i rukom izrađenih flauta. - Ne moram ga vidjeti. Osjećam ritam. U glavi. U srcu. U - S mukom je progutao slinu i čvrsto zatvorio oči. - Tako sam te silno želio. Ne znaš kakvu sam agoniju proživljavao dok sam iz noći u noć ležao pod istim krovom s tobom, a nisam te osjećao uza se kao ondje gore na planini. - Scoute - Nemoj me prekidati. Saslušaj me. Nešto se važno dogodilo one noći kad smo zajedno spavali ispod vulkana Voix de Tonnerre. - Bespomoćno je raširio ruke. - Ne znam točno o čemu je riječ, ali do te sam noći mislio da me zaveo sveopći ugođaj ovdje i da si ti samo dio toga. Ali nije tako, Chantai. Riječ je o tebi. Dajem ti riječ da je Glazba je naglo utihnula. Svi su se umirili. Ples je završio. Scout je na trenutak skrenuo pogled sa Chantai. Vidio je da je raščišćena sredina obrednoga kruga. Na drugoj je

strani bilo nekakvog kretanja, ali još se ništa nije događalo. Kad se okrenuo kako bi nešto o tome rekao Chantai, ona više nije sjedila kraj njega. Nemoguće. Nije osjetio da se pomaknula. Nije čak osjetio ni pomicanje zraka. Okretao je glavu na ovu i onu stranu, pogledom je tražio po mirnim ljudima, ali kao da je isparila.

Temperatura raste

185 r 13. poglavlje - Gdje, dovraga - ? Bubnjevi su se ponovno začuli, ali ritam je bio mnogo sporiji. Scout nije želio gledati još jedan ples. Želio je naći Chantal i završiti njihov razgovor. Ali ova se proslava održava u njegovu čast. Bilo bi neodgojeno uvrijediti ljubazne domaćine. Stoga je nevoljko vratio svoju pozornost na sredinu kruga, gdje su se dva reda mladih žena kretala prema njemu. Njihove su se travnate suknje vrtjele oko golih nogu. Bokovi su im se kretali hipnotičkom preciznošću i gracioznošću. Kao i ranije, ples je bio senzualan i zavodnički, ali ne prostački. Kad su stigle do njega, redovi su se razdvojili, a plesačice su se odmaknule lijevo i desno. Uživao je u skladu, spektaklu, sve dok nisu ostale samo posljednje dvije plesačice u redu. Jedna se odmaknula, slijedeći ostale. Jedna je ostala. 186 Sandra Brown Srce mu je poskočilo u prsima. Opčinio ga je otvoren poziv u tim očima. Skinula je gornji dio bikinija što ga je nosila. Dojke su joj bile nage i blistave, ovlaš pokrivena girlandom od cvijeća. Treperava svjetlost baklji činila je njezinu kožu svjetlucavom. Kosa joj je vijorila oko tijela dok nije zabacila glavu. Tada se vrtjela i njihala iza nje. U skladu s hipnotičkim ritmom bubnjeva, podigla je ruke iznad glave. Bile su glatke i graciozne, a šakama je izvodila izražajne pokrete. Divio se njezinoj gracioznosti i vještini, ali je bio apsolutno opčinjen njezinom zavo-dljivošću. Pogled mu je privukao gladak, podatan trbuh i vijugavi pokreti što ih je činio. Suknja od trave lelujala je po njezinim bedrima, omogućujući mu kratkotrajne poglede na glatku kožu od čega su mu se usta ispunila slinom. U glavi je osjećao bubnjanje. Bilo je glasnije od vulkanske erupcije, snažnije od djelovanja alkohola. Krv mu je uzavrela i širila toplinu njegovim tijelom. Koncentrirala se u njegovim preponama sve dok nije zastenjao od predivnog pritiska. Ispruživši prste prema nebu, zabačene glave, izvijenih leđa, Chantal se mahnito vrtjela. Pri posljednjem, divljem udaranju bubnjeva srušila se pred njim, glave nisko sagnute nad koljenima. Potom je, naglo podigavši glavu i zabacivši kosu poput crne satenske plahte, zurila u njega s vatrenom žudnjom žene i ponosnim izazovom lavice. Scout je skočio na noge i pružio joj ruku. Spustila je svoju najijegov hrapavi dlan. Pomogao joj je da ustane,

Temperatura raste

187 Kroz miomirisnu tminu nosio ju je uzbrdicom do kuće. Mjesec je tako blistao da nikakva svjetla nisu bila potrebna. Jasno je vidio put do njezine spavaće sobe, premda je njegove korake vodila neka druga sila, a ne on, jer ni na trenutak nije skidao pogled sa Chantalinih očiju. Sagnuo se ispod mreže za komarce i nježno je spustio na krevet. Legao je za njom, svojim tijelom pokrivši njezino. Otvorenim je usnama uzeo njezine u dugom, straifvenom poljupcu. Nježno ali temeljito, jezikom je istraživao njezina usta dok joj je rukama milovao tijelo. Raskinuo je traku travnate suknje i bacio je na pod, pa je ostala samo u donjem dijelu bikinija i vijencu mirisnog cvijeća. Podigao se kako bi je mogao gledati. Dojke su joj, mekane i pune, ležale na prsima koja su se sužavala u ravan, napet trbuh. Zavukavši ruke ispod pripijene tkanine, skinuo je donji dio bikinija. Njezin je brežuljak bio mekan, taman, paperjast, predivan, sa zagonetnim obećanjima. Sagnuo je glavu, odmaknuo cvijeće i ljubio joj dojke. Senzualno je jezikom ovlažio središta i osjećao kako se ukružuju. Uživao je u zvuku dok je bez daha izgovarala njegovo ime. Želio ju je zadovoljiti. Kad joj je kliznuo rukom između bedara i osjetio vlažnu dobrodošlicu njezine ženstvenosti, znao je da će uspjeti. Hitro je ustao kraj kreveta i počeo kidati gumbe svoje košulje. Chantal se izvukla iz mreže senzualnosti što ju je njegovo milovanje isplelo oko nje. Sjela je i posegnula za njegovim rukama, zaustavivši njegova mahnita nasto188 Sandra Brown - Dopusti meni. - Ne znam mogu li čekati - rekao je sa skrušenim osmijehom. - Možeš. Preuzela je na sebe zadatak otkopčavanja njegovih gumba, otežući što je više mogla. Kad mu je povukla košulju s ramena, otvorena je usta pritisnula uz njegovu toplu, vlažnu kožu, ljubeći mu središte prsa. Zastenjavši od užitka, zavukao joj je prste u kosu. Dok mu je obasipala prsa laganim poljupcima, skinula mu je košulju i spustila je na pod. Poravnala je prste uz njegova rebra tako da su joj se dlanovi spojili duž mekane trake dlačica koja je na pola dijelila njegov trbuh. Nježno ju je slijedila svojim usnama. Zatvorio je oči i stisnuo zube u ekstazi dok se poljupcima polako i lagano spuštala naniže. Ali kad mu je počela spuštati gaće, otvorio je oči i zagledao se u nju. Stavivši joj prst ispod brade, podigao joj je glavu i palcem prešao po

njezinim vlažnim ustima. - Ništa ne očekujem. Ništa ne moraš učiniti.
- Znam. Zato želim. Uzela ga je, punog i čvrstog, između svojih ruku.
- Chantal — zastenjao je. Voljela ga je svojim ustima. Temeljito.
Sporo. S užitkom. Scout je počeo umirati sporom, predivnom smrću.
- Jesi li sigurna? Pogladila mu je stražnjicu i privukla ga bliže. - Oui.

Temperatura raste

189 - Ah, ovo je predivno. Ali tako sam duboko da mi se čini da ti nanosim bol. Reci mi ako te boli. - Neće me boljeti. Chantal je zatvorila oči i uživala u pritisku što ga je stvarao u njoj. Voljela je njegovu težinu na sebi. Cvijeće njezina vijenca bilo je zgnječeno među njihovim tijelima. Njihov je miris ispunjavao seksualno nabijenu atmosferu. Ushićivao ju je dodir dlačica na njegovim prsima. Voljita je prelaziti rukama preko čvrstih mišića njegovih leđa^mišića kojima se divila kad je naokolo hodao bez košulje. - 4Sle mogu... ne mogu više čekati - isprekidano je šapnuo. - Nemoj. Počeo se micati u njoj, milujući stijenke njezina tijela. Njezini su bokovi reagirali na ritam što ga je uspostavio i pratili ga. Dahtao je intimne, erotske riječi u njezino uho, a ona je izgovarala besmislenu mješavinu francuskog i engleskog. Njegovi su prodori postali snažniji, stvarajući više trenja. Chantal je osjetila stezanje u svim svojim mišićima, sve jaču napetost koja je bila nepodnošljiva, a ipak pravo blaženstvo. Ustima je našao vrh njezine dojke, a kad ga je počeo sisati, napetost je eksplodirala. Svaki osjet što ga je ikad upoznala ili zamišljala bio je usmjeren prema središtu njezina bića. Prasnuli su, stvarajući više svjetlosti i topline nego nova zvijezda. Iskrice su treperile kroz nju. Međutim, još je bolji bio osjećaj kako prasak života iz Scoutova tijela ispunjava njezino. 190 Sandra Brown * * * - Dakle, valjda mi je teško raspodijeliti odgovornost jer sam je uvijek morao preuzimati na sebe. - Nisu li tvoji roditelji bili zadovoljni tvojim ambicijama? - Prislonivši mu obraz na prsa, Chantal je palcem lijeno prebivala po njegovoj bradavici. - Svakako. Ali oni su živjeli od stalnih prihoda. Znao sam da ću, ako želim otići na fakultet i postići nešto više od rada u tvornici gdje je moj otac radio trideset godina, morati sam to riješiti. Nisu mi mogli pružiti financijsku podršku. Radio sam po nekoliko poslova odjednom kako bih se školovao. - Isplatilo se. Očito si bio veoma uspješan. - Stekao sam iskustvo u nekoliko tvrtki prije nego sam se osamostalio. Započeo sam s malenom tvrtkom. Zato mi je bio tako važan projekt ljetovališta Coral Reef. To je bio moj prvi ugovor s velikom korporacijom. Spominjanje ljetovališta Coral Reef dovelo je vanjski svijet neugodno blizu. Instinktivno mu se primaknula bliže. Automatski ju je čvršće zagrlio. - Sve dok nisam stigao ovamo -

sanjarski je rekao -mislio sam da se svijet vrti oko sata. Bio sam opsjednut rokovima, rasporedima i sljedećim velikim poslom. - Podigao je njezinu ruku do svojih usta i utisnuo joj poljubac na dlan. - Vi ste me naučili da se stvari rješavaju kad za to dode vrijeme i da nema potrebe za žurbom. Čak mi ni ručni sat nije nedostajao. Osjećala je njegov smiješak na svojem tjemenu. -Budući da sam ja odrasla u ovoj kulturi, plaši me mahniti

Temperatura raste

191 život ondje ne može biti usporen kao ovdje, ali mora postojati neka zadovoljavajuća sredina - žalosno je rekla. - Priznajem da sam osjećala određeni prezir spram takozvane civilizacije u usporedbi s jednostavnim životom na otoku — dodala je - ali ovaj sam tjedan naučila da ni ova kultura nije savršena. - Kako to? - Ono s Andréom. Valjda u svakom društvu postoje koružcija i laži. —\Zato jer se društva sastoje od ljudskih bića, a ljudska bića imaju mane. Ti si, na primjer, sklona laganfu. - Oh! - Podigla se i pogledala ga ljutito šaljivim pogledom. Nasmijao se i čvrsto je zagrlio. Kad su se opet smirili, njegov se smiješak pokolebao. Zglavkom prsta prešao joj je niz obraz, ali je njegov dodir bio nesiguran. - Volio bih znati što misliš, princezo. - O čemu? - O ovome. O nama. Želim da znaš - Ne. - Stavila mu je prste na usne. Nije željela da im bilo što neugodno pokvari ovo njihovo vrijeme, osobito ne njihove vlastite savjesti. Margot je bila spremna sve žrtvovati kako bi dokazala svoju ljubav za Andréa. Chantai je vjerovala da je Margotina odluka opravdana. Scout joj nikad neće pripadati. Pripada ženi koju nikad neće upoznati, društvu koje bi je zasigurno odbacilo. Ne, neće moći dijeliti Scoutov život, ali barem 192 Sandra Brown će je uzimati, a kasnije će to platiti svojom patnjom. - Ništa nemoj reći, Scoute. Ne želim opravdavanja ili objašnjenja. Molim te. - Ima stvari koje treba reći, moralo bi se reći. - Molim te - usrdno će ona. Rezignirano je uzdahnuo. - Dobro, ali ne možeš mi zabraniti da kažem kako nema sumnje da si ti najljepša žena koju sam ikad vidio. Tvoje lice, tvoje tijelo -promuklo je rekao dok ju je pogledom proučavao. - Savršena si i nema ti ravne. Ali to je nešto više od tvojeg izgleda. Egzotična si i prava rijetkost, zagonetna i intrigantna, hirovita, nepredvidljiva i seksi. Čak ni svi ti pridjevi ne daju potpunu sliku Chantal Louise Dupont. Između prstiju je trljao pramenove njezine kose, kao da se divi svilenkastoj teksturi. - Danas, dok si ti nadgledala pripreme za proslavu, pročitao sam dio tvojih rukopisa za priručnik. Promatrao ju je i glasno razmišljao: - Brillantna si, zar ne? Ja sam prilično inteligentna osoba, ali nisam imao pojma što sam, dovraga, pročitao. Ljepota, pamet, senzibilnost, stvaran osjećaj sebe, a ipak i briga za druge ljude. - Bespomoćno je slegnuo ramenima. - Ti si ono što bi

svaka žena trebala težiti da bude. Nakon dugog poljupca sjela je kraj njega i nagnula se na svoje pete. - Ne znam mogu li ja biti tako pjesnički raspoložena. - Nisam bio pjesnički raspoložen. Samo sam rekao istinu. Nježno mu je dotaknula lice. - Mislim da si veoma

Temperatura raste

193 - Hvala. - Ozbiljno mislim. Kad su mi te pokazali na svečanom otvorenju, srce mi je zatreperilo. Bilo mi je drago da baš tebe moram zavoditi. - Prstom je prešla oko njegove stroge brade. - Tvrdo glav si. Previše lako gubiš strpljenje sam sa sobom. Ali ja se divim jakoj volji. Pronicav si i nikad ne okrećeš leđa nekom problemu ili odgovornosti. Senzibilan si i poštuješ tuđe osjećaje. - Zavufla je prste u dlačice na njegovim prsima i lagano ih spustila prema dolje. - Sviđaju mi se tvoja dlakava prsa. To je veoma seksi. Zarežao je. - Volim kad me se obožava. - Osjećajući se samouvjereno, stavio je ruke ispod glave. - Pričaj dalje. - Upravo sam kanila staviti primjedbu o tome kako su ti izbočena rebra - vragolasto je rekla i nasmijala se kad je njegov samodopadni smiješak nestao. - Mršaviji si nego kad si stigao. - Nije ni čudo s obzirom na zdravu ishranu ovdje, i na to koliko kalorija svakog dana izgubim znojenjem. Prstima je prešla niz njegov trbuh i stigla do bedara. Nježno je dotaknula svjež ožiljak. - Silno mi je žao. - Znam. - Nisam mogla vjerovati kad je pištolj opalio u mojoj ruci i kad sam ugledala tvoju krv. Dajem ti riječ da nisam namjeravala pucati. Nisam stisnuo joj je ruku. - Znam. Podigla je njegovu ruku i stavila je oko svojeg vrata. - Bio si tako bijesan kad si se osvijestio i shvatio što se 194 Sandra Brown - Da, bio sam. Ali... - U njegovim se očima opet pojavila žudnja. - Bolnija od ozljede bila je moja žudnja za tobom. To su bile moje najveće muke. — Povukao ju je uza se. Nakon nekoliko istraživačkih poljubaca promrmlija je uz njezine usne. - Želim te dodirivati. - Ovako? - Pomaknula je njegovu ruku na svoju dojku. Obujmio ju je. Sjeo je, obavio ukruženu bradavicu svojim usnama i uvukao je u usta. - Scoute - bez daha je uzviknula. - Želim biti u tebi. Za nekoliko je sekunda bio u njoj, a ona se pomicala nad njime. Prešao je rukama preko njezinih dojki i niz trbuh sve dok mu prsti nisu stigli do trokuta mekih dlačica. Zavukao je ruku između njihovih tijela i intimno je milovao, promatrajući kako joj lice postaje rumeno od strasti. Disala je isprekidano. Osjeti su strujali njezinim tijelom poput toplih, zapjenjenih valova. Utapala se u njima. Kad su istodobno stigli do vrhunca, njezina je duša kriknula: - Volim te - premda nikad nije bila sigurna je li doista izgovorila te riječi. Kasnije je pala na njegova

prsa, previše iscrpljena i zasićena da bi se pomaknula. Nježno milujući njezinu vlažnu kožu, šapnuo je: -Rekla si da se duša vulkana nalazila u tvom ocu. Živi i u tebi, Chantal. Osjećam je kako pulsira oko mene, poput srčanih otkucaja.

Temperatura raste

195 * * * Bio je dan i on je odlazio. Nije se iznenadila. Znala je da će otići. Pretvarala se da spava kad je izvukao svoje noge između njezinih, maknuo joj prste iz kose i ustao s kreveta. Tiho je pokupio svoju odjeću i odšuljao se iz sobe. Ležala je nepomično, zatvorenih očiju, slušajući zvukove njegova pakiranja. U hodniku su se ponovno začiiH njegovi koraci. Premda je oči držala čvrsto zatvo-renetfznala je čim je njegova silueta ispunila vrata spavaće sobe 1 njegova se sjenka pružila po podu. I *nala je u kojem je trenutku u mislima pozdravio svoju otočnu djevojku jer se u njoj otvorila golema praznina, zjapeći bezdan koji se nikad neće moći ispuniti. Posve je nečujno izišao iz kuće i nije vidio suze što su se kotrljale niz njezine obraze na jastuk koji su dijelili. 196 Sandra Brown 14. poglavlje U Bostonu je bilo hladno. Gotovo je zaboravio kakvo može biti hladno, vlažno vrijeme, kako može doprijeti do kostiju. Grijanje u Jenniferinu BMW-u radilo je punom parom. Kao i njezine glasnice. Nije prestala pričati otkako ga je pokupila ispred aerodroma. - Doista bih trebala biti bijesna na tebe. — Vješto je skrenula kako bi izbjegla taksi na ulazu na autocestu. -Kad si me nazvao iz Kalifornije, umalo sam ti spustila slušalicu prije nego si dospio objasniti gdje si bio i zašto. Čekala ga je uz pločnik ispred terminala i veselo mu zatrubila i mahnula kad je izišao. Nosio je svoj jedini kovčeg i drhturio u neprikladnoj odjeći. Kad je stavio kovčeg na stražnje sjedalo, ispričala se jer ga nije dočekala na izlazu. - Ali to bi iziskivalo parkiranje i hodanje kroz cijeli aerodrom i to jednostavno nije bilo potrebno — rekla je, nagnuvši se prema njemu i ponudivši mu usne koje je

Temperatura raste

197 Sad je ispružila ruku i oprezno mu potapšala bedro. — Ne mogu vjerovati da te neki domorodac nastrijelio! Moj Bože, Scoute, moralo je biti strašno. Morat ćeš mi ispričati sve o tome. Ali najprije ti želim ispričati što se sve događalo dok te nije bilo. Počela je nabrajati sva rođenja i raskide do kojih je došlo u njezinu krugu prijatelja i poznanika. - Prije nego zaboravim, gospodin Reynolds — mada on insistira da ga počifem zvati Corey - jučer je nazvao. Kad sam mu rekla Wa si na putu kući, pozvao nas je na večeru s njim i gospodom Reynolds, za sutra. Prihvatila sam. — Glas joj se* spustio do povjerljivog šapta. - Mislim da ti želi dati ponudu koju nećeš moći odbiti. Nije li to uzbudljivo? Je li uvijek bila ovako brbljava? - Majka je bila pod strašnim stresom jer se bojala da se nećeš vratiti na vrijeme za vjenčanje, pa je morala leći i uzimati lijekove. Kad si nazvao, nekim čudom se naglo oporavila i počela o tebi govoriti kao o 'onom sirotom dragom čovjeku'. Znači, oprošteno ti je kašnjenje. Od jučer su pripreme za vjenčanje opet u punom zamahu. Vjenčanje, brak. Scout je gledao ženu koja se borila s bostonskim prometom i pitao se zašto ju je uopće zaprosio. Zgodna je, obrazovana, kulturna. Nakon što se gotovo isključivo posvetio razvijanju svojeg posla i shvatio da mu se velikom brzinom približava zrela dob četrdesetih, počeo je malo razmišljati o svojem osobnom životu. Želio je obitelj. Želio je djecu. Jennifer je naišla otpri198 Sandra Brown pametna, rječita i ugodna za druženje s potencijalnim klijentima. U to vrijeme nije imao nikakvu romantičnu vezu, pa... - Tata kaže Havaji, ali majka tvrdi da su Havaji tako blazirani. Svi idu na Havaje za bračno putovanje. Osim toga, rekla sam da je tebi već vjerojatno dosta tropske klime, pa sam predložila da nas pošalju u Španjolsku ili sjevernu Afriku, nešto drukčije. Ne poznajem nikoga tko je na bračnom putovanju bio u sjevernoj Africi. Samo čekaj, postavit ćemo trend. Zagledao se kroz kišom poprskani vjetrobran. Lagani povjetarac s mirisom cvijeća, zvuk valova, dozivanje ptica u džungli, sve se to činilo svjetlosne godine daleko. Već mu je nedostajalo, a otišao je odande prije samo tri dana. Četiri? Koliko je dugo letio? - Dragi, izgledaš posve iscrpljeno - primijetila je Jennifer, opazivši kako umorno trlja sljepoočnice. -Večeras te vodim k meni jer sam

sigurna da tvoj stan treba očistiti i prozračiti prije nego bude prikladan za boravak ljudskog bića. Sutra ću onamo poslati svoju sluškinju. - Želim da se večeras opustiš, a najprije ćeš uživati u dugom, vrućem tuširanju. I, molim te, obrij se. Nikad te nisam vidjela tako zapuštenog. Ujutro možeš dogovoriti da te tvoj brijač hitno primi. Hvala nebesima da sam odlučila da večeras jedemo kod kuće. Prestrašio bi svakog uglednog šefa sale u gradu. Parkirala je uz pločnik ispred svoje kuće i ugasila motor. — Sutra možeš početi —

Temperatura raste

199 Iznenadeno ga je pogledala. - Moj Bože, shvaćaš li da je to prvo što si rekao otkako si ušao u automobil? Ne brini se zbog toga. - Umirujućim mu je pokretom dotaknula ruku. - Nakon toliko vremena provedenog na putu, imaš pravo na malo mrzovolje. Bolje ćeš se osjećati kad uđemo. Zapalila sam vatru u kaminu i stavila margarite u hladnjak. Večera je spremna za pećnicu. Staviti ću je peći u sedam tako da jedemo u osam. Molim te, svakako se istuširaj i obrij prije toga. (A)ia je ljupka mlada žena koja će biti savršena supruga za muškarca koji je u usponu. Mislio je da je ona sve što želi. Djelotvorna. Organizirana. Živahna. Možda je u tome problem. Jednostavno je previše... živahna. - Jennifer, sam ću nazvati Corevja Revnoldsa i otkazati dogovorenu večeru. — Usne su joj se rastvorile od zapanjenog iznenađenja, ali je nastavio prije nego ga je dospjela prekinuti. - Moram s njim razgovarati o poslu, ali više bih volio da to bude isključivo poslovni sastanak. - Ne razumijem zašto, ali ako ti tako želiš, u redu. - Razdraženo je skupila usne. Mrzila je kad bi se izjalovili pomno osmišljeni planovi. - A ti možeš otkazati vjenčanje. Nije joj to kanio reći tako brzo. Namjeravao je to izvesti polako. Ali nije vidio razloga za odgađanje neizbježnog. Nije bilo pošteno prema njoj, a on više ni sekunde nije mogao podnositi napetost. Čudio se brzini kojom je počela popuštati napetost u njegovim prsima. Kao da su se odjednom počeli kidati šavovi previše tijesnog odjevnog predmeta. Nakon što je 200 Sandra Brown - Jasno mi je da je to gnusan čin. Reci da sam gad, i bit ćeš u pravu. Ali bio bih još veći gad kad bih nastavio s planovima za vjenčanje. Vidiš - zastao je i duboko udahnuo - ne volim te. Volim neku drugu. Veoma. - Otišla? - ponovio je Scout. - Otišla? Kamo je otišla? Na drugu stranu otoka? Plivati? U ribolov? Na Voix de Tonnerre? Kamo? Trebalo mu je mjesec dana, jedan dugi mjesec, da odgovori na stotine poruka što ih je njegova služba za primanje poruka čuvala, razvrsta i odgovori na poštanske pošiljke, plati sve račune i uspostavi nužne poslovne kontakte. Corey Reynolds je bio razočaran činjenicom da Scout više nije zaručen sa šarmantnom Jennifer, ali je Scoutu ponudio tri veoma unosna ugovora koji će mu osigurati posao u naredne dvije godine. Prije nego se potpis na crti uspio osušiti, Scout je obavijestio

Coreyja da, prije nego počne s radom na prvome projektu, mora riješiti neke osobne stvari, a potom se ukrcao na sljedeći avion za Honolulu. Kad je napokon stigao na otok Parrish, unajmio je džip i krenuo prema selu. Cesto se gubio na vijugavim planinskim cestama. Počeo je vjerovati da su selo i Chantai bili dug san iz kojeg se još nije probudio. No, pazeći da mu vulkan uvijek bude s desne strane, na koncu je stigao do gudure. Slamnati_krovovi na drugoj strani potvrdili su da je selo

Temperatura raste

201 Trubio je i vikao, mašući rukama iznad glave. Opazilo ga je nekoliko stanovnika sela, pa su potrčali obavijestiti ostale. Još nije vidio Chantal, ali se hitro spustio stubama što ih je nedavno izgradio, pretrčao preko mosta, pa stubama na drugoj strani. Bio je zadihan kad je stigao do vrha. Johnny se bacio prema Scoutu i čvrsto mu zagrlio noge. Pfišao mu je André, a uz njega i nasmiješena Margot. Nakon što su se svi pozdravili, Scout je pogledom pretraživao među licima, ali nije vidio ono za kojim je žudio. Kad ga je pitao za Chantal, André je odgovorio riječima koje su ga porazile. - Otišla je u Ameriku. - U Ameriku? - procijedio je Scout. - Kada? - Prije nekoliko tjedana. - Zašto? Činilo se da André ne zna što bi mu rekao. Scout se laktovima progurao između ljudi i potrčao prema njezinoj kući. Trčao je uza stazu i preko verande. - Chantal! - viknuo je kad je širom otvorio vrata. Dočekala ga je samo tišina. Namještaj je ostao netaknut, ali su sve osobne stvari uklonjene. Više nije bilo knjiga. Ni fotografija. Jurio je po kući poput luđaka, otvarajući vrata ormara i ladice, ali je bilo očito da je otišla. Tada je sporije prošao kroz kuću. Opazio je da nema toaletnog stolića njezine majke. Odsutnim, racionalnim dijelom svojega uma procijenio je koliko je teško moralo

202 Sandra Brown silno željela. Činjenica da ga je ponijela pokazivala je da se neće vratiti. Sjeo je na rub kreveta što su ga samo jednom dijelili i provukao prste kroz kosu. Spustio je glavu i činio sliku i priliku očaja. - Gospođica Dupont - rekao je, jedva obuzdavajući nestrpljivost. - Je li ona član profesorskog zbora ili ne? Nakon što se vratio u Sjedinjene Države, svoju je potragu započeo na UCLA-i. Tajnica u upravi katedre za geologiju svisoka ga je odmjerila pogledom. - Gospodine, mislite li na dr. Dupont? - Dr. Dupont? Da, da. Chantal Dupont. Dobio je kratke upute kako doći do zgrade u kojoj se nalazi njezin ured. Jurio je onamo u unajmljenom automobilu, protupropisno se parkirao i potrčao unutra. Nakon što je pogledao u registar, popeo se dizalom na drugi kat i potrčao hodnikom, promatrajući brojeve na vratima. Kad je stigao do njezinih, odlučno je pritisnuo mjedenu kvaku i gurnuo vrata. Stajala je kraj širokog prozora, leđima okrenuta njemu. Činilo mu se čudnim vidjeti je u otmjenom kostimu. Kosa joj je bila skupljena u urednu

pundžu na zatiljku. - Chantal! Okrenula se. Zurio je u lice potpuno nepoznate žene.

Temperatura raste

203 r Epilog «5 Spektakularan pogled na zalazak sunca na Pacifiku odjednom su joj zakrilile hlače, presavijene iznad gležnjeva, i bose noge. Nagnula je glavu unatrag i zaštitila oči od sunca, koje se upravo spuštalo na obzoru. - Scoute! - Ime, koje joj je uvijek bilo u mislima, šaptom je izletjelo iz njezinih usta. - Polaskan sam. Sjećaš se. Spustio se na koljena u pijesak. Skupio je obrve tako da su se gotovo dodirivale. Njegovo joj je mrštenje bilo bolno poznato i drago. - Sto radiš ovdje? - Sto misliš? Tražim tebe. Zašto si otišla? - S otoka? - Pomalo zbunjena, neznatno je odmahнула glavom. - Uvijek sam kanila otići, nakon što otac umre. Morala sam obaviti samo dvije stvari prije odlaska. Dovršiti njegovu knjigu i — 204 Sandra Brown - To je bila očeva posljednja želja. Želio je da to bude njegova ostavština ljudima iz sela. Kad je most dovršen, više me ništa ondje nije držalo. - Mislio sam da je otok za tebe dom. Zamišljeno se zagledala u valove. - Za mene je ondje bilo drukčije nego za mojeg oca. On je imao majku i mene. Njegov je život ondje bio potpun. S druge strane, ja nemam obitelji. Ovdje me čekao važan posao. - Opet je pogledala Scouta. Slegnula je ramenima. Scouta to nije nimalo smirilo. - Znaš li kroz kakav sam pakao prošao kako bih te našao? Odletio sam natrag na Parrish, vozio kilometrima kroz onu gustu džunglu, borio se protiv sparine, insekata, svega, samo da bih ondje saznao da si ti otišla. Udahnuo je. - Danas sam ravno s aerodroma otišao na sveučilište i ondje sve okrenuo naglavce. Stigao sam do tvog ureda i smrtno prestrašio tvoju asistenticu. Imala je kosu - o, nije važno. Taj dio nije važan. - Pokušao sam je uvjeriti da nisam manijak, ali je nazvala kako bi pitala smije li mi dati tvoju adresu. Natjerao sam je da telefon pusti zvoniti barem stotinjak puta. Valjda si ti bila ovdje. - Gotovo svake večeri sjedim na plaži i gledam zalazak sunca. Pogledao je prema njezinoj kući, malenoj građevini na klisuri iznad njih s koje se pruža pogled na plažu. - Lijepo je ovdje. Podsjeća na otok. - Zato sam je kupila. Nastavi sa svojom pričom. - Zaprijetio sam tvojoj asistenci da ću je ozlijediti

Temperatura raste

205 šenja smrti na autocesti i dvaju pogrešnih skretanja, napokon sam stigao. - Toliko si se trudio kako bi me našao? Zašto? - Zašto si spavala sa mnom? - naglašeno je pitao. S obzirom na njegovo raspoloženje, smatrala je da ne bi bilo mudro izbjegavati odgovor ili mu reći nešto duhovito. Njegovo je namršteno lice zahtijevalo iskrenost. - Jer te volim. - Doimao se skeptičnim. To ju je dirnilo kao ništa drugo. Posegnula je za njegovom rukom i stisnula je. - Ovo nije jedan od mojih trikova, jedna od mojih bezazlenih laži. Dajem ti riječ. Znala sam da te volim one večeri kad smo pošli do vulkana Voix de Tonnerre. Malo je šutio prije nego je progovorio. - Zašto mi to tada nisi rekla? - Jer sam znala da bi me ionako napustio. - A nisi željela da se osjećam obveznim. - Tako je. - Morao sam tada otići, Chantai - rekao je, promijenivši položaj njihovih ruku tako da je on sad stezao njezinu. - Pokušao sam ti objasniti večer prije, ali nisi mi dopustila, sjećaš se? Mislila si da te smatram otočankom, objektom za zabavu dok se ne vratim kući. Iako si to vjerovala, ipak si spavala sa mnom? Nije mogla govoriti, pa je samo kimnula. - Koliko te to moralo stajati - rekao je duboko udahnuvši. Ispružio je ruke i dlanovima joj obuhvatio lice. Osjećala je žuljeve na svojim obrazima. - Slušaj me. Jennifer je prošlost. Raskinuo sam naše zaruke. 206 Sandra Brown - Bilo je, da. Nisam mogao nastaviti voditi ljubav s tobom dok je ona službeno i dalje tu, pa sam morao biti otvoren kako bih dobio na vremenu. - Sto je rekla? - Mnogo toga. Ali nije riječ o tome što je rekla, već o onome što nije. Uvelike je pričala o neprilikama i neugodnostima, ali niti jednom mi nije rekla da me istinski voli i da sam joj slomio srce. - Slušaj - usrdno je rekao - ne ponosim se načinom na koji sam se ponio prema njoj. Ali nikad ne bismo uspjeli. Za nekoliko bi godina, ako bismo uopće toliko izdržali, došlo do razvoda. Sve se njezine prijateljice razvode. To je moderno. Ja sam joj odgovarao, baš kao i ona meni, u trenutku kad smo oboje zaključili da je vrijeme za sklapanje braka. Stoga se nemoj osjećati krivom jer si uništila veliku ljubavnu vezu. To nikad nije bila. Da jest, ne bih te slijedio iz plesne dvorane. Chantal je željela da je uvjeri. - Činila se tako prikladnom za tebe. - Da, jest, ali nisam bio zaljubljen u nju. Zaljubio sam se u tebe. Pogrešno mjesto. Pogrešno vrijeme. Sve pogrešno. Ali ti si

žena koju volim. - Podigao joj je lice prema sebi i poljubio je u obraz.
- Voliš me? - Zar možeš sumnjati u to? Srce joj se nadimalo od ljubavi i radosti, ali još uvijek nije bila sigurna u njegove planove za budućnost. Bez obzira na to koliko ga voli, neće mu biti ljubavnica, egzotična igračka, nešto novo i drukčije. - Sto će se

Temperatura raste

207 - Udat ćeš se za mene, princezo. I imat ćemo djecu, jer mi ne pada na pamet ništa bolje od miješanja mojih gena s tvojima. Njezin je radostan smiješak potrajao samo nekoliko sekunda prije nego je nestao. - Ali što će biti s tvojim poslom? S mojim? Gdje ćemo živjeti? - Sve ćemo srediti - tiho je obećao. - Ako dovoljno volimo jedno drugo, uspjeh ćemo organizirati svoj život na obojstrano zadovoljstvo. Ot5"su joj svjetlucale od suza. Nakon što je tjednima mislila da ga više nikad neće vidjeti, nije mogla vjerovati da kleči pred njom, otkrivajući joj svoju ljubav koja je očito jednaka njezinoj. Dotaknula mu je kosu, obrve, ramena, kao da se želi uvjeriti da ovo nije samo maštarija. - Zeljet ću se povremeno vraćati na otok. - Jednom godišnje - rekao je, pa se vidjelo da je već razmišljao o tome. - Ostat ćemo ondje mjesec dana. To će biti naš obiteljski godišnji odmor. Pustit ćemo djecu da gola trče po plaži, apsorbiraju drukčiju kulturu, promatraju vulkan, uče o svojem francuskom djedu i polinezijskoj baki. Osim toga, obećao sam Johnnvju. - Scoute - šapnula je i položila mu dlanove na mršave obraze - može li to uspjeti? - Voliš li me? - Cijelim svojim bićem. - Onda će uspjeti. - Njegov je poljubac sadržavao jednako mnogo povjerenja kao i njegove riječi. To je bio gladan, strastven poljubac od kojeg su ostali malaksali 208 Sandra Brown Kosa joj je već bila raspuštena. Prošao je prstima kroz nju, a potom joj je otkopčao košulju što ju je imala na sebi i skinuo je. Grudnjak ga je iznenadio. Nikad je nije vidio da ga nosi. - Civilizacija - tiho je rekla. - Dovraga s tim. Kad su njezine dojke bile izložene nebu boje lavande, pijesku, slanom prskanju valova i njegovim usnama, spustio ju je na pijesak. Nekoliko trenutaka kasnije nag se ispružio kraj nje i privukao je u zagrljaj. — Volim te u svim tvojim licima, ali mislim da si najljepša baš ovakva, prirodna i nesputana. Skinuo joj je kratke hlače, kleknuo između njezinih bedara, nježno joj poljubio pupak, a potom se spustio niže. - Znaš - emotivno je rekao kad se podigao iznad nje - bez obzira na to koliko sam vremena proveo u raju, nikad nisam vodio ljubav na plaži. Obavila mu je ruku oko vrata i privukla ga k sebi, šapćući: - Nisam ni ja. I Knjižnica Zelina 540030481 r f